

PROIECT

LEGEA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SUPERIOR

ROMÂNIA EDUCATĂ

MINISTERUL EDUCAȚIEI

CUPRINS

TITLUL I.....	6
ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR.....	6
CAPITOLUL I.....	6
DISPOZIȚII GENERALE.....	6
CAPITOLUL II.....	9
SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR.....	9
CAPITOLUL III.....	11
AUTONOMIA UNIVERSITARĂ.....	11
CAPITOLUL IV.....	17
ORGANIZAREA INSTITUȚIILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR.....	17
CAPITOLUL V.....	19
ORGANIZAREA STUDIILOR UNIVERSITARE.....	19
SECȚIUNEA 1 - Structura învățământului superior.....	19
SECȚIUNEA a 2-a - Programe de studii universitare.....	20
SECȚIUNEA a 3-a Forme de organizare.....	22
SECȚIUNEA a 4-a Contracte de studii.....	24
SECȚIUNEA a 5-a Admiterea în programe de studii.....	24
SECȚIUNEA a 6-a Examenе de finalizare a studiilor.....	26
SECȚIUNEA a 7-a Examenеle de evaluare pe parcurs a studenților.....	26
SECȚIUNEA a 8-a Diplome.....	27
SECȚIUNEA a 9-a Credite de studii.....	29
SECȚIUNEA a 10-a Studii de scurtă durată.....	30
SECȚIUNEA a 11-a Studii universitare de licență.....	32
SECȚIUNEA a 12-a Studii universitare de masterat.....	33
SECȚIUNEA a 13-a Studii universitare de doctorat.....	36
CAPITOLUL VI.....	42
ORGANIZAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI POSTUNIVERSITAR.....	42
SECȚIUNEA 1 Programele postdoctorale.....	42
SECȚIUNEA a 2-a Programele postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă.....	42
CAPITOLUL VII.....	43
ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR MEDICAL.....	43
SECȚIUNEA 1 Organizarea și funcționarea învățământului superior medical. Învățământul superior din domeniile sănătate și medicină veterinară.....	43
SECȚIUNEA a 2-a: Reglementarea altor aspecte specifice.....	45

CAPITOLUL VIII.....	46
ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR MILITAR ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE INFORMAȚII, DE ORDINE PUBLICĂ ȘI DE SECURITATE NAȚIONALĂ.....	46
SECȚIUNEA 1 Organizare și funcționare	46
SECȚIUNEA a 2-a Managementul și finanțarea instituțiilor de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională.....	47
SECȚIUNEA a 3-a Resurse umane în instituțiile de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională.....	48
SECȚIUNEA a 4-a Viața universitară în instituțiile de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională.....	49
CAPITOLUL IX.....	49
ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR ARTISTIC ȘI SPORTIV	49
CAPITOLUL X.....	50
ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR DUAL	50
CAPITOLUL XI.....	51
ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR PARTICULAR ȘI CONFESIONAL PARTICULAR.....	51
CAPITOLUL XII	52
ACTIVITATEA DE CERCETARE ȘI CREAȚIE UNIVERSITARĂ.....	52
CAPITOLUL XIII.....	53
PROMOVAREA CALITĂȚII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR ȘI ÎN CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ	53
SECȚIUNEA 1 Dispoziții generale.....	53
SECȚIUNEA a 2-a Sprijinirea excelenței individuale	55
CAPITOLUL XIV.....	55
PROMOVAREA INSTITUȚIEI DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR CENTRATE PE STUDENT	55
SECȚIUNEA 1 Dispoziții generale	55
SECȚIUNEA a 2-a Înmatricularea studenților. Gestiunea integrată a diplomelor prin Registrul Unic Național Integrat al Diplomelor și Actelor de Studii.....	57
SECȚIUNEA a 3-a Principiile care reglementează activitatea studenților	59
CAPITOLUL XV.....	63
CONDUCEREA INSTITUȚIILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR	63
SECȚIUNEA 1 Dispoziții generale.....	63
SECȚIUNEA a 2-a Atribuțiile senatului universitar, ale rectorului, ale consiliului de administrație, ale decanului și ale directorului de departament	67
CAPITOLUL XVI.....	71
COMISII CONSULTATIVE ALE MINISTERULUI EDUCAȚIEI.....	71
CAPITOLUL XVII.....	75
ETICA UNIVERSITARĂ	75

CAPITOLUL XVIII	79
RĂSPUNDEREA DISCIPLINARĂ A PERSONALULUI DIDACTIC ȘI DE CERCETARE, PERSONALUL DIDACTIC ȘI DE CERCETARE AUXILIAR, PRECUM ȘI CEL DE CONDUCERE DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR.....	79
CAPITOLUL XIX.....	81
FINANȚAREA ȘI PATRIMONIUL INSTITUȚIILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR.....	81
TITLUL II	87
ÎNVĂȚAREA PE TOT PARCURSUL VIEȚII	87
CAPITOLUL I.....	87
DISPOZIȚII GENERALE.....	87
CAPITOLUL II.....	89
RESPONSABILITĂȚI REFERITOARE LA ÎNVĂȚAREA PE TOT PARCURSUL VIEȚII.....	89
TITLUL III.....	94
STATUTUL PERSONALULUI DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR.....	94
CAPITOLUL I.....	94
PERSONALUL DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR.....	94
CAPITOLUL II.....	95
FUNCTIILE DIDACTICE ȘI OCUPAREA POSTURILOR.....	95
CAPITOLUL III.....	99
PROMOVAREA ÎN CARIERĂ.....	99
CAPITOLUL IV.....	100
STATELE DE FUNCȚII ȘI NORMA DIDACTICĂ.....	100
CAPITOLUL V	103
EVALUAREA CALITĂȚII ACTIVITĂȚILOR CADRELOR DIDACTICE.....	103
CAPITOLUL VI.....	104
DREPTURI ȘI OBLIGAȚII ALE PERSONALULUI DIDACTIC. DISTINCȚII.....	104
CAPITOLUL VIII.....	106
PENSIONAREA.....	106
TITLUL IV.....	107
ASIGURAREA CALITĂȚII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR.....	107
CAPITOLUL I.....	107
DISPOZIȚII GENERALE.....	107
CAPITOLUL II.....	108
METODOLOGIA ASIGURĂRII CALITĂȚII EDUCAȚIEI.....	108
CAPITOLUL III.....	110
ASIGURAREA INTERNĂ A CALITĂȚII EDUCAȚIEI	110
CAPITOLUL IV.....	111

PROCESE DE EVALUARE EXTERNĂ A CALITĂȚII EDUCAȚIEI	111
CAPITOLUL V	112
ETAPELE ȘI REZULTATELE EVALUĂRII EXTERNE A CALITĂȚII.....	112
CAPITOLUL VI:.....	116
AUTORITĂȚI RESPONSABILE CU EVALUAREA EXTERNĂ A CALITĂȚII EDUCAȚIEI	116
TITLUL V	121
RĂSPUNDEREA JURIDICĂ	121
TITLUL VI.....	121
DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE.....	121
ANEXĂ	124
LISTA DEFINIȚIILOR TERMENILOR ȘI A EXPRESIILOR UTILIZATE ÎN CUPRINSUL LEGII.....	124

LEGEA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SUPERIOR

TITLUL I ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1

(1) Prezenta lege asigură cadrul legal pentru exercitarea în instituțiile de învățământ superior, sub autoritatea statului român, a procesului de educație, cercetare și formare continuă și reglementează structura, organizarea și funcționarea învățământului superior din România, statutul personalului din învățământul superior precum și cadrul legal de asigurare a calității. Sistemul național de învățământ superior este format din totalitatea instituțiilor de învățământ superior acreditate, precum și cele autorizate să funcționeze provizoriu.

(2) Statul asigură cetățenilor României, cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene (UE), cetățenilor statelor aparținând Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene drepturi egale de acces la toate nivelurile și formele de învățământ superior fără nicio formă de discriminare.

(3) În România învățământul constituie prioritate națională și se desfășoară, în condițiile prezenței legi, în limba română, în limbile minorităților naționale și în limbi de circulație internațională.

(4) Dispozițiile prezentei legi prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative. În caz de conflict între acestea se aplică dispozițiile prezentei legi.

(5) Statul încurajează dezvoltarea parteneriatului public - privat.

(6) Ministerul Educației în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe, prin Institutul Limbii Române, poate susține inclusiv prin finanțare, lectorate în universități din străinătate, precum și cursuri de limbă, cultură și civilizație românească.

Art. 2

(1) Misiunea învățământului superior este de a genera, transfera și certifica cunoaștere, prin:

- a) formarea inițială și continuă la nivel universitar, respectiv certificare, în scopul dezvoltării profesionale și personale a studenților și cursanților, al inserției pe piața muncii a absolvenților și satisfacerii nevoii de competență a mediului socio-economic;
- b) cercetarea științifică, dezvoltarea, inovarea și transferul tehnologic, prin creație individuală și colectivă, relevantă pentru progresul cunoașterii și mediul socio-economic;
- c) implicarea în comunitate, desfășurând activități comune în beneficiul instituției de învățământ superior și a mediului socio-economic.

(2) Viziunea prezentei legi este centrată pe următoarele valori:

- a) Echitatea – asigurarea șanselor la educație, în mod echitabil pentru tineri, indiferent de mediul din care provin sau alți factori de risc;
- b) Excelența – susținerea și motivarea excelenței în cadrul procesului de învățământ;
- c) Integritatea – asigurarea de repere valorice și promovarea eticii în educație;

- d) Starea de bine – susținerea tinerilor prin măsuri adecvate de consiliere și orientare profesională, precum și asigurarea condițiilor de dezvoltare personală, prin măsuri de sprijin adecvate;
- e) Profesionalismul – menținerea unor standarde ridicate în formarea cadrelor didactice și, implicit, în pregătirea oferită studenților;
- f) Respectul – însușirea respectului pentru alte persoane, instituții, mediu și societate, ca parte a formării;
- g) Flexibilitatea – asigurarea unui parcurs dinamic de învățare în vederea dobândirii de competențe;
- h) Diversitatea – garantarea respectului pentru varietate și a unui mediu tolerant în procesul de formare;
- i) Transparența – utilizarea de mecanisme transparente de evaluare și menținerea unei comunicări deschise și oneste în procesul de formare;
- j) Colaborarea – dezvoltarea parteneriatelor interuniversitare, a parteneriatelor cu institute de cercetare publice sau private, cu operatorii economici publici sau privați, inclusiv pentru dezvoltarea de programe de studii interdisciplinare;
- k) Consultarea - implicarea actorilor interesați în proiectarea și aplicarea legislației, strategiilor și politicilor în domeniul învățământului superior;
- l) Incluziunea – garantarea în procesul de educație a respectării statutului și drepturilor tuturor astfel încât să aibă oportunitatea de a beneficia de un tratament egal cu ceilalți;
- m) Dezvoltarea durabilă și tranziția la verde – urmărește satisfacerea nevoilor prezentului fără a compromite posibilitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi.

Art. 3

Sistemul național de învățământ superior se bazează pe următoarele principii:

- a) principiul autonomiei universitare;
- b) principiul libertății academice;
- c) principiul răspunderii publice;
- d) principiul asigurării calității;
- e) principiul echității;
- f) principiul eficienței manageriale și financiare în baza căruia se urmărește obținerea de rezultate educaționale maxime, prin gestionarea resurselor existente;
- g) principiul transparenței;
- h) principiul respectării drepturilor și libertăților membrilor comunității universitare;
- i) principiul libertății de mobilitate națională și internațională a studenților, a cadrelor didactice și a cercetătorilor;
- j) principiul centrării educației pe student;
- k) principiul relevanței, în baza căruia educația răspunde nevoilor de dezvoltare personală și social-economice;
- l) principiul garantării identității culturale a tuturor cetățenilor români și dialogului intercultural;
- m) principiul asumării, promovării și păstrării identității naționale și a valorilor culturale ale poporului român;

- n) principiul recunoașterii și garantării drepturilor persoanelor aparținând minorităților naționale, dreptul la păstrarea, la dezvoltarea și la exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase;
- o) principiul asigurării egalității de șanse;
- p) principiul libertății de gândire și al independenței față de ideologii, dogme religioase și doctrine politice;
- q) principiul nediscriminării;
- r) principiul organizării învățământului confesional potrivit cerințelor specifice fiecărui cult recunoscut;
- s) principiul consultării actorilor interesați în proiectarea și aplicarea legislației, strategiilor și politicilor în domeniul învățământului superior.

Art. 4

(1) Statul își exercită atribuțiile în domeniul învățământului superior prin Ministerul Educației, Guvern și Parlament.

(2) Ministerul Educației, în calitate de organism de specialitate al administrației publice centrale, proiectează, fundamentează și aplică strategiile naționale în domeniul învățământului superior, consultând Consiliul Național al Rectorilor, organism de interes național, în calitate de reprezentant al instituțiilor de învățământ superior de stat, particular și confesional, Consiliul Minorităților Naționale, syndicatele reprezentative din învățământul superior, federațiile reprezentative ale studenților, autoritățile administrației publice și mediul de afaceri.

(3) Ministerul Educației, în calitate de organism de specialitate al administrației publice centrale, are următoarele atribuții principale:

- a) propune politicile și strategiile naționale pentru învățământul superior, ca parte a Spațiului European al Învățământului Superior;
- b) elaborează reglementările de organizare și funcționare a sistemului de învățământ superior;
- c) monitorizează și verifică direct sau prin organisme abilitate în acest sens respectarea reglementărilor privind organizarea și funcționarea învățământului superior, cercetarea universitară, managementul financiar, etica universitară și asigurarea calității în învățământul superior;
- d) validează procesul de evaluare a instituțiilor de învățământ superior, în raport cu misiunea asumată de fiecare instituție;
- e) gestionează Registrul Matricol Unic din România (RMUR);
- f) gestionează Registrul Unic Național Integrat al Diplomelor și Actelor de Studii (RUNIDAS);
- g) gestionează modalitatea de utilizare a formularelor actelor de studii și a documentelor universitare, prin avizarea necesarului formularelor actelor de studii și prin comandarea în vederea tipăririi acestora, în baza înregistrărilor din RMUR, și controlează, periodic, modul de eliberare a acestora de către instituțiile de învățământ superior și Academia Română;
- h) organizează recunoașterea și echivalarea diplomelor și certificatelor conform normelor interne și în conformitate cu normele europene;

- i) elaborează metodologia prin care se pot recunoaște automat diplomele și certificatele obținute în universități din statele membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European și ale Confederației Elvețiene, precum și în universități de prestigiu din alte state, pe baza unei liste aprobate și reactualizate de Ministerul Educației;
- j) elaborează metodologia privind recunoașterea automată a funcțiilor didactice universitare și a calității de conducător de doctorat;
- k) încasează sume, în lei sau în valută, pentru recunoașterea și echivalarea diplomelor și certificatelor și pentru vizarea actelor de studii;
- l) elaborează și propune proiectul de buget pentru învățământul superior, ca parte a bugetului educației;
- m) verifică și gestionează sistemul de indicatori statistici de referință pentru învățământul superior;
- n) prin comisiile naționale relaționează cu autoritățile abilitate pentru monitorizarea și prognozarea evoluției învățământului superior în raport cu piața muncii;
- o) susține realizarea de studii și de cercetări în învățământul superior;
- p) publică anual, până la data de 31 decembrie, un raport privind starea învățământului superior, în care sunt prezentate inclusiv direcțiile și prioritățile de dezvoltare a învățământului superior;
- q) aprobă standardele pentru ocuparea posturilor didactice și de cercetare din instituțiile de învățământ superior precum și standardele pentru acordarea titlurilor de doctor și de abilitare;
- r) verifică modul de desfășurare a concursurilor pentru ocuparea posturilor didactice și de cercetare din instituțiile de învățământ superior;
- s) verifică sesizările privind desfășurarea concursurilor pentru ocuparea posturilor didactice și de cercetare din instituțiile de învățământ superior.
- t) Monitorizează inserția socio-profesională a absolvenților de învățământ secundar superior și terțiar.

Art. 5

(1) Ministerul Educației, în calitate de organism de specialitate al administrației publice centrale este abilitat să urmărească, să controleze aplicarea și respectarea reglementărilor legale în sistemul de învățământ superior, să formuleze recomandări, să dispună măsuri și să aplice, dacă este cazul, sancțiuni.

(2) Ministerul Educației controlează modul în care instituțiile de învățământ superior își exercită autonomia universitară și își asumă răspunderea publică.

CAPITOLUL II

SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR

Art. 6

(1) Învățământul superior se organizează doar în instituții de învățământ superior care au obținut autorizarea de funcționare provizorie sau acreditarea, potrivit legii.

(2) Instituțiile de învățământ superior sunt organizații furnizoare de educație care desfășoară activități de învățământ pe bază de programe de studii autorizate și, după caz, acreditate, în condițiile legii, de formare inițială și continuă, programe ce funcționează cu respectarea principiului asigurării calității pentru satisfacerea încrederii beneficiarilor direcți și indirecti din societate.

(3) Instituțiile de învățământ superior pot fi de stat, particulare sau confesionale. Aceste instituții au personalitate juridică, au caracter nonprofit și sunt apolitice.

(4) Instituțiile de învățământ superior sunt persoane juridice de drept public sau persoane juridice de drept privat și de utilitate publică și pot fi: universități, academii de studii, institute, școli de studii superioare, denumite în continuare instituții de învățământ superior.

Art. 7

(1) Sistemul național de învățământ superior include toate instituțiile de învățământ superior autorizate să funcționeze provizoriu sau acreditate.

(2) Instituțiile de învățământ superior din străinătate, recunoscute legal, ca atare, în statul de origine, pot organiza filiale pe teritoriul României, singure sau în parteneriat cu instituții de învățământ superior acreditate din România, numai cu respectarea legislației naționale în vigoare cu privire la autorizarea, acreditarea și asigurarea calității programelor de studii.

(3) Instituțiile de învățământ superior românești pot organiza, în România sau în alte state, programe de studii comune cu instituții de învățământ superior din străinătate, recunoscute ca atare de statul de origine. În cazul în care aceste programe se organizează în străinătate, trebuie să respecte reglementările legale în vigoare atât în România, cât și în statele respective.

(4) Instituțiile de învățământ superior românești pot organiza filiale/ extensii în alte state, singure sau în parteneriat cu instituții de învățământ superior din străinătate, recunoscute ca atare de statul de origine. În cazul în care aceste programe se organizează în străinătate, trebuie să respecte reglementările legale în vigoare atât în România, cât și în statele respective.

(5) Instituțiile de învățământ superior românești acreditate pot organiza, în comun cu alte instituții de învățământ superior acreditate din Spațiul European al Învățământului Superior, programe de studii integrate / joint degree, recunoscute ca atare de statul de origine.

Art. 8

(1) În instituțiile de învățământ superior de stat, învățământul este gratuit pentru cifra de școlarizare aprobată anual de Guvern și cu taxă. Quantumul taxei este stabilit de către senatul universitar, conform legii.

(2) Pentru domeniile prioritare de dezvoltare ale României și, în funcție de nevoi, pentru formarea cadrelor didactice din învățământul preuniversitar, Ministerul Educației alocă locuri din cifra de școlarizare aprobată anual de Guvern, pentru studii universitare de licență, masterat și doctorat.

(3) În instituțiile de învățământ superior particular, învățământul este cu taxă. Quantumul taxei este stabilit de către consiliul de administrație al instituției de învățământ, conform legii.

(4) În cazul în care în cadrul învățământului superior de stat nu există învățământ teologic pastoral specific cultului, recunoscut drept cult conform Legii, prin excepție de la prevederile alin. (1), în instituțiile de învățământ superior confesional particular, pentru programul de studii universitare de licență de teologie pastorală, învățământul este gratuit, pentru cifra de școlarizare aprobată și finanțată anual de Guvern.

(5) Instituțiile de învățământ superior au autonomie în stabilirea cuantumului taxelor și au obligația să le comunice tuturor celor interesați, inclusiv pe site-ul instituției de învățământ superior.

(6) În temeiul principiului autonomiei universitare, instituțiile de învățământ superior de stat au dreptul să stabilească și să încaseze sumele reprezentând contravaloarea serviciilor de școlarizare pentru persoanele înmatriculate la studii și care au beneficiat anterior gratuit de școlarizare în cadrul unui alt program de studii universitare în cadrul aceleiași ciclu de studii universitare finanțate de la bugetul de stat.

Art. 9

(1) Instituțiile de învățământ superior au patrimoniu propriu, pe care îl gestionează conform legii.

(2) Instituțiile de învățământ superior de stat, particulare și confesionale se înființează prin hotărâre de guvern, cu respectarea dispozițiilor privind acreditarea, conform prevederilor legale.

(3) Inițiativa înființării instituției de învățământ superior de stat aparține Guvernului. Inițiativa și resursele financiare și materiale necesare înființării instituției de învățământ superior particular și confesional aparțin unei persoane fizice, unui grup de persoane fizice, unei fundații, unei asociații sau unui cult religios ori altui furnizor de educație, recunoscut ca atare potrivit prevederilor prezentei legi, denumit fondator.

(4) Persoanele fizice sau grupul de persoane fizice, precum și persoanele juridice care au avut inițiativa înființării instituției de învățământ particular și confesional particular, finalizată prin acreditarea acesteia, își păstrează calitatea de fondatori.

(5) Instituțiile de învățământ de stat și particulare se reorganizează/desființează cu respectarea principiului simetriei actului de înființare, respectiv prin lege, hotărâre de guvern, după caz.

(6) Privatizarea instituțiilor de învățământ de stat este interzisă.

CAPITOLUL III

AUTONOMIA UNIVERSITARĂ

Art. 10

(1) Autonomia universitară este garantată prin Constituție și se exercită numai cu condiția asumării răspunderii publice. Libertatea academică este garantată prin lege. Instituțiile de învățământ superior se organizează și funcționează independent de orice ingerințe ideologice, politice sau religioase.

(2) Autonomia universitară dă dreptul comunității universitare să își stabilească misiunea proprie, strategia instituțională, structura, activitățile, organizarea și funcționarea proprie, gestionarea resurselor materiale și umane, cu respectarea strictă a legislației în vigoare.

(3) Statul încurajează și sprijină, prin pârghii financiare, diversificarea misiunilor instituțiilor de învățământ superior, în funcție de propriile orientări stabilite prin planurile strategice multianuale de dezvoltare instituțională, corelate cu nevoile societății.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 66 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, se autorizează instituțiile de învățământ superior ca, pentru creditele bugetare din sold la finanțarea de bază, pentru sumele rămase

neconsumate și reportate din anii precedenți la obiectivele de investiții noi, precum și pentru sumele rămase necheltuite din investiții finalizate, să le redistribuie pentru obiective de investiții noi, pentru obiective de investiții în continuare, precum și alte cheltuieli de natura investițiilor. Sumele rămase în sold pentru facilități transport studenți pot fi utilizate în anii următori și pentru acordarea de burse pentru studenți.

(5) Aspectele fundamentale ale autonomiei universitare se exprimă în Carta universitară, aprobată de senatul universitar și avizată de Ministerul Educației, pentru conformitate cu legislația în vigoare.

(6) În instituțiile de învățământ superior este asigurată libertatea academică. Aceasta implică dreptul tuturor membrilor comunității universitare de a se exprima liber, atât în mediul universitar cât și în afara acestuia, în raport cu activitatea didactică, de cercetare sau de creație intelectuală, precum și cu orice alte activități în raport cu instituția de învățământ superior în cadrul căreia activează, conform legii. În aceeași măsură, libertatea academică înseamnă libertatea de a învăța, preda și cerceta, fiecare dintre acestea presupunând libertatea de a gândi, de a pune sub semnul întrebării și de a împărtăși idei, în interiorul și în afara instituției de învățământ superior.

(7) Studenților le este asigurat dreptul la liberă alegere a cursurilor și specializărilor, în conformitate cu normele legale în vigoare și cu planurile de învățământ.

(8) Structurile și funcțiile de conducere ale instituțiilor de învățământ superior particulare și confesionale, atribuțiile, modul de constituire, precum și alte aspecte privind statutul acestora sunt stabilite în conformitate cu prevederile prezentei legi, cu avizul conform al fondatorilor și cu aprobarea senatului universitar.

Art. 11

(1) Răspunderea publică obligă orice instituție de învățământ superior, de stat particulară sau confesională:

- a) să respecte legislația în vigoare, carta proprie și politicile naționale și europene în domeniul învățământului superior;
- b) să aplice și să se supună reglementărilor în vigoare referitoare la asigurarea și evaluarea calității în învățământul superior;
- c) să respecte politicile de etică universitară și deontologie profesională, cuprinse în Codul de etică universitară și deontologie profesională aprobat de senatul universitar;
- d) să asigure eficiența managerială și eficiența utilizării resurselor, în cazul instituțiilor de învățământ superior de stat, și a cheltuirii fondurilor din surse publice, conform contractului instituțional;
- e) să asigure transparența tuturor deciziilor și activităților sale, conform legislației în vigoare;
- f) să respecte libertatea academică a personalului didactic, didactic auxiliar și de cercetare, precum și drepturile și libertățile studenților.

(2) În cazul instituțiilor de învățământ superior confesionale, răspunderea publică se extinde și la respectarea statutului și a prevederilor dogmatice și canonice specifice cultului respectiv.

Art. 12

(1) Spațiul universitar este constituit din totalitatea edificiilor, terenurilor, stațiunilor didactice experimentale, institutelor de cercetare, fermelor, grădinilor botanice, caselor universitare, campusurilor universitare, spitalelor și clinicilor universitare, farmaciilor universitare umane și veterinare, ambulatoriilor de specialitate, biblioteci, unități de

microproducție, baze și complexe cultural - sportive, casele de cultură ale studenților, baze de odihnă și tratament, case universitare, case de creație și alte spații dedicate proceselor de educație, formare profesională și cercetare științifică și dotările aferente, folosite de instituția de învățământ superior, indiferent de titlul juridic sub care aceasta este îndreptățită să le utilizeze.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) spațiile și dotările aferente care aparțin Ministerului Sănătății, ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, în care se desfășoară învățământul medical superior, spațiile care aparțin cultelor în care se desfășoară învățământul confesional, precum și spațiile care aparțin Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații, în care se desfășoară învățământ de specialitate.

(3) Spațiul universitar este inviolabil. Accesul în spațiul universitar este permis numai în condițiile stabilite prin lege și prin Carta universitară.

Art. 13

(1) Comunitatea universitară este constituită din studenți, personal didactic și de cercetare și personal didactic și de cercetare auxiliar.

(2) Din comunitatea universitară fac parte și persoane cărora li s-a conferit calitatea de membru al comunității universitare, prin hotărâre a senatului universitar.

(3) Membrii comunității universitare au drepturile și îndatoririle stabilite prin reglementările legale în vigoare și prin Carta universitară.

Art. 14

(1) Carta universitară prezintă opțiunile majore ale comunității universitare și se aplică în tot spațiul universitar. Cadrele didactice care fac parte din comisii naționale ale Ministerului Educației au obligația ca, în exercitarea atribuțiilor ce decurg din calitatea de membru al acestora, să respecte normele și principiile prevăzute în Carta instituției de învățământ superior din care provin, sub sancțiunea încetării calității de membru în aceste comisii, înainte de împlinirea termenului pentru care au fost numiți.

(2) Carta universitară se referă, în mod obligatoriu, cel puțin la:

- a) modalitățile de desemnare și eliberare din funcție a persoanelor care ocupă funcții de conducere sau care fac parte din structurile și organismele de conducere ale instituției de învățământ superior, în conformitate cu legislația în vigoare;
- b) Codul de etică universitară și deontologie profesională;
- c) modul în care se realizează gestiunea și protecția resurselor instituției de învățământ superior;
- d) condițiile în care se constituie fondurile proprii și stabilirea destinației acestora și a condițiilor în care sunt utilizate;
- e) condițiile în care se pot încheia contracte cu instituțiile publice și cu alți operatori economici în vederea organizării unor programe de cercetare fundamentală și aplicativă sau a creșterii nivelului de calificare a specialiștilor cu studii universitare;
- f) condițiile în care instituția de învățământ superior se poate asocia cu alte instituții de învățământ superior sau cu alte organizații pentru îndeplinirea misiunii sale;
- g) modalitățile în care se pot construi, deține și folosi elementele aferente bazei materiale a instituției de învățământ superior, necesare educației și cercetării științifice;

- h) modalitățile în care se derulează acțiunile de cooperare internațională ale instituției de învățământ superior, încheierea de contracte și participarea la organizațiile europene și internaționale;
 - i) modalitățile de colaborare dintre structurile de conducere ale instituțiilor de învățământ superior și sindicatele personalului didactic, de cercetare, tehnic și administrativ și organizațiile studențești legal constituite;
 - j) modalitatea în care instituția de învățământ superior își îndeplinește rolul de bază din perspectiva educației peste care poate adăuga după caz componenta de cercetare sau cercetare avansată
 - k) orice alte aspecte considerate relevante de către senatul universitar și care corespund legislației în vigoare.
- (3) Carta universitară se elaborează și se adoptă de către senatul universitar, numai după dezbateră în comunitatea universitară.
- (4) Carta universitară nu poate conține prevederi contrare legislației în vigoare, acestea fiind nule de drept.
- (5) Carta universitară se adoptă numai după acordarea de către Ministerul Educației a avizului de legalitate asupra acesteia. Rezoluția privind avizul de legalitate se emite de către Ministerul Educației în termen de maximum 30 de zile de la data solicitării instituției de învățământ superior.
- (6) În cazul în care termenul prevăzut la alin. (5) este depășit, Carta universitară se consideră avizată potrivit procedurii aprobării tacite.

Art. 15

- (1) Instituțiile de învățământ superior pot înființa, singure sau prin asociere, societăți comerciale, fundații, asociații, unități de învățământ preuniversitar, consorții pentru învățământ dual, cu aprobarea senatului universitar, conform prevederilor legale. Condiția ca acestea să se înființeze este aceea ca ele să contribuie la creșterea performanțelor instituției.
- (2) Instituția de învățământ superior poate înființa, inclusiv pe proiecte, pe perioadă determinată sau nedeterminată, unități de cercetare distincte sub raportul bugetului de venituri și cheltuieli, care au autonomie și statute proprii, aprobate de senatul universitar.
- (3) Instituțiile de învățământ superior pot constitui consorții, inclusiv cu institutele/ unitățile de cercetare-dezvoltare, în baza unui contract de parteneriat, conform legislației în vigoare.
- (4) Instituțiile de învățământ superior pot prelua prin absorbție institute naționale de cercetare.
- (5) La constituirea societăților comerciale, a fundațiilor sau a asociațiilor, instituția de învățământ superior de stat poate contribui exclusiv cu bani, brevete de invenție și alte drepturi de proprietate industrială. Instituția de învățământ superior poate acorda prin contract dreptul de administrare și folosință asupra bunurilor patrimoniale societăților comerciale sau asociațiilor în care are calitatea de asociat sau acționar ori fundațiilor în care are calitatea de fondator, cu aprobarea senatului universitar. Dreptul de folosință și de administrare asupra bunurilor proprietate publică nu poate constitui aport al instituției de învățământ superior la capitalul social al unei societăți comerciale, fundații sau asociații.
- (6) Capitalul social constituit este capital privat iar instituția de învățământ superior de stat exercită calitatea de acționar sau asociat, după caz, în nume propriu.

(7) Prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/2013 privind reglementarea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată prin Legea nr. 47/2014 nu se aplică societăților comerciale înființate de către instituțiile de învățământ superior de stat.

(8) La societățile comerciale înființate de instituțiile de învățământ superior profitul rămas după deducerea impozitului pe profit se repartizează pe următoarele destinații:

- a) rezerve legale;
- b) alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege;
- c) acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți;
- d) constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și a altor costuri aferente acestor împrumuturi externe;
- e) alte repartizări prevăzute de lege;
- f) participarea salariaților la profit; societățile comerciale care s-au angajat și au stabilit prin bugetele de venituri și cheltuieli obligația de participare la profit, ca urmare a serviciilor angajaților lor în relație cu acestea, pot acorda aceste drepturi în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic, în exercițiul financiar de referință;
- g) minimum 25 % dividende;
- h) profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la lit. a) - g) se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare, putând fi redistribuit ulterior sub formă de dividende.

(9) Profitul societăților comerciale înființate de instituțiile de învățământ superior se repartizează pentru destinațiile și în quantumurile prevăzute la alin. (6) lit. f), g) și h), după deducerea sumelor aferente destinațiilor stabilite prin acte normative speciale prevăzute la lit. a), b), c), d) și e) ale aceluiași alineat.

(10) Prin derogare de la prevederile art. 67 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, societățile înființate de instituțiile de învățământ superior au obligația să vireze dividendele cuvenite acționarilor în termen de 60 de zile de la termenul prevăzut de lege pentru depunerea situațiilor financiare anuale.

Art. 16

(1) Instituțiile de învățământ superior pot înființa, în structura acestora, unități de învățământ preuniversitar, fără personalitate juridică, în urma evaluării externe conform prevederilor legale privind asigurarea calității în învățământul preuniversitar.

(2) Unitățile de învățământ preuniversitar, înființate de instituțiile de învățământ superior, sunt unități de învățământ, finanțate în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile sistemului național de învățământ preuniversitar.

(3) Unitățile de învățământ preuniversitar înființate în structura instituțiilor de învățământ superior de stat sunt componente organizatorice, fără personalitate juridică, care se includ, de drept, în rețeaua școlară de la nivelul învățământului preuniversitar, pe baza deciziei

rectorului și a ordinului ministrului educației de autorizare de funcționare provizorie/acreditare, comunicate autorităților administrației publice locale și direcției județene de învățământ preuniversitar ori al municipiului București.

(4) Instituțiile de învățământ superior care înființează componente organizatorice, de tipul unităților de învățământ preuniversitar, au următoarele drepturi:

- a) de a participa la asigurarea finanțării cheltuielilor aferente procesului de organizare, funcționare și de învățământ;
- b) de a asigura angajarea de personal didactic și nedidactic, instituția de învățământ superior având calitatea de angajator;
- c) de a propune Ministerului Educației cifre de școlarizare aferente unităților de învățământ preuniversitar din structura acestora în vederea includerii în hotărârea Guvernului de aprobare a cifrelor de școlarizare;
- d) de a întocmi și elibera acte de studii, după caz, conform prevederilor legale.

(5) Consiliile de administrație ale instituțiilor de învățământ superior aprobă regulamente proprii de organizare și de funcționare pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat, înființate în structura acestora, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(6) Prin derogare de la prevederile legale privind asigurarea calității educației, după acreditare, unitățile de învățământ preuniversitar înființate în structura instituțiilor de învățământ superior, sub formă de componente organizatorice, nu dobândesc personalitate juridică.

(7) Cifra de școlarizare pentru învățământul postliceal de stat finanțat integral de către solicitanți, persoane fizice sau juridice, se aprobă, prin decizii, de direcțiile județene de învățământ preuniversitar ori, prin hotărâri, de senatele universitare și se comunică Ministerului Educației.

(8) Cifra de școlarizare și mecanismul de finanțare pentru învățământul postliceal, organizat la nivelul colegiilor din cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat, se aprobă prin hotărâre a Guvernului. Finanțarea de bază pentru colegiile din cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat se asigură la nivelul standardelor de cost pentru învățământul preuniversitar.

Art. 17

Instituțiile de învățământ superior adoptă un cod de etică universitară și deontologie profesională. Acesta face parte din Carta universitară și include obligatoriu:

- a) măsurile educaționale, administrative și tehnice care se iau pentru garantarea originalității lucrărilor de licență, masterat, doctorat, articolelor științifice sau a altor asemenea lucrări, precum și sancțiunile aferente.
- b) prevederea că persoanele care se află în relație de soți, afini și rude până la gradul al II-lea inclusiv nu pot ocupa concomitent funcții astfel încât unul sau una să se afle față de celălalt sau cealaltă într-o poziție de conducere, control, autoritate sau evaluare instituțională la orice nivel în aceeași instituție de învățământ superior și nu pot fi numiți în comisii de doctorat, comisii de evaluare sau comisii de concurs ale căror decizii afectează soții, rudele sau afinii până la gradul al II-lea inclusiv.

Art. 18

(1) Rectorul instituției de învățământ superior are obligația să prezinte anual, cel târziu până în prima zi lucrătoare a lunii aprilie a fiecărui an, un raport privind starea instituției de

învățământ superior. Raportul este făcut public pe site-ul instituției de învățământ superior și este transmis tuturor părților interesate. Acest raport include cel puțin:

- a) situația financiară a instituției de învățământ superior, pe surse de finanțare și tipuri de cheltuieli;
 - b) situația fiecărui program de studii;
 - c) situația personalului instituției;
 - d) rezultatele activităților de cercetare;
 - e) situația asigurării calității activităților din cadrul instituției de învățământ superior;
 - f) situația respectării eticii universitare și a eticii activităților de cercetare;
 - g) situația posturilor vacante;
 - h) situația inserției profesionale a absolvenților din promoțiile precedente.
- (2) Raportul anual al rectorului este o componentă a răspunderii publice și constituie o condiție pentru accesul la finanțările din bugetul public.

CAPITOLUL IV

ORGANIZAREA INSTITUȚIILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR

Art. 19

(1) Pentru îndeplinirea obiectivelor ce decurg din misiunea asumată, orice instituție de învățământ superior poate cuprinde următoarele componente organizatorice: facultăți, filiale/extensii, departamente, școli doctorale, institute, centre sau laboratoare, unități de proiectare, centre de consultanță, clinici universitare, farmacii, studiouri și ateliere artistice, teatre, muzee, radio și televiziune, tipografii, edituri, publicații, centre pentru formarea continuă a resurselor umane, unități de microproducție și prestări servicii, unități de cazare și alimentație publică, stațiuni didactice/baze didactice pentru aplicații și performanță în sport, stațiuni experimentale sau alte entități pentru activități de producție și transfer de cunoaștere și tehnologie, centre de competență, precum și unități de învățământ preuniversitar. În structura instituțiilor de învățământ superior funcționează și servicii tehnico-administrative.

(2) Activitățile și resursele umane din cadrul componentelor organizatorice prevăzute la alin.(1) se supun dispozițiilor speciale care reglementează domeniile de care aparțin respectivele activități

(3) Componentele prevăzute la alin. (1) și la art. 15 alin. (2) sunt organizate de fiecare instituție de învățământ superior, astfel încât instituția să își realizeze misiunea, să asigure standardele de calitate, să gestioneze în mod eficient activitățile de învățământ, cercetare, producție sau transfer cognitiv și tehnologic și să asigure sprijinul administrativ adecvat membrilor comunității universitare.

Art. 20

(1) Facultatea este unitatea funcțională care elaborează și gestionează programele de studii. Facultatea corespunde unuia sau mai multor domenii ale științelor, artelor sau sportului.

(2) Orice facultate se înființează, se organizează sau se desființează la propunerea și cu aprobarea senatului universitar, prin hotărâre a Guvernului privind structura instituțiilor de învățământ superior, inițiată anual de Ministerul Educației.

(3) O facultate poate include unul sau mai multe departamente, școli doctorale, școli postuniversitare și filiale/extensii universitare care sunt responsabile de organizarea programelor de studii pe tipuri și cicluri de studii universitare.

(4) În învățământul superior există și pot fi organizate facultăți de teologie, în conformitate cu prevederile alin. (2) și institute de cercetare teologică în consens cu perspectivele ecumenice și irenice internaționale și în conformitate cu prevederile legale.

Art. 21

(1) Departamentul este unitatea academică funcțională care asigură producerea, transmiterea și valorificarea cunoașterii în unul sau mai multe domenii de specialitate.

(2) Un departament poate avea în componență centre sau laboratoare de cercetare, ateliere artistice, școli postuniversitare.

(3) Departamentul se înființează, se organizează, se divizează, se comasează sau se desființează prin hotărâre a senatului universitar, la propunerea consiliului facultății/facultăților în care funcționează.

(4) Departamentul poate organiza centre sau laboratoare de cercetare care funcționează ca unități de venituri și cheltuieli în cadrul instituției de învățământ superior.

(5) Departamentele de specialitate din cadrul instituțiilor de învățământ superior care organizează pregătirea în cadrul programelor de formare psihopedagogică de nivel I și II se numesc departamente pentru pregătirea personalului didactic.

Art. 22

Filiala/extensia este unitatea academică care asigură producerea, transmiterea și valorificarea cunoașterii în unul sau mai multe domenii de specialitate, în alta locație geografică decât cea în care își are sediul instituția de învățământ superior în cadrul careia aceasta funcționează.

Art. 23

(1) Învățământul superior pentru minoritățile naționale se realizează:

- a) în instituții de învățământ superior în cadrul cărora funcționează facultăți/linii/programe de studii cu predare în limba maternă;
- b) în instituții de învățământ superior multiculturale și multilingve; în acest caz, se constituie linii cu predare în limbile minorităților naționale;

(2) Linia de studiu din cadrul instituției de învățământ superior multilingve și multiculturale se organizează în departamente. Instituția de învățământ superior adoptă, la propunerea cadrelor universitare aparținând liniei de studiu, un regulament de funcționare propriu al liniei de studiu, care stabilește procedurile de alegere și alte aspecte specifice structurilor organizatorice ale liniei de studiu respective în concordanță cu Carta universitară.

(3) Linia de studiu este o formă de organizare a învățământului universitar într-o limbă a minorităților naționale, care poate fi instituționalizată, atât la nivelul instituției de învățământ superior, cât și în cadrul unei facultăți, prin departamentul care are în componență programele de studiu și structurile organizatorice aferente.

(4) În învățământul universitar pentru minoritățile naționale, se asigură pregătirea în limba maternă în: studii de scurtă durată, studii universitare de licență, de masterat și doctorat, precum și în învățământul postuniversitar.

(5) Finanțarea de bază se calculează după un coeficient mărit pentru studenții care urmează cursurile în limba unei minorități naționale.

- (6) Instituțiile de învățământ superior de stat multiculturale și multilingve și care au activități de predare în limba minorităților naționale sunt prevăzute de prezenta lege.
- (7) Prin ordin al ministrului educației pot dobândi statutul de universitate multiculturală și multilingvă și alte instituții de învățământ superior .
- (8) Candidații proveniți din învățământul în limbile minorităților naționale, cu diploma de bacalaureat, la solicitarea acestora, susțin examenul de admitere în limba maternă, la orice instituție de învățământ superior din România.

Art. 24

În instituțiile de învățământ și în toate spațiile destinate educației și formării profesionale sunt interzise activitățile care încalcă normele de moralitate și orice activități care pot pune în pericol sănătatea și integritatea fizică sau psihică a studenților/elevilor/ respectiv a personalului didactic, didactic auxiliar și nedidactic, precum și activitățile de natură politică și prozelitismul religios, respectiv comportamentele care constau în violența psihologică – bullying.

CAPITOLUL V

ORGANIZAREA STUDIILOR UNIVERSITARE

SECȚIUNEA 1 - Structura învățământului superior

Art. 25

- (1) La nivel universitar, formarea inițială se realizează prin:
- a) studii de scurtă durată;
 - b) ciclul I - studii universitare de licență;
 - c) ciclul II - studii universitare de masterat;
 - d) ciclul III - studii universitare de doctorat.
- (2) La nivel universitar, formarea continuă se realizează prin studii postuniversitare și învățare pe tot parcursul vieții.
- (3) Studiile postuniversitare sunt:
- a) postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă;
 - b) postuniversitare de perfecționare;
 - c) post-doctorale.

Art. 26

- (1) De regulă, anul universitar începe în prima zi lucrătoare a lunii octombrie, include două semestre și se finalizează la 30 septembrie din anul calendaristic următor. Un semestru are, de regulă, o durată de 14 săptămâni de activități didactice urmate, de regulă, de minimum 3 săptămâni de examene. Structura anului universitar se aprobă de către senatul universitar. În atribuirea creditelor de studii transferabile dintr-un semestru se are în vedere o perioadă de minimum 17 săptămâni.
- (2) Senatul universitar al fiecărei instituții de învățământ superior aprobă anual, cu cel puțin 2 luni înainte de începerea anului universitar, regulamentul privind activitatea profesională a studenților, precum și calendarul activităților educaționale specifice semestrelor academice de studiu.

SECȚIUNEA a 2-a - Programe de studii universitare

Art. 27

(1) Programul de studii:

- a) constă în totalitatea activităților de proiectare, organizare, conducere și realizare efectivă a învățării, predării, aplicării practice, cercetării și evaluării dintr-un domeniu care conduce la obținerea unei calificări universitare;
- b) planifică și organizează volumul de muncă specific activităților de învățare, predare, aplicare practică, cercetare și evaluare în concordanță cu Sistemul European al Creditelor Transferabile (ECTS), exprimându-se în termenii creditelor de studii.

(2) Curriculumul programului de studii universitare este concordant cu profilul calificării definit în Cadrul național al calificărilor. Curriculumul unui program de studii universitare se stabilește astfel încât să maximizeze șansele obținerii calificării dorite și se aprobă de către senatul universitar.

(3) Concordanța dintre curriculum și calificarea oferită de programul de studii universitare este un criteriu obligatoriu de evaluare a asigurării calității. Titlurile și calificările universitare se aprobă prin hotărâre de Guvern.

(4) Programele de studii universitare sunt grupate pe domenii de studii și organizate în funcție de nivelul pregătirii în: învățământ de scurtă durată, de licență, de masterat și de doctorat.

(5) Programele de studii universitare dau acces la ocupații și funcții specifice fiecărui ciclu de studii universitare absolvit.

(6) Planurile de învățământ pentru programele de studii de scurtă durată, licență și masterat și programele de pregătire individuală din ciclul III de studii universitare de doctorat, conțin cursuri de etică și integritate academică.

(7) Programul de studii integrat se definește ca fiind totalitatea activităților de proiectare, învățare, predare, cercetare, aplicații practice și evaluare, planificate astfel încât să ducă la o calificare universitară certificată printr-o diplomă și printr-un supliment la diplomă. Curriculumul acestui tip de program este elaborat și organizat în comun de mai multe instituții de învățământ superior din Spațiul European al Învățământului Superior și conduce la o diplomă comună sau la diplome duble/multiple.

Art. 28

(1) Programele de studii se diferențiază în funcție de:

- a) nivelul pregătirii: de scurtă durată, licență, masterat, doctorat, post-doctorat; specializare, formare continuă;
- b) domeniul de specializare a cunoașterii, conform cu diviziunea academică a cunoașterii și cu diviziunea profesională a muncii;
- c) modul de organizare: de o singură instituție de învățământ superior sau în comun de mai multe instituții de învățământ superior din Spațiul European al Învățământului Superior
- d) forma de învățământ;
- e) limba de predare;
- f) locația geografică, respectiv locul unde se desfășoară procesul de învățământ.

- (2) Un program de studii se concretizează prin:
- a) curriculumul care cuprinde ansamblul de discipline ce conferă o calificare universitară și este responsabilitatea instituției de învățământ superior.
 - b) prin excepție de la prevederile lit. a), curriculumul pentru Departamentele de pregătire a personalului didactic se stabilește de către Ministerul Educației;
 - c) fișe ale disciplinelor în care sunt formulate: rezultatele învățării, conținutul predării și învățării și practicile asociate învățării, predării și evaluării;
 - d) organizarea activităților studenților și a personalului didactic în perioada de realizare a programului de studii;
 - e) sistemul de asigurare internă a calității activităților de realizare a programului de studii;
- 3) Pentru fiecare program de studii va fi desemnat un responsabil, cu atribuții stabilite prin Carta universitară.

Art. 29

(1) Organizarea programelor de studii este de competența instituțiilor de învățământ superior, cu respectarea legislației în vigoare. Pentru fiecare ciclu universitar organizat, senatul universitar aprobă un regulament propriu de organizare și funcționare, în acord cu standardele naționale și internaționale generale și specifice de calitate.

(2) Instituțiile de învățământ superior românești care organizează programe de studii integrate / joint degree în condițiile art. 7 alin. (5) stabilesc un regulament propriu de organizare și funcționare a acestor programe, aprobat de senatul universitar. Prin regulament se stabilește inclusiv modalitatea de admitere și finalizare a acestor studii, formatul actelor de studii, precum și modalitatea de eliberare a acestora.

(3) Un program de studii universitare funcționează legal dacă este autorizat provizoriu sau acreditat și funcționează în condițiile stabilite prin actul de autorizare, respectiv acreditare. Organizarea și desfășurarea de programe de studii universitare care nu funcționează legal se sancționează cu nerecunoașterea studiilor pentru beneficiari, precum și cu amendă pentru organizatori, potrivit legii penale, și cu retragerea imediată, de către Ministerul Educației a autorizației de funcționare provizorie sau a acreditării pentru instituția în cauză.

(4) Autorizarea de funcționare provizorie și acreditarea programelor de studii universitare se realizează distinct pentru fiecare formă de învățământ, pentru fiecare limbă de predare/asociere a două limbi de predare în cadrul aceluiași program de studii și pentru fiecare locație geografică în care se desfășoară.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3) și (4), în cazul programelor de studii integrate / joint degree, acreditarea se realizează fără parcurgerea procedurii de autorizare de funcționare provizorie și fără a se face distincție în ceea ce privește forma de învățământ, limba de predare și locația geografică în care se desfășoară.

(6) Pentru profesiile reglementate la nivelul Uniunii Europene, reglementarea națională nu poate contraveni celei europene.

(7) Nomenclatorul domeniilor și al programelor de studii universitare, domeniile și programele de studii universitare acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu, locațiile geografice de desfășurare, numărul de credite de studii transferabile pentru fiecare program de studii universitare, formă de învățământ sau limbă de predare, precum și numărul maxim

de studenți care pot fi școlarizați, propus de către agențiile de evaluare a calității care au evaluat fiecare program/domeniu, se stabilesc anual prin hotărâre a Guvernului pentru programele de studii de scurtă durată, studii universitare de licență și pentru domeniile de studii universitare de masterat/doctorat, inițiată de Ministerul Educației înaintea datei de 31 martie a fiecărui an, cu avizul CNR.

(8) Înainte de data de 31 august a fiecărui an calendaristic, Ministerul Educației poate iniția actele normative, pentru modificarea și/sau completarea hotărârii de guvern menționată la alin (7), cu aplicabilitate pentru anul universitar următor.

(9) Prin excepție de la prevederile alin. (7), în cazuri temeinic justificate, Ministerul Educației poate aproba instituțiilor de învățământ superior un număr suplimentar de locuri - în limita a 10% din capacitatea de școlarizare stabilită de Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior denumită în continuare ARACIS pentru programul de studii solicitat - destinat școlarizării cetățenilor europeni și din state terțe sau pentru mobilități academice ale studenților în baza acordurilor guvernamentale, universitare sau unor programe speciale aprobate, în condițiile legii. Instituția de învățământ superior are obligația de a informa ARACIS despre suplimentarea de locuri primită.

(10) Înmatricularea pe locurile prevăzute la alin. (9) se poate realiza până cel târziu la sfârșitul semestrului întâi al anului universitar în curs la data aprobării.

(11) În cazul în care evaluarea programelor de studii universitare se realizează de către o altă agenție de asigurare a calității, din țară sau din străinătate, înregistrată în Registrul European pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior (EQAR), raportul final întocmit de aceasta se aprobă de către ARACIS, conform unei metodologii aprobată prin ordin al ministrului educației, la propunerea ARACIS. ARACIS transmite raportul Ministerului Educației, în vederea elaborării actelor normative corespunzătoare.

Art. 30

(1) Culele recunoscute oficial de stat pot solicita Ministerului Educației organizarea unui învățământ teologic specific în cadrul învățământului de stat în instituțiile de învățământ superior de stat existente, cu facultăți cu dublă subordonare, destinat pregătirii personalului de cult și activității social-misionare a cultelor, numai pentru absolvenții învățământului liceal, proporțional cu ponderea numerică a fiecărui cult în configurația religioasă a țării, potrivit recensământului oficial. Înființarea, organizarea și funcționarea acestui învățământ se realizează potrivit legii.

(2) Culele recunoscute de stat au dreptul de a organiza învățământ confesional prin înființarea și administrarea propriilor instituții de învățământ particular, conform prevederilor prezentei legi.

SECȚIUNEA a 3-a Forme de organizare

Art. 31

(1) Formele de organizare a programelor de studii sunt:

- a) cu frecvență, caracterizată prin activități de învățământ și/sau de cercetare programate pe durata întregii zile, specifice fiecărui program, respectiv ciclu de studii universitare, aproximativ uniform distribuite săptămânal/zilnic pe parcursul semestrului și presupunând întâlnirea studenților cu cadrele didactice și de cercetare în spațiul universitar. Unele activități de învățământ și/sau de cercetare din cadrul formei de învățământ cu frecvență se pot desfășura în mod sincron prin utilizarea unor resurse

electronice, informatice și de comunicații specifice prevăzute în standardele de calitate elaborate și aprobate de ARACIS în mod diferențiat pentru fiecare domeniu de studii.

- b) cu frecvență redusă, caracterizată prin activități dedicate mai ales unor cursuri de sinteză și pregătirii aplicative, programate în mod compact și periodic, presupunând prezența fizică, în spațiul universitar, a studenților și cadrelor didactice de predare, completate de alte mijloace de pregătire specifice învățământului la distanță, precum predarea online;
 - c) la distanță, caracterizată prin utilizarea unor resurse electronice, informatice și de comunicații specifice, activități de autoînvățare și autoevaluare completate de activități specifice de tutorat, presupunând o combinație de activități educaționale la distanță și față în față.
- (2) Activitățile de evaluare continuă și evaluare sumativă de tip examen, în cazul formelor de organizare cu frecvență și frecvență redusă a programelor de studii de scurtă durată, a programelor de studii universitare de licență și masterat, se realizează în condițiile întâlnirii nemijlocite în spațiul universitar a studenților cu cadrele didactice și de cercetare. Examenele de finalizare a studiilor, pentru toate formele de organizare a programelor de studii, se realizează în condițiile întâlnirii nemijlocite în spațiul universitar a studenților cu cadrele didactice și de cercetare.
- (3) ARACIS elaborează standarde de calitate cu privire la modul de desfășurare a activităților de predare, învățare, cercetare, instruire practică și evaluare, diferențiat pentru formele de organizare ale programelor de studii prevăzute la alin. (1) și în raport cu domeniile de studii, precum și cu ciclurile de studii prevăzute la art. 27 alin. (4).
- (4) Pe baza aplicării standardelor de calitate, instituțiile de învățământ superior au dreptul de a organiza programe de studii în condițiile prevăzute la alin. (1), urmând ca ARACIS să verifice respectarea acestora în cadrul procedurilor de evaluare externă a calității desfășurate în condițiile prevăzute de Titlul IV din prezenta lege.

Art. 32

- (1) Programele de studii de scurtă durată se pot organiza la următoarele forme de învățământ: cu frecvență, cu frecvență redusă și la distanță.
- (2) Programele de studii universitare de licență se pot organiza la următoarele forme de învățământ: cu frecvență, cu frecvență redusă și la distanță.
- (3) Programele de studii universitare de masterat se pot organiza la următoarele forme de învățământ: cu frecvență și cu frecvență redusă.
- (4) Fac excepție de la prevederile alin. (2) și (3) programele de studii de licență și masterat din domeniile reglementate la nivelul Uniunii Europene, care se pot organiza doar la forma de învățământ cu frecvență.
- (5) Programele de studii universitare de doctorat se pot organiza, de regulă, la forma de învățământ cu frecvență.
- (6) Prin excepție de la prevederile alin. (5) programele de studii universitare de doctorat se pot organiza și la forma de învățământ cu frecvență redusă.
- (7) Pentru programele de studii universitare de doctorat, obligațiile referitoare la frecvență și frecvență redusă sunt stabilite de către conducerea instituției de învățământ superior la propunerea Consiliului Studiilor Universitare Doctorale.

(8) Actele de studii eliberate de instituțiile de învățământ superior, în condițiile legii, pentru aceleași programe de studii, indiferent de forma de învățământ absolvită, sunt echivalente. Metodologia de organizare a examenelor, rezultatele învățării, corespondența dintre rezultatele învățării și notele, competențele, actele de studii acordate, calificarea trebuie să fie identice pentru orice formă de învățământ corespunzătoare unui anumit program de studii din cadrul unei instituții de învățământ superior.

(9) Pot organiza programe de studii universitare la formele de învățământ cu frecvență redusă și la distanță numai instituțiile de învățământ superior care au acreditat programul de învățământ respectiv la forma de învățământ cu frecvență.

(10) În situația în care se instituie starea de urgență, starea de alertă sau starea de asediu și până la eliminarea restricțiilor de către autoritățile de resort, potrivit prevederilor constituționale, activitățile desfășurate în învățământul universitar se pot desfășura și online pentru asigurarea exercitării dreptului fundamental la învățatură prevăzut la art. 32 din Constituția României, republicată, și sunt recunoscute pentru formele de învățământ prevăzute la art. 31.

(11) Instituțiile de învățământ superior elaborează, în baza autonomiei universitare și cu asumarea răspunderii publice, propria metodologie privind derularea activităților desfășurate în instituția de învățământ superior în sistem online, aprobată de senatul universitar, care să asigure buna desfășurare a activităților.

SECȚIUNEA a 4-a Contracte de studii

Art. 33

Instituția de învățământ superior semnează cu fiecare student, student-doctorand, cursant, respectiv cercetător post-doctoral înmatriculat la un program de studii un contract de studii universitare în concordanță cu prevederile regulamentelor de organizare și desfășurare a programelor de studii și cu respectarea legislației în vigoare. Contractele de studii nu se modifică în timpul anului universitar.

SECȚIUNEA a 5-a Admiterea în programe de studii

Art. 34

(1) Procesul de admitere a studenților în programe de studii universitare are în vedere asigurarea echității și egalității de șanse, accesul la oportunități de învățare realizându-se fără discriminare, având în vedere și măsuri de sprijin pentru asigurarea accesului grupurilor aflate în situații de risc.

(2) Admiterea în învățământul superior de stat, particular și confesional pentru fiecare ciclu și program de studii universitare este de competența fiecărei instituții de învățământ superior și se organizează pe baza metodologiilor specifice de admitere stabilite de fiecare instituție de învățământ superior, cu respectarea prevederilor legale în vigoare. Ministerul Educației elaborează metodologii cadru de organizare a examenului de admitere în învățământul superior.

(3) Condițiile de admitere, inclusiv cifrele de școlarizare trebuie făcute publice în fiecare an, de către instituția de învățământ superior, cu cel puțin 6 luni înainte de susținerea examenului de admitere.

(4) La admiterea în învățământul superior de stat și particular, pentru fiecare ciclu și program de studii universitare, cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai statelor aparținând Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene pot candida în aceleași

condiții prevăzute de lege pentru cetățenii români, inclusiv în ceea ce privește taxele de școlarizare.

(5) Instituțiile de învățământ superior pot percepe de la candidați, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, taxe de înscriere, în cuantumurile aprobate de senatele universitare. Senatele universitare pot să prevadă, prin metodologiile proprii de admitere, scutirea la plata acestor taxe sau reducerea lor.

(6) O persoană poate beneficia de finanțare de la buget pentru un singur program studii de scurtă durată, pentru un singur program de studii de licență, pentru un singur program de masterat și pentru un singur program de doctorat.

(7) Persoana care a beneficiat gratuit de școlarizare în cadrul unui program de studii universitare finanțate de la bugetul de stat are, în condițiile legii, dreptul de a urma un alt program de studii universitare în cadrul aceluiași ciclu de studii universitare:

- a) în regim cu taxă, dacă instituția de învățământ superior de stat organizează programul și în acest mod;
- b) în regim gratuit, cu finanțare de la bugetul de stat, în condițiile în care persoana achită contravaloarea serviciilor de școlarizare de care a beneficiat anterior cu finanțare de la bugetul de stat, integral sau parțial, în cazurile în care programul de studii la care a fost admis este organizat doar cu finanțare integrală de la buget.

(8) Încasarea sumei reprezentând contravaloarea serviciilor de școlarizare se realizează de către instituția de învățământ superior de stat care a asigurat școlarizarea, aceasta având totodată dreptul de a stabili ca plata efectivă a sumei să se realizeze și în tranșe/rate. Sumele încasate se fac venit la bugetul de stat.

(9) La înmatriculare persoana prevăzută la alin. (7) prezintă dovada că a efectuat plata prevăzută la alin. (8).

(10) Persoana admisă la un program de studii universitare de licență, masterat sau doctorat are calitatea de student, respectiv student-doctorand, pe întreaga perioadă a prezenței sale în cadrul programului respectiv, de la înmatriculare și până la susținerea examenului de finalizare a studiilor sau exmatriculare, mai puțin pe perioadele de întrerupere a studiilor.

(11) Calitatea de student, respectiv student-doctorand se menține inclusiv pe perioada mobilităților interne și internaționale. În cazul mobilităților academice internaționale ale studenților care vin să studieze pe cont propriu valutar recunoașterea creditelor transferabile se realizează de către instituțiile de învățământ superior, în temeiul autonomiei universitare.

(12) Recunoașterea creditelor transferabile în cazul mobilităților academice internaționale se poate realiza de către instituțiile de învățământ superior numai pentru persoana care dovedește calitatea de student cu documente relevante emise de instituția de învățământ superior pe care a frecventat-o.

(13) Condițiile și modul în care se realizează mobilitatea academică se stabilesc printr-o metodologie aprobată prin ordin al ministrului educației.

(14) Persoana admisă la un program de studii universitare de licență în cadrul instituțiilor de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională sau care a fost admisă în cadrul unor instituții civile de învățământ superior, în vederea școlarizării pentru nevoi ale Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Român de Informații sau ale altor instituții cu atribuții în domeniul apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale are calitatea de student militar sau student de poliție,

după caz, pe întreaga perioadă a prezenței sale în cadrul programului respectiv, de la înmatriculare și până la susținerea examenului de finalizare a studiilor sau exmatriculare, mai puțin pe perioadele de întrerupere a studiilor.

(15) Instituțiile de învățământ superior au obligația să restituie, în cel mult două zile lucrătoare de la depunerea cererii și necondiționat, fără perceperea unor taxe, dosarele candidaților declarați respinși sau ale celor care renunță la locul obținut prin admitere, după afișarea rezultatelor finale.

SECȚIUNEA a 6-a Examine de finalizare a studiilor

Art.35

(1) Examenele de finalizare a studiilor în învățământul superior sunt:

- a) examen de absolvire, pentru studii de scurtă durată;
- b) examen de licență, pentru ciclul de studii universitare de licență sau examen de diplomă pentru învățământul din domeniul științelor ingineresti;
- c) examen de disertație, pentru ciclul de studii universitare de masterat;
- d) examen de susținere publică a tezei de doctorat;
- e) examen de certificare, pentru programele de studii postuniversitare de specializare și de formare continuă;
- f) examen de selecție, care precedă examenul de licență, în cazul studenților/absolvenților care provin de la instituții de învățământ superior și/sau programe de studii care au intrat în lichidare.

(2) Examenele prevăzute la alin. (1) se organizează și se desfășoară numai de instituțiile de învățământ superior acreditate, pe baza unui regulament propriu aprobat de senatul universitar și care respectă metodologia-cadru, aprobată prin ordin al ministrului educației. În cazul programelor de studiu autorizate provizoriu, instituțiile de învățământ superior acreditate pot organiza și desfășura examenele prevăzute la alin. (1), dacă în cadrul instituției există o altă specializare acreditată într-un domeniu înrudit cu specializarea autorizată.

(3) Absolvenții programelor de studiu din instituțiile de învățământ superior autorizate provizoriu vor finaliza studiile prin examen numai în cadrul instituțiilor de învățământ superior care au programe de studiu cu profil similar, acreditate, desemnate de Ministerul Educației.

SECȚIUNEA a 7-a Examenele de evaluare pe parcurs a studenților

Art. 36

(1) Succesul academic al unui student pe parcursul unui program de studii este determinat prin evaluări sumative de tip examen și prin evaluarea pe parcurs.

(2) Instituțiile de învățământ superior elaborează metodologii de evaluare a studenților, aprobate de senatul universitar, care au în vedere asigurarea calității și respectarea prevederilor Codului de etică universitară și deontologie profesională.

(3) Rezultatele în învățare sunt apreciate la examene:

- a) cu note întregi de la 10 la 1, nota 5 certificând dobândirea rezultatelor învățării minimale aferente unei discipline și acordarea creditelor de studii aferente acesteia;
- b) cu calificative, după caz.

(4) Rezultatele unui examen sau ale unei evaluări pot fi anulate în conformitate cu prevederile Codului de etică universitară și deontologie profesională. Decanul poate dispune reorganizarea examenului.

Art. 37

Analiza contestațiilor depuse de către candidații la admitere, studenții examinați, precum și de către absolvenți în cadrul examenelor de finalizare a studiilor, este în exclusivitate de competența instituțiilor de învățământ superior, conform propriilor regulamente instituționale și prevederilor Cartei universitare.

SECȚIUNEA a 8-a Diplome

Art. 38

(1) În România sunt valabile numai diplomele eliberate în conformitate cu prevederile legale în vigoare, de către instituții de învățământ superior acreditate.

(2) Regulamentul-cadru privind actele de studii și al documentelor universitare emise de instituțiile de învățământ se aprobă prin ordin al ministrului educației.

(3) Conținutul și formatul actelor de studii, respectiv al suplimentului la diplomă – document universitar sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Educației, cu excepția actelor de studii emise la finalizarea programelor de studii integrate / joint degree.

(4) Actele de studii emise la finalizarea programelor de studii integrate /joint degree organizate în condițiile art.29 alin.(2), sunt recunoscute de drept de către statul român și sunt evidențiate în Registrul Unic Național Integrat al Diplomelor și Actelor de Studii denumit în continuare RUNIDAS .

Art. 39

(1) Calificările dobândite de absolvenții programelor de studii din învățământul superior sunt atestate prin acte de studii eliberate numai de instituțiile de învățământ superior acreditate.

(2) Actele de studii corespunzătoare programelor de studii universitare sunt înscrisuri oficiale și nu pot fi emise decât de instituțiile acreditate, pentru programele și formele de studii acreditate sau autorizate provizoriu. În acest din urmă caz, în cadrul instituției care emite diploma trebuie să existe o altă specializare acreditată într-un domeniu înrudit cu specializarea autorizată.

Art. 40

(1) În sistemul național de învățământ superior, documentele universitare care se întocmesc numai în limba română se stabilesc prin ordin al ministrului educației. Celelalte documente universitare pot fi redactate în limba de predare și/sau într-o limbă de circulație internațională.

(2) Instituțiile de învățământ superior pot efectua și emite, la cerere, contra cost, traduceri oficiale ale documentelor și ale altor înscrisuri universitare proprii, cu respectarea prevederilor legale.

Art. 41

(1) Actele de studii din sistemul național de învățământ superior sunt documente oficiale de stat, cu regim special, care confirmă studiile de învățământ superior efectuate și titlurile și/sau calificările dobândite și conferă titularilor acestora drepturi și obligații care decurg din legislația în vigoare.

- (2) Actele de studii sunt de tip diplomă, certificat și atestat și se eliberează în original sau duplicat.
- (3) Actele de studii și documentele universitare pot fi emise și în format digital.
- (4) Documentele universitare sunt prevăzute și reglementate prin ordin al ministrului educației.
- (5) Instituțiile pot gestiona numai acele acte de studii și documente universitare la care au dreptul în condițiile legii. Rectorul instituției/președintele Academiei Române este responsabil pentru organizarea și desfășurarea activității de gestionare a actelor de studii și a documentelor universitare de către instituție.

Art. 42

- (1) Diploma conferită după promovarea unui program de studii de scurtă durată se numește diplomă de absolvire.
- (2) Pe diploma de absolvire se menționează toate informațiile necesare pentru a descrie programul de studii absolvit, inclusiv forma de învățământ urmată și titlul obținut. Diploma de absolvire, se întocmește în limba română, se eliberează gratuit și este însoțită de suplimentul la diplomă. Suplimentul la diplomă se eliberează gratuit, în limba română și o limbă de circulație internațională.

Art. 43

- (1) Diploma conferită după promovarea unui program de studii universitare de licență se numește diplomă de licență, diplomă de inginer sau, după caz, diplomă de urbanist.
- (2) Pe diploma de licență, pe diploma de inginer sau, după caz, pe diploma de urbanist se menționează toate informațiile necesare pentru a descrie programul de studii absolvit, inclusiv forma de învățământ urmată și titlul obținut. Diploma de licență, diploma de inginer, respectiv diploma de urbanist, se întocmesc în limba română, se eliberează gratuit și sunt însoțite de suplimentul la diplomă. Suplimentul la diplomă se eliberează gratuit, în limba română și o limbă de circulație internațională.

Art. 44

Diploma conferită după promovarea unui program de studii universitare de masterat și susținerea cu succes a lucrării de disertație se numește diplomă de master și cuprinde toate informațiile necesare pentru a descrie programul de studii absolvit, inclusiv forma de învățământ și se eliberează, gratuit, în limba română. Aceasta este însoțită de suplimentul la diplomă care se eliberează gratuit, în limba română și o limbă de circulație internațională.

Art. 45

- (1) Pentru profesiile reglementate, unde ciclul I și ciclul II de studii universitare sunt oferite comasat într-un program de studii universitare cu o durată cuprinsă între 5 și 6 ani, se acordă diploma de licență și master.
- (2) Pe diploma de licență și master se menționează toate informațiile necesare pentru a descrie programul de studii absolvit, inclusiv forma de învățământ urmată și titlul obținut. Diploma de licență și master se întocmește în limba română, se eliberează gratuit și este însoțită de suplimentul la diplomă. Suplimentul la diplomă se eliberează gratuit, în limba română și o limbă de circulație internațională.

Art. 46

- (1) Diploma conferită după promovarea unui program de studii universitare de doctorat se numește diplomă de doctor. În diploma care certifică obținerea și deținerea titlului de doctor se menționează, în mod expres, domeniul disciplinar sau interdisciplinar al doctoratului pentru doctoratul științific; în cea care certifică obținerea și deținerea titlului de doctor într-un domeniu profesional se menționează, în mod expres, domeniul profesional al doctoratului.
- (2) În urma finalizării studiilor universitare de doctorat științific, se conferă de către Instituția Organizatoare de Studii Universitare de Doctorat, denumită în continuare IOSUD diploma și titlul de doctor în științe, corespunzându-i acronimul Dr.
- (3) În urma finalizării studiilor universitare de doctorat profesional, se conferă de către IOSUD diploma și titlul de doctor într-un domeniu profesional, corespunzându-i acronimul Dr. P.

Art. 47

În situația în care se dovedește că actul de studii s-a obținut prin mijloace frauduloase sau prin încălcarea prevederilor Codului de etică și deontologie profesională, rectorul are obligația de a solicita instanței de contencios administrativ anularea acesteia/acestuia.

Art. 48

- (1) Recunoașterea și echivalarea, respectiv recunoașterea studiilor sau a perioadelor de studii efectuate în țară sau în străinătate se realizează în conformitate cu prevederile unei metodologii-cadru stabilite prin ordin al ministrului educației și a unor metodologii specifice aprobate de senatul universitar al fiecărei instituții de învățământ superior, pe baza normelor europene, ale sistemului european de acumulare și transfer al creditelor de studii, cu respectarea acesteia.
- (2) În cazul unor programe de studii organizate în comun de două sau mai multe instituții de învățământ superior, actele de studii se eliberează în concordanță cu reglementările naționale și cu prevederile acordurilor interinstituționale.
- (3) La finalizarea unui program de studii integrate / joint degree organizat de două sau mai multe instituții de învățământ superior, actele de studii se eliberează în concordanță cu reglementările naționale și cu prevederile acordurilor interinstituționale.
- (4) Instituțiile de învățământ superior acreditate din România și din alte state, care organizează un program acreditat de studii integrate / joint degree, emit o diplomă comună, dublă/multiplă, însoțită de un supliment comun, conform formatului stabilit în acordul de parteneriat încheiat între instituțiile de învățământ superior partenere. Suplimentul la diplomă se eliberează gratuit, în limba română și o limbă de circulație internațională utilizată în cadrul parteneriatului.

SECȚIUNEA a 9-a Credite de studii

Art. 49

- (1) Creditele de studiu transferabile reprezintă volumul de muncă necesar pentru acumularea unui set coerent de rezultate ale învățării. Creditele de studii se cuantifică în valori numerice.
- (2) Volumul de muncă al unui student nu poate fi mai mic decât cel corespunzător unui număr anual de 60 de credite de studiu transferabile.

- (3) Numărul minim de credite necesar promovării anului universitar se stabilește de către senatul universitar.
- (4) Durata programelor de studii de scurtă durată, a studiilor universitare de licență și masterat, pe domenii de specializare, se stabilește la propunerea Ministerului Educației și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.
- (5) Durata totală cumulată a ciclului de studii universitare de licență și de masterat corespunde obținerii a cel puțin 300 de credite de studii transferabile.
- (6) Numărul de credite de studii transferabile aferente ciclului de studii universitare de doctorat se stabilește de fiecare instituție de învățământ superior în funcție de domeniul științific sau artistic.

Art. 50

- (1) Numărul creditelor de studii transferabile constituie elementul de referință pe care instituțiile de învățământ superior îl utilizează în recunoașterea și echivalarea, respectiv recunoașterea unor studii sau perioade de studii universitare efectuate anterior în scopul continuării studiilor dintr-un program de studii, respectiv transferării creditelor de studii transferabile.
- (2) Persoanele care au parcurs perioade de studii universitare au dreptul la recunoașterea și echivalarea, respectiv recunoașterea acestora, în conformitate cu metodologiile prevăzute la alin. (3). Creditele obținute prin absolvirea programului de învățământ de scurtă durată, a ciclului de licență, respectiv masterat și doctorat pot fi recunoscute între cicluri de învățământ, respectiv între domenii, în conformitate cu prevederile unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației.
- (3) Ministerul Educației elaborează o metodologie cadru cu privire la recunoașterea și echivalarea, respectiv recunoașterea unor studii sau perioade de studii universitare efectuate anterior. În baza acesteia, instituțiile de învățământ superior elaborează metodologiile proprii, aprobate în Senat.
- (4) Pentru echivalarea, continuarea sau finalizarea studiilor și recunoașterea în străinătate a unor diplome eliberate anterior introducerii sistemului de credite transferabile, pe baza informațiilor existente în registrul matricol propriu, instituțiile de învățământ superior acreditate pot elibera, la cerere, documente în cadrul cărora să fie atribuit un număr de credite de studiu transferabile disciplinelor de curs urmate de absolvent. Pentru această operațiune, instituțiile de învățământ superior pot percepe taxe în cuantumul aprobat de senatul universitar.
- (5) Pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar, Ministerul Educației poate echivala printr-o metodologie specifică, pe baza ECTS/SECT, învățământul universitar de scurtă durată organizat în baza Legii 84/1995, realizat prin colegiul cu durata de 3 ani sau institutul pedagogic cu durată de 3 ani, cu ciclul I de studii universitare de licență, potrivit legii.

SECȚIUNEA a 10-a Studii de scurtă durată

A. Organizarea studiilor de scurtă durată

Art. 51

- (1) Studiile de scurtă durată corespund unui număr de 120 de credite de studii transferabile, conform ECTS/SECT și se finalizează prin nivelul 5 din EQF/CEC.

- (2) Programele de studii de scurtă durată se organizează în domeniile de licență cuprinse în Nomenclatorul domeniilor și al specializărilor/programelor de studii universitare aprobat anual prin Hotărâre a Guvernului, prevăzut la art.29.
- (3) Acreditarea unui program de studii de scurtă durată și stabilirea numărului maxim de studenți care pot fi școlarizați în cadrul programului și cărora li se poate acorda diplomă se realizează prin hotărâre a Guvernului, în urma evaluării externe realizate de către ARACIS sau de către o altă agenție de asigurare a calității, din țară sau din străinătate, înregistrată în Registrul European pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior (EQAR), conform art. 29 alin. (11).
- (4) Durata specifică a studiilor de scurtă durată este de 2 ani și corespunde unui număr de minimum 60 de credite de studii transferabile pentru un an de studii.
- (5) În cadrul studiilor de scurtă durată este obligatorie efectuarea unor stagii de practică. Instituțiile de învățământ superior au obligația de a asigura un minim de 50% din locurile de practică necesare, dintre care cel puțin 75% în afara instituțiilor de învățământ superior.
- (6) Studiile de scurtă durată la forma de învățământ cu frecvență se pot organiza în regim de finanțare de la bugetul de stat sau în regim cu taxă. Ministerul Educației alocă pentru studiile de scurtă durată, la forma de învățământ cu frecvență, un număr de granturi de studii finanțate de la buget, pentru instituțiile de învățământ superior de stat.
- (7) Un program de studiu poate viza obținerea unor calificări existente în Registrul Național al Calificărilor din Învățământul Superior (RNCIS) sau calificări noi care se înscriu și se înregistrează în RNCIS potrivit metodologiei stabilite prin ordin al ministrului educației.

B. Admiterea

Art. 52

- (1) Pot participa la admiterea la studii de scurtă durată absolvenții de liceu cu diplomă de bacalaureat sau diplomă echivalentă.
- (2) În cadrul metodologiei proprii, instituțiile de învățământ superior stabilesc facilități sau condiții speciale referitoare la admiterea candidaților la programe de studii de scurtă durată, care au obținut în perioada studiilor liceale distincții la olimpiadele școlare și/sau la alte concursuri naționale sau internaționale.
- (3) Absolvenții cu diplomă de absolvire a învățământului superior de scurtă durată pot continua studiile în cadrul ciclului I - studii universitare de licență pentru a obține diploma de licență participând la concursul de admitere. În vederea transferului într-un alt an de studii, instituțiile de învățământ superior pot echivala disciplinele parcurse în cadrul studiilor de scurtă durată cu disciplinele din cadrul studiilor universitare de licență la care a fost admis, în baza unei metodologii proprii.
- (4) Persoana admisă la un program de studii de scurtă durată are calitatea de cursant, pe întreaga perioadă a prezenței sale în cadrul programului respectiv, de la înmatriculare și până la susținerea examenului de finalizare a studiilor sau exmatriculare, mai puțin pe perioadele de întrerupere a studiilor.

SECȚIUNEA a 11-a Studii universitare de licență

A. Organizarea

Art. 53

- (1) Programele de studii universitare de licență reprezintă ciclul I de studii universitare și corespund unui număr cuprins între minimum 180 și maximum 240 de credite de studii transferabile, conform ECTS/SECT, respectiv între minimum 240 și maximum 300 de credite, în cazul dublei specializări, și se finalizează prin nivelul 6 din EQF/CEC.
- (2) Acreditarea unui program de studii universitare de licență și stabilirea numărului maxim de studenți care pot fi școlarizați în cadrul programului și cărora li se poate acorda diplomă se realizează prin hotărâre a Guvernului, în urma evaluării externe realizate de către ARACIS sau de către o altă agenție de asigurare a calității, din țară sau din străinătate, înregistrată în Registrul European pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior (EQAR), conform art. 29 alin. (11).
- (3) La învățământul cu frecvență, durata specifică a studiilor universitare de licență este de 3 - 4 ani, după caz, și corespunde unui număr de minimum 60 de credite de studii transferabile pentru un an de studii.
- (4) Durata studiilor de licență pentru învățământul universitar din domeniile artele spectacolului, științe ingineresti, științe juridice și teologie pastorală este de 4 ani, iar din domeniul științe militare, informații și ordine publică este de 3 sau 4 ani, în funcție de arma sau serviciul și specialitatea militară.
- (5) Studenții cu frecvență dintr-un program de studii universitare de licență pot parcurge, cu aprobarea consiliului facultății, 2 ani de studii într-un singur an, cu excepția instituțiilor de învățământ superior medical și al ultimului an de studii, în condițiile prevăzute de regulamentele de organizare și desfășurare a programelor de studii și cu respectarea legislației în vigoare.
- (6) În cadrul studiilor universitare de licență este obligatorie efectuarea unor stagii de practică. Instituțiile de învățământ superior au obligația de a asigura un minim de 50% din locurile de practică necesare, dintre care cel puțin 75% în afara acestora.
- (7) Studiile universitare de licență la forma de învățământ cu frecvență se pot organiza în regim de finanțare de la bugetul de stat sau în regim cu taxă. Ministerul Educației alocă pentru studiile universitare de licență la forma de învățământ cu frecvență un număr de granturi de studii finanțate de la buget, pentru instituțiile de învățământ superior de stat.
- (8) Un program de studiu poate viza obținerea unor calificări existente în Registrul Național al Calificărilor din Învățământul Superior (RNCIS) sau calificări noi care se înscriu și se înregistrează în RNCIS potrivit metodologiei stabilite prin ordin al ministrului educației.

Art. 54

- (1) În cadrul studiilor universitare de licență cu dublă specializare se definește o specializare principală și una secundară, specializarea secundară fiind aleasă, de regulă, din aceeași ramură de știință.
- (2) În cadrul instituțiilor de învățământ superior acreditate, pentru specializări acreditate, Senatul universitar poate decide înființarea și organizarea programelor de studii universitare cu duble specializări fără parcurgerea procedurilor de acreditare, cu încadrare în capacitatea de școlarizare aprobată pentru cele două specializări acreditate. În cazul în care se solicită

creșterea capacității de școlarizare, programul de studii cu dublă specializare va fi supus procedurii de acreditare, conform legii.

(3) Instituțiile de învățământ superior care înființează programe de studii cu dublă specializare au obligația de a transmite aceste programe la Ministerul Educației pentru informare și la Autoritatea Națională pentru Calificări pentru a fi înscrise în Registrul Național al Dublelor Specializări, anterior începerii școlarizării.

B. Admiterea

Art. 55

(1) Pot participa la admiterea în ciclul I de studii universitare absolvenții de liceu cu diplomă de bacalaureat sau diplomă echivalentă.

(2) În cadrul metodologiei proprii, instituțiile de învățământ superior stabilesc facilități sau condiții speciale referitoare la admiterea candidaților la programe de studii universitare de licență, care au obținut în perioada studiilor liceale distincții la olimpiadele școlare și/sau la alte concursuri naționale sau internaționale.

(3) Candidații la studiile universitare de licență care au obținut, în perioada studiilor liceale, distincții (premiile I, II, III, mențiuni) la olimpiadele școlare internaționale recunoscute de Ministerul Educației beneficiază de dreptul de a se înscrie, fără susținerea concursului de admitere, pe locuri finanțate de la buget, pentru un program de licență. Instituțiile de învățământ superior pot corela prin regulamentul propriu disciplinele școlare la care au fost obținute premiile cu domeniile de studii pentru care se organizează admiterea la studii.

(4) Absolvenții cu diplomă de absolvire a învățământului superior de scurtă durată pot continua studiile universitare de licență pentru a obține diploma de licență participând la concursul de admitere. În vederea transferului într-un alt an de studii, instituțiile de învățământ superior pot echivala disciplinele parcurse în cadrul studiilor de scurtă durată cu disciplinele din cadrul studiilor universitare de licență la care a fost admis, în baza unei metodologii proprii.

SECȚIUNEA a 12-a Studii universitare de masterat

A. Organizarea

Art. 56

(1) Programele de studii universitare de masterat reprezintă al II-lea ciclu de studii universitare și se finalizează prin nivelul 7 din EQF/CEC și din Cadrul Național al Calificărilor. Acestea au, de regulă, durata de 1 - 2 ani și corespund unui număr minim de credite de studii transferabile, cuprins între 60 și 120. Pentru profesii reglementate prin norme, recomandări sau bune practici europene, ciclul I și ciclul II de studii universitare pot fi oferite comasat, într-un program unitar de studii universitare cu o durată cuprinsă între 5 și 6 ani, la învățământul cu frecvență, în condițiile prezenței legii, diplomele obținute fiind echivalente diplomei de master.

(2) Diploma de absolvire sau de licență a absolvenților învățământului superior de lungă durată din perioada anterioară aplicării celor trei cicluri tip Bologna este echivalentă cu diploma de studii universitare de masterat în specialitate.

Art. 57

Programele de studii universitare de masterat pot fi:

- a) masterat profesional, orientat preponderent spre formarea competențelor profesionale;
- b) masterat de cercetare, orientat preponderent spre formarea competențelor de cercetare științifică. Rezultatele învățării realizate în cadrul masteratului de cercetare pot fi echivalate cu primul an de studiu din cadrul programelor de studii universitare de doctorat. Masteratul de cercetare este exclusiv la forma de învățământ cu frecvență reglementată conform art. 31 alin. (1) și poate fi organizat și în cadrul școlilor doctorale;
- c) masterat didactic, organizat exclusiv la forma de învățământ cu frecvență.

Art. 58

(1) Acreditarea pentru o instituție de învățământ superior a unui domeniu de studii universitare de masterat, împreună cu stabilirea numărului maxim al studenților care pot fi școlarizați și cărora li se poate acorda diplomă se realizează prin Hotărâre de Guvern, în urma evaluării externe realizate de către ARACIS sau de către o altă agenție de asigurare a calității, din țară sau străinătate, înregistrată în Registrul European pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior (EQAR), conform art. 29 alin (11).

(2) Instituțiile de învățământ superior pot stabili parteneriate cu operatori economici, asociații profesionale și/sau instituții publice pentru dezvoltarea unor programe de studii universitare de masterat care să răspundă cerințelor pieței muncii.

(3) Ministerul Educației alocă pentru studiile universitare de masterat la forma de învățământ cu frecvență un număr de granturi de studii finanțate de la buget, pentru instituțiile de învățământ superior de stat.

Art. 59

(1) Finalizarea masteratului didactic cu durata de 2 ani dă dreptul la ocuparea unei funcții didactice din învățământul preuniversitar.

(2) Pentru a obține altă specializare, absolvenții studiilor de licență pot urma un modul de minimum 90 de credite transferabile care atestă obținerea de competențe de predare a unei discipline din domeniul fundamental aferent domeniului de specializare înscris pe diploma de licență. Acest modul poate fi urmat în paralel cu masteratul didactic.

(3) Creditele obținute la modulul de pregătire psihopedagogică de nivelul I pot fi recunoscute în baza hotărârilor senatului universitar în cazul continuării studiilor la masteratul didactic.

Art. 60

(1) În calitatea sa de principal finanțator, pe baza analizei nevoilor de formare din sistem, Ministerul Educației stabilește reperele curriculare și calificările de formare inițială teoretică în specialitate a personalului didactic.

(2) Programele de formare inițială teoretică în specialitate și de formare psihopedagogică, precum și programele de studii universitare de masterat didactic sunt acreditate și evaluate periodic de ARACIS sau de alte agenții de asigurare a calității, din țară sau străinătate, înregistrate în EQAR.

Art. 61

- (1) Studenții și absolvenții de învățământ superior care optează pentru cariera didactică au obligația să absolve cursurile unui masterat didactic cu durată de 2 ani sau programele de formare psihopedagogică, după caz, de nivel I sau II, acreditate conform legii.
- (2) Prin excepție, pot opta pentru cariera didactică și absolvenți ai învățământului superior care nu au parcurs formarea inițială prevăzută la alin. (1), sub condiția susținerii și promovării unei probe suplimentare de examinare a cunoștințelor teoretice de pedagogie la finalizarea stagiaturii didactice.
- (3) Programele de formare psihopedagogică de nivel I și II pot fi urmate pe parcursul studiilor universitare de licență, respectiv masterat sau în regim postuniversitar.
- (4) Programele de formare psihopedagogică pentru funcțiile didactice de educator-puericultor, educatoare, educator – învățător, învățător, antrenor și maestru-instructor se aprobă de Ministerul Educației și se desfășoară în liceele cu profil pedagogic. Pentru absolvenții liceelor pedagogice și colegiilor universitare de institutori se consideră îndeplinită condiția de formare psihopedagogică de nivel I.
- (5) Absolvenților care au finalizat cu diplomă de licență/absolvire studii universitare de lungă sau scurtă durată până în anul 2005 li se consideră îndeplinită condiția de formare psihopedagogică de nivel I și II, dacă prin foaia matricolă fac dovada parcurgerii disciplinelor: psihologie școlară, pedagogie, metodică predării specialității și practică pedagogică la specialitatea înscrisă pe diploma de licență/absolvire.
- (6) Programele de studii ale masteratului didactic sunt elaborate pe baza standardelor profesionale pentru funcțiile didactice, se aprobă de Ministerul Educației și se acreditează conform legii. Quantumul unei burse acordate de la bugetul de stat este egal cu salariul net al unui profesor debutant.
- (7) Criteriile de acordare a burselor de la bugetul de stat se stabilesc de Ministerul Educației. În situația în care după parcurgerea formării inițiale pentru cariera didactică, absolventul masteratului didactic nu urmează parcursul în stagiatura didactică, acesta va avea obligația returnării quantumurilor burselor obținute pe durata studiilor masteratului didactic.
- (8) Pregătirea psihopedagogică se finalizează prin obținerea diplomei de master, ca urmare a promovării programului de studii universitare de masterat didactic ori a certificatului de absolvire a programelor de formare psihopedagogică.
- (9) Planurile de învățământ ale studiilor universitare de licență în specialitatea pedagogia învățământului primar și preșcolar sunt elaborate pe baza standardelor profesionale stabilite de Ministerul Educației. Pentru absolvenții studiilor universitare de licență în specialitatea pedagogia învățământului primar și preșcolar se consideră îndeplinită condiția de formare psihopedagogică de nivel I.

B. Admiterea

Art. 62

- (1) Pot candida la programe de studii universitare de masterat absolvenții cu diplomă de licență sau echivalentă.
- (2) Instituțiile de învățământ superior elaborează metodologii specifice prin care se reglementează modalitatea de admitere la programele de studii universitare de masterat precum și desfășurarea acestora, în conformitate cu metodologia cadru aprobată prin ordin al ministrului educației.

SECȚIUNEA a 13-a Studii universitare de doctorat

A. Organizarea

Art. 63

(1) Studiile universitare de doctorat reprezintă al III-lea ciclu de studii universitare și permit dobândirea unei calificări de nivelul 8 din EQF/CEC și din Cadrul Național al Calificărilor. Acestea se desfășoară în conformitate cu prevederile Regulamentului cadru privind studiile universitare de doctorat, aprobat prin ordin al ministrului educației în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi. Instituțiile de învățământ superior adoptă prin hotărâre a senatului universitar, la propunerea Consiliului Studiilor Universitare de Doctorat, regulamentul propriu privind studiile universitare de doctorat.

(2) Programele de studii universitare de doctorat se organizează în școli doctorale. Școlile doctorale se pot organiza de o instituție de învățământ superior sau un consorțiu universitar ori de consorții sau parteneriate care se stabilesc legal între o instituție de învățământ superior sau un consorțiu universitar și unități de cercetare-dezvoltare. Instituțiile de învățământ superior, parteneriatele sau consorțiile organizatoare de una sau mai multe școli doctorale constituie o Instituție Organizatoare de Studii Universitare de Doctorat, denumită în continuare IOSUD, recunoscută ca atare de Ministerul Educației, pe baza acreditării.

(3) Academia Română poate organiza programe de studii universitare de doctorat cu respectarea prevederilor legale privind acreditarea.

(4) Acreditarea unui domeniu de studii universitare de doctorat se realizează prin ordin al ministrului educației, în urma evaluării externe realizate de către ARACIS sau de către o altă agenție de asigurare a calității, din țară sau din străinătate, înregistrată în Registrul European pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior (EQAR), conform art. 29 alin. (11). În activitatea de evaluare a domeniilor de studii universitare de doctorat, ARACIS cooperează și experți internaționali.

(5) Sistemul de criterii și metodologia de evaluare se stabilesc pe baza propunerilor ARACIS, prin hotărâre de guvern. În procesul de evaluare conform art. 225 din prezenta lege vor fi avute în vedere și standarde și indicatori de performanță specifici IOSUD, atunci când instituția are calitatea de IOSUD.

(6) Programele de studii universitare de doctorat sunt de două tipuri:

- a) doctorat științific, care are ca finalitate producerea de cunoaștere științifică originală, relevantă internațional, pe baza unor metode științifice, organizat numai la forma de învățământ cu frecvență. Doctoratul științific este o condiție pentru cariera profesională în învățământul superior și cercetare;
- b) doctorat profesional, în domeniile artelor, sportului, respectiv pentru învățământul universitar dual, care are ca finalitate producerea de cunoaștere originală pe baza aplicării metodei științifice, a reflecției sistematice sau a cercetării aplicative asupra unor creații artistice, asupra unor performanțe sportive de înalt nivel național și internațional sau asupra unor teme de importanță practică și care poate constitui o bază pentru cariera profesională în învățământul superior și în cercetare, în domeniile vizate.

(7) Studiile universitare de doctorat dispun, în cadrul instituțional al IOSUD, de sisteme proprii și specifice de conducere și administrare a programelor de studii și cercetare, inclusiv la nivelul școlilor doctorale. La nivelul IOSUD funcționează consiliul pentru studiile universitare de doctorat. La nivelul fiecărei școli doctorale funcționează consiliul școlii

doctorale. Aceste structuri funcționează conform prevederilor prezentei legi și ale Regulamentului privind studiile universitare de doctorat prevăzut la alin. (1).

Art. 64

(1) Programul de studii universitare de doctorat se desfășoară în cadrul unei școli doctorale sub coordonarea unui conducător de doctorat și cuprinde:

- a) un program de pregătire bazat pe studii universitare avansate, în cadrul școlii doctorale;
- b) un program individual de cercetare științifică sau creație artistică.

(2) În domeniile de studii reglementate la nivel european, durata studiilor universitare de doctorat respectă reglementările aplicabile acestora.

(3) Durata programului de studii universitare de doctorat este, de regulă, de 4 ani. În situații speciale, durata programului de studii universitare de doctorat poate fi prelungită cu 1 - 2 ani, cu aprobarea senatului universitar, la propunerea conducătorului de doctorat și în limita fondurilor disponibile, sau redusă cu 1 - 2 ani, la solicitarea doctorandului, cu avizul conducătorului de doctorat și cu aprobarea senatului universitar.

(4) O școală doctorală poate recunoaște, conform regulamentului propriu privind studiile universitare de doctorat și în condițiile prezentei legi, parcurgerea unor stagii anterioare de doctorat și/sau a unor stagii de cercetare științifică, desfășurate în țară sau în străinătate, în instituții de învățământ superior sau în centre de cercetare de prestigiu, precum și recunoașterea unor cursuri parcurse în cadrul programelor de studii universitare de masterat de cercetare.

(5) Studiile universitare de doctorat se pot întrerupe din motive temeinice, în condițiile stabilite prin regulamentul propriu privind studiile universitare de doctorat. Durata acestor studii se prelungește, corespunzător cu perioadele cumulate ale întreruperilor aprobate.

(6) Curriculumul de pregătire și programul de cercetare sunt stabilite de conducătorul de doctorat și avizate de Consiliul Școlii Doctorale.

Art. 65

(1) Studiile universitare de doctorat se organizează cu finanțare de la bugetul de stat, în regim cu taxă sau din alte surse legal constituite.

(2) Finanțarea studiilor de doctorat poate fi realizată și de persoane juridice de drept privat sau de institute de cercetare-dezvoltare, pe baza unui contract cu instituția de învățământ superior.

(3) Prin hotărâre a Guvernului inițiată de Ministerul Educației se alocă anual, pentru studiile universitare de doctorat, un număr de locuri, egal cu numărul de granturi multianuale, pe o durată de minimum 4 ani. În metodologia de calcul a finanțării instituțiilor de învățământ superior se vor avea în vedere costurile pentru programul de studii avansate și pentru programul de cercetare. Aceste costuri sunt ajustate cu coeficienți corespunzători pe domenii disciplinare și profesionale ale doctoratului.

(4) Alocarea locurilor, respectiv a granturilor, pe instituții de învățământ superior se aprobă prin ordin al ministrului educației.

(5) Granturile multianuale aferente studiilor universitare de doctorat:

- a) la forma cu frecvență redusă nu includ quantumul burselor individuale;
- b) la forma cu frecvență includ quantumul burselor individuale.

Art. 66

Doctoratul se poate desfășura în limba română, în limba minorităților naționale sau într-o limbă de circulație internațională, conform contractului de studii doctorale încheiat între IOSUD, conducătorul de doctorat și studentul-doctorand.

Art. 67

(1) Studiile universitare de doctorat se pot organiza și în cotutelă, caz în care studentul-doctorand își desfășoară activitatea sub îndrumarea concomitentă a unui conducător de doctorat din România și a unui conducător de doctorat dintr-o altă țară sau sub îndrumarea concomitentă a doi conducători de doctorat din instituții diferite din România, pe baza unui acord scris între instituțiile organizatoare implicate. Doctoratul în cotutelă poate fi organizat și în cazul în care conducătorii de doctorat sunt din aceeași IOSUD.

(2) IOSUD poate angaja, pe bază de contract, specialiști din străinătate care dețin dreptul legal de a conduce doctorat.

B. Admiterea

Art. 68

Au dreptul să participe la concursul de admitere la studii universitare de doctorat numai absolvenții cu diplomă de master sau echivalentă acesteia, iar numărul cumulat de credite de studii transferabile dobândite, pentru ciclul de studii universitare de licență și de masterat, să fie de cel puțin 300.

C. Studentul-doctorand

Art. 69

(1) Pe parcursul desfășurării studiilor universitare de doctorat, persoana înscrisă în programul de studii are calitatea de student-doctorand. Studenții-doctoranzi pot fi încadrați de către instituția de învățământ superior ca asistenți de cercetare sau asistenți universitari, pe perioadă determinată.

(2) Pe toată durata activității, studentul-doctorand beneficiază de recunoașterea vechimii în muncă și specialitate, precum și de asistență medicală gratuită, fără plata contribuțiilor la asigurările sociale de stat, la asigurările pentru șomaj, la asigurările sociale de sănătate și pentru accidente de muncă și boli profesionale.

(3) Studentul-doctorand poate desfășura activități didactice remunerate, în limita normei de asistent universitar, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 70

(1) Perioada desfășurării studiilor universitare de doctorat este asimilată, conform legislației domeniului pensiilor, pentru stabilirea stagiului de cotizare, cu excepția cazului în care studentul-doctorand realizează venituri pentru care plătește, în această perioadă, contribuții la asigurările sociale.

(2) După susținerea tezei de doctorat, IOSUD eliberează o adeverință care atestă perioada în care studentul-doctorand a urmat studiile universitare de doctorat.

D. Conducătorul de doctorat

Art. 71

(1) Pot fi conducători de doctorat persoanele care au obținut dreptul de conducere de doctorat înaintea intrării în vigoare a prezentei legi, precum și persoanele care obțin atestatul de abilitare, având cel puțin funcția de lector/șef de lucrări, respectiv de cercetător științific gradul III, sub condiția încheierii unui contract de muncă cu un IOSUD sau o instituție membră a unui IOSUD, în calitate de membru al școlii doctorale.

(2) Se pot înscrie în vederea obținerii atestatului de abilitare numai persoanele care au titlul de doctor și care îndeplinesc standardele minimale naționale elaborate de Comisia Națională de Standardizare a Titlurilor și Gradelor Universitare, denumită în continuare CNSTGU, aprobate prin ordin al ministrului educației.

(3) Etapele obținerii atestatului de abilitare sunt:

- a) redactarea unei teze de abilitare care prezintă în mod documentat realizările profesionale, obținute ulterior conferirii titlului de doctor, prin care probează originalitatea și relevanța contribuțiilor academice, științifice și profesionale;
- b) după constatarea îndeplinirii de către candidat a standardelor stabilite de instituția de învățământ superior și care nu pot fi sub nivelul standardelor minimale naționale elaborate de CNSTGU, comisia de specialitate stabilește data susținerii publice a tezei de abilitare;
- c) susținerea publică a tezei de abilitare în fața unei comisii de specialitate numită de senatul universitar și formată din cel puțin 3 persoane, care au calitatea de conducător de doctorat, în țară sau în străinătate;
- d) în urma susținerii publice a tezei de abilitare, comisia de specialitate dispune prin rezoluție admiterea sau respingerea acesteia;
- e) rezoluția de admitere/respingere a tezei de abilitare pronunțată de comisia de specialitate se transmite de CSUD senatului universitar, în vederea validării acesteia;
- f) în situația în care rezoluția comisiei de specialitate este de admitere a tezei de abilitare, ulterior validării de către senatul universitar, instituția de învățământ superior transmite Ministerului Educației dosarul tezei de abilitare în vederea acordării atestatului de abilitare prin ordin al ministrului educației;
- g) ordinul ministrului educației de acordare a atestatului de abilitare se comunică instituției de învățământ superior.

(4) Persoana care a obținut atestatul de abilitare prin ordin al ministrului educației, poate dobândi calitatea de conducător de doctorat, sub condiția acceptării de către o IOSUD a cererii acestuia de a deveni conducător de doctorat și încheierea unui contract individual de muncă.

(5) Verificarea dosarului prevăzut la alin (3) lit. f) presupune analiza procedurii administrative desfășurate la nivelul instituției de învățământ superior. Metodologia de obținere a atestatului de abilitare se aprobă prin ordin al ministrului educației.

(6) Specialiștii care au dobândit dreptul legal de a conduce doctorate, în instituții de învățământ superior sau de cercetare-dezvoltare din străinătate, pot dobândi calitatea de conducător de doctorat în cadrul unei IOSUD din România după cum urmează:

- (1) specialiștii care au calitatea de conducător de doctorat în una din țările Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European și Confederația Elvețiană dobândesc automat calitatea de conducător de doctorat în România;
- (2) specialiștii care au calitatea de conducător de doctorat în una din instituțiile de învățământ superior, din afara țărilor menționate la lit. a), aflate printre cele mai prestigioase universități ale lumii dobândesc automat calitatea de conducător de

doctorat în România. Lista instituțiilor de învățământ superior, din afara țărilor menționate la lit. a) se aprobă prin ordin al Ministerului Educației.

(3) specialiștii care sunt conducători de doctorat în cadrul unor instituții din străinătate, altele decât cele prevăzute la lit. a) sau b), pot obține calitatea de conducător de doctorat în România, fie printr-o convenție internațională de recunoaștere reciprocă, fie conform prevederilor alin. (3).

(7) Pentru a îndruma studenți – doctoranzi, cei care dobândesc automat calitatea de conducător de doctorat trebuie să primească acordul senatului universitar al IOSUD cu care încheie contract de muncă;

(8) Un conducător de doctorat poate îndruma studenți - doctoranzi numai în domeniul pentru care a obținut acest drept.

Art. 72

(1) Un conducător de doctorat nu poate îndruma simultan studenți - doctoranzi decât într-un singur IOSUD, excepție făcând doctoratele conduse în cotutelă.

(2) Un conducător de doctorat poate îndruma simultan 8 studenți – doctoranzi. Prin excepție, pot fi îndrumați până la maximum 12 studenți – doctoranzi/conducător, numai cu aprobarea senatului universitar, dar nu pentru mai mult de 20% din conducătorii de doctorat dintr-o școală doctorală.

(3) Pentru activitatea pe care o desfășoară în această calitate, conducătorii de doctorat sunt remunerați în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 73

(1) Teza de doctorat se elaborează conform cerințelor stabilite de IOSUD prin Regulamentul propriu privind studiile universitare de doctorat și în concordanță cu reglementările prevăzute în Regulamentul cadru privind studiile universitare de doctorat.

(2) Comisia de susținere publică a tezei de doctorat, denumită în continuare comisie de doctorat, este propusă de conducătorul de doctorat și aprobată de conducerea IOSUD. Comisia de doctorat este alcătuită din cel puțin 5 membri: președintele, ca reprezentant al IOSUD, conducătorul de doctorat și cel puțin 3 referenți din țară sau din străinătate, specialiști în domeniul în care a fost elaborată teza de doctorat și din care cel puțin doi își desfășoară activitatea în afara IOSUD respective. Membrii comisiei de doctorat au titlul de doctor și au cel puțin funcția didactică de conferențiar universitar sau de cercetător științific gradul II ori au calitatea de conducător de doctorat, în țară sau în străinătate.

(3) Teza de doctorat se susține în ședință publică în fața comisiei de doctorat, după evaluarea de către toți referenții. Susținerea tezei de doctorat poate avea loc în prezența a cel puțin 4 dintre membrii comisiei de doctorat, cu participarea fizică, obligatorie a președintelui comisiei și a conducătorului de doctorat, ceilalți membri ai comisiei putând participa și în sistem sincron online.

(4) Pe baza susținerii publice a tezei de doctorat și a rapoartelor referenților, comisia de doctorat evaluează și deliberează asupra calificativului pe care urmează să îl atribuie tezei de doctorat, cu respectarea standardelor minimale elaborate de CNSTGU pentru acordarea fiecărui calificativ. Calificativele care pot fi atribuite sunt: "Excelent", "Foarte bine", "Bine", "Satisfăcător" și "Nesatisfăcător".

(5) Dacă studentul-doctorand a îndeplinit toate cerințele prevăzute în programul de cercetare științifică, precum și standardele minimale aferente domeniului, comisia de doctorat

propune acordarea titlului de doctor, propunere care se înaintează IOSUD în vederea emiterii deciziei de acordare a titlului de doctor și întocmirii și eliberării diplomei de doctor.

(6) În cazul atribuirii calificativului "Nesatisfăcător", comisia de doctorat va preciza elementele de conținut care urmează să fie refăcute sau completate în teza de doctorat și va solicita o nouă susținere publică a tezei. A doua susținere publică a tezei are loc în fața aceleiași comisii de doctorat, ca și în cazul primei susțineri. În cazul în care și la a doua susținere publică se obține calificativul "Nesatisfăcător", titlul de doctor nu va fi acordat, iar studentul-doctorand va fi exmatriculat.

(7) Titularul titlului științific de doctor poate renunța la titlul obținut prin act unilateral de voință. Acesta solicită în scris IOSUD renunțarea la titlul în cauză, IOSUD având obligația să ia act de renunțarea la titlu și se adresează instanței de contencios administrativ în vederea constatării renunțării la titlul de doctor, sub condiția ca solicitantul să atașeze cererii diploma în original, însoțită de anunțul în Monitorul Oficial cu privire la renunțarea la titlul de doctor.

(8) Pentru titularii titlului de doctor acordat prin ordin al ministrului educației, procedura prevăzută la alin. (7) se efectuează în raport cu Ministerul Educației, care se adresează instanței de contencios administrativ în vederea constatării renunțării la titlul de doctor, sub condiția ca solicitantul să atașeze cererii diploma în original, însoțită de anunțul în Monitorul Oficial cu privire la renunțarea la titlul de doctor.

(9) Teza de doctorat este un document public. Aceasta se redactează și în format digital. În domeniul artelor, teza de doctorat poate fi însoțită de înregistrarea pe suport digital a creației artistice originale. Teza de doctorat și anexele sale se publică pe site-ul instituției de învățământ superior / Academiei Române, conform legislației în vigoare în domeniul drepturilor de autor și se arhivează la biblioteca instituției cu termen permanent.

(10) Dacă studentul-doctorand nu optează pentru publicarea distinctă a tezei sau a unor capitole din aceasta, forma digitală a tezei este făcută publică și va putea fi accesată liber pe platforma națională gestionată de UEFISCDI, după emiterea deciziei de acordare a titlului de doctor; tezei i se va atribui o licență de protecție a dreptului de autor.

(11) Dacă studentul-doctorand optează pentru publicarea distinctă a tezei de doctorat sau a unor capitole din aceasta, el primește un termen de grație de maximum 24 de luni pentru realizarea acestei publicări; după expirarea termenului de grație, în cazul în care nu a fost primită la IOSUD nicio notificare cu privire la publicarea distinctă a tezei, documentul în format digital devine liber accesibil pe platforma națională gestionată de UEFISCDI, cu atribuirea unei licențe de protecție a dreptului de autor.

(12) După publicarea tezei sau a unor capitole din aceasta, autorul are obligația de a notifica IOSUD asupra acestui fapt și de a transmite indicația bibliografică și un link la publicație, care vor fi făcute apoi publice pe platforma națională gestionată de UEFISCDI.

(13) După acordarea titlului de doctor, în termen de maximum 180 de zile, IOSUD are obligația transmiterii către Biblioteca Națională a României a unui exemplar tipărit al tezei de doctorat și al anexelor acesteia, conform Legii nr. 111/1995 privind Depozitul legal de documente, republicată, exemplar destinat Fondului intangibil, precum și a unui exemplar digital al acestora, pe suport electronic, destinat consultării la cerere, la sediul Bibliotecii Naționale a României, de către orice persoană interesată, în condițiile respectării reglementărilor legale în vigoare.

CAPITOLUL VI

ORGANIZAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI POSTUNIVERSITAR

Art. 74

Programele postuniversitare sunt:

- a) programe postdoctorale de cercetare avansată;
- b) programe postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă;
- c) programe postuniversitare de perfecționare.

SECȚIUNEA 1 Programele postdoctorale

Art. 75

- (1) Programele postdoctorale de cercetare avansată:
 - a) sunt programe destinate persoanelor care au obținut o diplomă de doctor în științe;
 - b) asigură cadrul instituțional pentru dezvoltarea cercetărilor după finalizarea studiilor universitare de doctorat;
 - c) au o durată de minimum un an;
 - d) se pot finanța de către instituții publice sau de către operatori economici;
 - e) se desfășoară în cadrul unei școli doctorale pe baza planului de cercetare propus de cercetătorul postdoctoral și aprobat de școala doctorală.
- (2) Programele postdoctorale pot fi organizate și în cadrul unităților de cercetare-dezvoltare.
- (3) Admiterea la programe postdoctorale se face pe baza metodologiei elaborate de instituția gazdă, în conformitate cu legislația în vigoare.
- (4) La finalizarea programului postdoctoral, IOSUD sau instituția gazdă acordă un atestat de studii postdoctorale.

SECȚIUNEA a 2-a Programele postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă

Art. 76

- (1) Pot organiza programe postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă și programe postuniversitare de perfecționare instituțiile de învățământ superior acreditate.
- (2) Programele postuniversitare de formare și dezvoltare profesională și programele postuniversitare de perfecționare ale instituțiilor de învățământ superior acreditate se desfășoară în baza unui regulament propriu de organizare și desfășurare, aprobat de senatul universitar, în conformitate cu legislația în vigoare. Regulamentul de organizare și desfășurare prevede proceduri cu privire la asigurarea internă a calității.
- (3) Programele postuniversitare pot utiliza ECTS/SECT și se finalizează cu un examen de certificare a competențelor profesionale asimilate de cursanți pe parcursul programului.
- (4) Programele postuniversitare se pot organiza în regim cu taxă sau cu finanțare din alte surse.
- (5) Au dreptul să participe la studii postuniversitare absolvenții care au cel puțin studii universitare cu diplomă de licență sau echivalentă.
- (6) Au dreptul să participe la programe postuniversitare de perfecționare absolvenții care au cel puțin studii universitare cu diplomă de licență sau echivalentă.

(7) La finalizarea programelor postuniversitare de formare și dezvoltare profesională, instituția organizatoare eliberează un certificat de atestare a competențelor profesionale specifice programului.

(8) La finalizarea programelor postuniversitare de perfecționare, instituția organizatoare eliberează un certificat de absolvire.

CAPITOLUL VII

ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR MEDICAL

SECȚIUNEA 1 Organizarea și funcționarea învățământului superior medical. Învățământul superior din domeniile sănătate și medicină veterinară

Art. 77

(1) Învățământul superior din domeniile Sănătate și Medicină Veterinară se desfășoară conform reglementărilor generale și sectoriale din Uniunea Europeană, respectiv:

- a) 6 ani de studii, pentru minimum de 5.500 de ore de activitate teoretică și practică medicală pentru domeniul Medicină, la programele de studii Medicină, Medicină Dentară și Medicină Veterinară; 5 ani pentru programul de studii Farmacie; 4 ani pentru minimum 4.600 de ore de pregătire pentru programele de studii Asistență Medicală Generală și Moașe și de 3 ani pentru alte programe de studii de licență din domeniul sănătate. La finalizarea acestor studii, în baza promovării examenului de licență/de absolvire, absolvenții acestor programe de studii pot obține drept de liberă practică, în condițiile legii.
- b) fiecare an universitar are câte 60 de credite de studii transferabile în ECTS/SECT, fiind totalizate 180 de credite de studii transferabile pentru programele cu o durată a studiilor de licență de 3 ani, 240 de credite de studii transferabile pentru programele cu o durată a studiilor de licență de 4 ani, 300 de credite de studii transferabile pentru programul Farmacie cu o durată a studiilor de licență de 5 ani și 360 de credite de studii transferabile pentru programele Medicină, Medicină Dentară și Medicină Veterinară cu o durată a studiilor de licență de 6 ani;
- c) studiile universitare de master au între 60 și 120 de credite de studii transferabile ECTS/SECT;
- d) studiile universitare de doctorat totalizează 240 de credite de studii transferabile, iar studiile avansate din cadrul scolii doctorale totalizează 60 de credite; studiile universitare de doctorat se pot organiza în IOSUD realizate prin consorții formate din instituții de învățământ superior și spitale, clinici sau institute de cercetare din țară sau din străinătate.

(2) Instituțiile de învățământ superior din domeniile Sănătate și Medicină Veterinară acreditate, pe baza criteriilor de calitate, pot organiza, pe lângă formele de învățământ prevăzute la alin. (1), și programe postdoctorale și de formare și dezvoltare profesională: de rezidențiat, de certificare a titlului de medic/farmacist specialist/primar, și de perfecționare, de specializare, precum și de studii complementare în vederea obținerii de atestate. Aceste instituții de învățământ superior trebuie să se acrediteze ca și furnizori de educație medicală și farmaceutică continuă.

- (3) Durata doctoratului pentru absolvenții învățământului superior medical uman, medical veterinar și farmaceutic este de 4 ani.
- (4) Instituțiile de învățământ superior cu programe de studii din domeniile Sănătate și Medicină Veterinară și instituțiile sanitare publice pot utiliza veniturile proprii, în interes reciproc, pentru asigurarea unor condiții optime de activitate, privind infrastructura, echipamentele medicale și accesul la informație medicală. Spațiile și dotările care aparțin instituțiilor sanitare publice și în care se desfășoară învățământ de specialitate sunt puse la dispoziția instituțiilor de învățământ superior publice în mod gratuit, pentru desfășurarea acestor activități.
- (5) La selecția și promovarea personalului didactic universitar din instituțiile de învățământ superior cu programe de studii din domeniul sănătate se iau în considerare criteriile privind experiența profesională medicală dovedită.
- (6) În învățământul superior din domeniul sănătate, pentru posturile didactice la disciplinele cu corespondent în rețeaua Ministerului Sănătății pot accede doar persoane care au obținut, prin concurs, în funcție de gradul universitar, titlurile de medic/medic dentist rezident sau medic/medic dentist specialist sau farmacist/farmacist rezident/farmacist specialist în specialitatea postului.
- (7) Învățământul superior și postuniversitar din domeniul sănătate se desfășoară în unități sanitare publice și private, în institute, în centre de diagnostic și tratament, în secții cu paturi, în laboratoare, în farmacii și în cabinete. Conform legislației speciale din domeniul educației și sănătății, se pot constitui spitale clinice publice cu secții/compartimente clinice, spitale universitare, institute, spitale private cu secții/compartimente clinice în care sunt organizate activități de învățământ și cercetare ale departamentelor universitare.
- (8) Rezidențiatul reprezintă forma specifică de învățământ postuniversitar pentru absolvenții licențiați ai programelor de studii Medicină, Medicină Dentară și Farmacie care asigură pregătirea necesară obținerii uneia dintre specialitățile cuprinse în Nomenclatorul specialității medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală. Organizarea pregătirii în rezidențiat, ca formă specifică de învățământ postuniversitar, se realizează de către Ministerul Educației prin intermediul instituțiilor de învățământ superior de medicină și farmacie acreditate și a instituțiilor de învățământ superior care au în structura facultăți de medicină, medicină dentară și farmacie acreditate și se reglementează prin acte normative specifice. Necesarul de locuri de pregătire în rezidențiat și modul de finanțare a rezidențiatului sunt reglementate de Ministerul Sănătății. Specialitățile și durata pregătirii prin rezidențiat se stabilesc prin ordin comun al Ministrului Educației și al Ministrului Sănătății, cu avizul Colegiului Medicilor din România, Colegiului Medicilor Stomatologi din România și Colegiului Farmaciștilor din România, după caz.
- (9) Admiterea la rezidențiat a cadrelor didactice din învățământul superior din domeniul sănătate se face în aceleași condiții ca pentru orice absolvent al învățământului superior din domeniul sănătate.
- (10) Medicii rezidenți care ocupă prin concurs posturi didactice de asistent universitar în instituții de învățământ superior din domeniul sănătate continuă formarea în rezidențiat și sunt retribuiți pentru ambele activități.
- (11) În cadrul instituțiilor de învățământ superior care organizează programe de pregătire în rezidențiat se înființează, prin hotărârea senatului universitar, un Institut de pregătire în

rezidențiat. În instituțiile de învățământ superior care organizează programe de pregătire de medicină, medicină dentară și farmacie, Institutul este condus de un director a cărui funcție este asimilată funcției de prorector.

SECȚIUNEA a 2-a: Reglementarea altor aspecte specifice

Art. 78

(1) În învățământul superior medical, candidații la concursul pentru ocuparea postului de șef de lucrări trebuie să aibă și titlul de medic specialist, iar candidații la concursul pentru ocuparea posturilor de conferențiar universitar și de profesor universitar trebuie să aibă și titlul de medic primar în specialitatea pentru care candidează. Fac excepție posturile de la disciplinele care nu au corespondent în rețeaua Ministerului Sănătății și cele de la disciplinele preclinice.

(2) Personalul didactic medico-farmaceutic din instituții de învățământ superior care au în structură facultăți de medicină, medicină dentară și farmacie acreditate, beneficiază de integrare clinică în unitățile și instituțiile din subordinea, coordonarea sau aflate sub autoritatea Ministerului Sănătății, în unitățile medicale din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, în unitățile și instituțiile medicale din subordinea autorităților administrației publice locale, precum și în spitale și cabinete private. De aceleași prevederi beneficiază medicii și farmaciștii specialiști/primari care au calitatea de asistenți universitari pe perioadă determinată, pentru perioada cât au această calitate.

(3) Reglementarea altor aspecte specifice desfășurării activităților din acest domeniu se realizează prin hotărâre a Guvernului, ordin al ministrului educației, și, după caz, ordin comun al ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Art. 79

Calitatea de șef de secție, șef de laborator și șef de serviciu medical, așa cum este definită de Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, este compatibilă cu funcția de cadru didactic universitar și cu funcțiile de conducere în domeniul didactic așa cum sunt prevăzute în art. 126 din prezenta lege.

Art. 80

Formarea profesională inițială a ofițerilor medici/medici dentiști/farmaciști din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Interne și pentru alți beneficiari externi se realizează în colaborare cu instituțiile de învățământ superior acreditate, din rețeaua de învățământ de stat, cu programe de studii în domeniul sănătății, care asigură pregătirea practică și teoretică în baza unui contract cu parteneriat conform reglementărilor în vigoare la nivel național și celor specifice Ministerului Apărării Naționale.

Art. 81

Persoanele admise la instituțiile de învățământ superior acreditate, din rețeaua de învățământ de stat, cu programe de studii în domeniul de sănătate cu care Ministerul Apărării Naționale are încheiate contracte de parteneriat, sunt înscrise în Registrul matricol unic al instituțiilor de învățământ superior din România, sunt luate în evidență și la Institutul Medico-Militar din Ministerul Apărării Naționale, în vederea pregătirii medico-militare și acordării drepturilor aferente statutului de student.

SECȚIUNEA a- 3 -a Școala din spital

Art. 82

- (1) Instituțiile de învățământ superior de medicină și farmacie înființează, la propunerea Senatului universitar, unități de învățământ preuniversitar în scopul organizării școlarizării elevilor spitalizați pentru o perioadă mai mare de 4 săptămâni, denumite în continuare „Școala din spital”.
- (2) Școlile din spital sunt unități de învățământ preuniversitar și fac parte din sistemul național de învățământ.
- (3) Procesul de învățământ din cadrul acestora este reglementat potrivit Legii învățământului preuniversitar.

CAPITOLUL VIII

ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR MILITAR ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE INFORMAȚII, DE ORDINE PUBLICĂ ȘI DE SECURITATE NAȚIONALĂ

SECȚIUNEA 1 Organizare și funcționare

Art. 83

- (1) Învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională este învățământ de stat, parte integrantă a sistemului național de învățământ, și cuprinde: învățământ universitar pentru formarea ofițerilor, ofițerilor de poliție și a altor specialiști, precum și învățământ postuniversitar.
- (2) Instituțiile de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională din cadrul sistemului național de învățământ, precum și programele de studii din cadrul acestora se supun reglementărilor referitoare la asigurarea calității, inclusiv celor legate de autorizare și acreditare, în aceleași condiții cu instituțiile de învățământ superior civil.
- (3) Structura organizatorică, oferta de școlarizare care conține profilurile, programele de studii, cifrele anuale de școlarizare, criteriile de selecție a candidaților pentru învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională se stabilesc, după caz, de Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Justiției, Serviciul Român de Informații și alte instituții cu atribuții în domeniile apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale, potrivit specificului fiecărei arme, specializări, nivel și formă de organizare a învățământului, în condițiile legii.
- (4) Formele de organizare a învățământului, admiterea la studii, derularea programelor de studii, finalizarea studiilor, autorizarea și acreditarea instituțiilor de învățământ, în învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, se supun procedurilor și condițiilor aplicabile instituțiilor de învățământ superior civil.
- (5) Pentru învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, după caz, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Justiției, Serviciul Român de Informații și alte instituții cu atribuții în domeniile apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale pot emite ordine, regulamente și instrucțiuni proprii, în condițiile legii.
- (6) Ofițerii în activitate, în rezervă sau în retragere, posesori ai diplomei de absolvire a școlii militare de ofițeri cu durata de 3 sau 4 ani, pot să își completeze studiile în învățământul

superior, pentru obținerea diplomei de licență în profiluri și specializări similare sau apropiate armei/specialității militare.

(7) Diplomele de licență, de master, de doctorat eliberate de instituțiile de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, precum și titlurile științifice obținute dau dreptul deținătorilor legali, după trecerea în rezervă, în condițiile legii, să ocupe funcții echivalente cu cele ale absolvenților instituțiilor civile de învățământ, cu profil apropiat și de același nivel.

(8) Planurile de învățământ pentru învățământul superior militar, de informații și de ordine publică și de securitate națională se elaborează de Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Administrației și Internelor, Serviciul Român de Informații, precum și de alte instituții cu atribuții în domeniul apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale, în conformitate cu standardele naționale stabilite de instituțiile responsabile cu asigurarea calității.

Art. 84

(1) Prin excepție de la prevederile art. 97 alin. (4), admiterea absolvenților cu diplomă de bacalaureat ai învățământului liceal militar la programele de studii universitare de licență din instituțiile de învățământ superior militar din Ministerul Apărării Naționale se realizează prin repartiție, pe baza mediei de repartiție și a opțiunilor exprimate de candidați, în limita locurilor rezervate acestora prin planul de școlarizare.

(2) Procedura de repartiție și calculul mediei de repartiție se stabilesc prin metodologie elaborată de Ministerul Apărării Naționale.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru învățământul superior medico-militar.

SECȚIUNEA a 2-a Managementul și finanțarea instituțiilor de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională

Art. 85

Managementul instituțiilor de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională se realizează în aceleași condiții ca în instituțiile civile de învățământ superior. Finanțarea instituțiilor din învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională se face în condițiile legii.

(1) Structurile și funcțiile de conducere, cu excepția funcției de rector, din instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională sunt aceleași ca și cele din instituțiile civile de învățământ superior și se ocupă în aceleași condiții ca și acestea, precum și cu respectarea procedurilor din actele normative specifice în domeniu.

(2) În vederea asigurării calității educației și a optimizării gestionării resurselor, instituțiile de învățământ superior militar de informații, de ordine publică și de securitate națională pot decide înființarea de consorții care să asigure în principal:

- a) mobilitatea personalului între instituțiile de învățământ superior membre ale consorțiului;
- b) utilizarea în comun a resurselor instituțiilor de învățământ superior membre ale consorțiului;
- c) organizarea de programe de studii comune pe cicluri de studii, licență, masterat, doctorat, conform misiunilor atribuite de către ministerele de resort.

(3) Regulamentul de organizare și funcționare a consorțiului se aprobă de Senatele universitare și au avizul ministerelor de resort precum și al Ministerului Educației.

(4) Conducerea instituțiilor de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională se realizează de către comandant, care are și calitatea de rector. Funcția de comandant (rector) se ocupă prin concurs în conformitate cu reglementările Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Român de Informații și ale altor instituții cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale. Confirmarea în funcția de rector se realizează prin ordin al ministrului educației.

(5) În învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională se înființează corpul instructorilor militari, de ordine și de securitate publică, prin ordine și instrucțiuni ale Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Justiției, Serviciului Român de Informații și ale altor instituții cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale.

(6) În instituțiile de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională funcționează personalul didactic reglementat în prezenta lege și instructorii militari, instructorii de informații și instructorii de ordine publică, asimilați personalului didactic.

(7) Personalul didactic și didactic asimilat din instituțiile de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională are drepturile și îndatoririle care decurg din prezenta lege și din calitatea de cadru militar în activitate/funcționar public cu statut special - polițist/polițist de penitenciare.

(8) Categoriile de instructori militari, instructori de informații și instructori de ordine publică sunt:

a) pentru Ministerul Apărării Naționale și Serviciul Român de Informații:

i.instructor;

ii.instructor principal;

iii.instructor superior;

iv.instructor avansat;

b) pentru Ministerul Afacerilor Interne:

i.instructor de poliție III - I/instructor militar V - I;

ii.instructor de poliție principal V - I/instructor militar principal V - I;

iii.instructor de poliție specialist III - I/instructor militar specialist III - I.

SECȚIUNEA a 3-a Resurse umane în instituțiile de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională

Art. 86

(1) Funcțiile didactice și de cercetare din învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională se ocupă și se eliberează în aceleași condiții ca și cele din instituțiile civile de învățământ superior. Cadrele didactice și de cercetare din învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională au același statut ca și cele din instituțiile civile de învățământ superior.

(2) Instituțiilor de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională li se aplică principiul autonomiei universitare.

(3) Cadrele didactice militare titulare, pensionate pentru limită de vârstă și vechime integrală ca militari, pot să își continue activitatea didactică, în cadrul aceleiași instituții de învățământ superior. În termen de 30 de zile calendaristice anterior împlinirii condițiilor de pensionare, personalul didactic militar poate opta pentru continuarea activității didactice până la împlinirea vârstei de 70 de ani. Angajatorul nu poate îngrădi sau limita acest drept.

SECȚIUNEA a 4-a Viața universitară în instituțiile de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională

Art. 87

Viața universitară din instituțiile de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională se desfășoară în conformitate cu reglementările legale pentru instituțiile civile de învățământ superior, adaptate mediului militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională.

CAPITOLUL IX

ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR ARTISTIC ȘI SPORTIV

Art. 88

În învățământul superior artistic și sportiv, procesul educațional se desfășoară prin activități didactice și prin activități practice de creație și performanță.

Art. 89

Instituțiile de învățământ superior artistic și sportiv, autorizate provizoriu sau acreditate, conform legii, pot organiza studii de scurtă durată, studii universitare de licență, studii universitare de masterat și studii universitare de doctorat, precum și programe de formare și dezvoltare profesională continuă.

Art. 90

În învățământul superior artistic și sportiv, structura anului universitar poate fi adaptată în funcție de programul activităților practice specifice.

Art. 91

În învățământul superior artistic și sportiv, practica studenților se desfășoară în instituții de învățământ superior, în centre de proiectare, ateliere artistice, studiouri muzicale, unități de producție teatrale și cinematografice, instituții mass-media, spații destinate performanței sportive, precum și în instituții cu profil artistic sau sportiv, pe bază de parteneriat instituțional.

Art. 92

În învățământul superior artistic și sportiv, doctoratul științific sau profesional este o condiție pentru cariera didactică.

Art. 93

Cercetarea prin creație artistică, proiectare și performanță sportivă se desfășoară individual sau colectiv, în centre de proiectare, laboratoare și ateliere artistice, studiouri muzicale, unități de producție teatrală și cinematografică, instituții mass-media, spații destinate performanței sportive.

Art. 94

În învățământul superior artistic și sportiv, alocarea fondurilor se face inclusiv în baza criteriilor specifice creației artistice și performanței sportive.

Art. 95

Reglementarea altor aspecte specifice desfășurării activității din aceste domenii va fi realizată prin hotărâri ale Guvernului sau ordine ale ministrului educației, în concordanță cu prevederile legii și cu reglementările generale și sectoriale ale Uniunii Europene.

CAPITOLUL X

ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR DUAL

Art. 96

- (1) Învățământul superior dual este forma de învățământ în care responsabilitățile cu privire la desfășurarea activităților de învățare, predare și evaluare sunt partajate între instituția de învățământ superior acreditată și operatori economici.
- (2) Instituția de învățământ superior organizează și desfășoară activități de învățare, predare și evaluare și operatorii economici organizează activități de învățare prin muncă și participă la evaluare.
- (3) Instituția de învățământ superior încheie cu operatorii economici contractul de parteneriat care stabilește condițiile de colaborare, drepturile și obligațiile părților, precum și costurile asumate de parteneri.
- (4) La organizarea formei de învățământ superior dual pot contribui și autorități locale, structuri asociative interesate, respectiv camere de comerț, asociații patronale de ramură precum și alți parteneri relevanți la nivel național sau internațional.
- (5) Studentul/studentul doctorand încheie cu instituția de învățământ superior și operatorul economic, un contract individual de studii și pregătire practică prin care se stabilesc drepturile și obligațiile părților.

Art. 97

Curriculumul pentru învățământul superior dual conține activități de învățare, predare și de învățare prin muncă, precum și de evaluare. Volumul de muncă specific activităților de învățare, predare, respectiv de învățare prin muncă, este partajat în mod egal. Volumul de muncă este estimat în concordanță cu ECTS/SECT, exprimându-se în termenii creditelor de studii.

Art. 98

- (1) Pentru derularea activităților, în cazul instituțiilor de învățământ superior de stat, finanțarea se realizează conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației.
- (2) Operatorii economici acordă burse, cel puțin la nivelul celor acordate din fonduri publice pentru învățământul universitar, precum și din alte fonduri pentru învățarea în condiții de calitate.

Art. 99

Învățământul superior dual se organizează:

- a) pentru ciclul I - programe de studii universitare de licență, care corespund unui număr de credite cuprins între minimum 180 și maximum 240 de credite;

- b) pentru ciclul II - programe de studii universitare de masterat profesional, care corespund unui număr de credite cuprins între minimum 60 și maximum 120 de credite;
- c) pentru ciclul III - doctorat profesional.

Art. 100

Prevederile din prezenta lege referitoare la organizarea, asigurarea calității, admiterea, evaluarea pe parcurs, finalizarea, întocmirea și eliberarea actelor de studii se aplică în mod similar și pentru învățământul superior dual.

Art. 101

- (1) Pe toată durata activității de învățare prin muncă, studentul înmatriculat în forma de învățământ superior dual beneficiază de recunoașterea vechimii în muncă și specialitate, fără plata contribuțiilor la asigurările sociale de stat, la asigurările pentru șomaj.
- (2) După absolvirea studiilor, instituția de învățământ superior eliberează o adeverință care atestă perioada în care studentul a desfășurat activități de învățare prin muncă.

Art. 102

Operatorii economici care încheie contract de parteneriat cu instituțiile de învățământ superior pentru organizarea și desfășurarea formei de învățământ superior dual, beneficiază de facilități la plata impozitelor, taxelor și contribuțiilor datorate bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale, bugetelor fondurilor speciale sau bugetelor locale, potrivit prevederilor legale, după cum urmează:

- a) valoarea cumulată a burselor plătite de către operatorii economici studenților înmatriculați la forma de învățământ superior dual, se deduce din impozitul pe profit al acestora;
- b) valoarea cumulată a investițiilor dedicate activităților de învățare prin muncă se deduce din impozitul pe profit al operatorilor economici;
- c) personalul desemnat de către operatorul economic pentru îndrumarea directă a învățării prin muncă beneficiază de scutire a plății impozitului pe venitul din salarii.

CAPITOLUL XI

ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR PARTICULAR ȘI CONFESIONAL PARTICULAR

Art. 103

- (1) Instituțiile de învățământ superior particulare și instituțiile de învățământ superior confesionale particulare sunt persoane juridice de drept privat, fondate din inițiativa și cu resursele materiale și financiare ale unei persoane fizice, ale unui grup de persoane fizice, ale unei fundații sau asociații, ale unui cult religios ori ale unui alt furnizor de educație, recunoscut ca atare potrivit prevederilor prezentei legi.
- (2) Instituțiile de învățământ superior particulare au autonomie universitară, conform prevederilor prezentei legi, și autonomie economico-financiară, având drept fundament proprietatea privată, garantată de Constituție.
- (3) Structurile instituțiilor de învățământ superior particulare și confesionale particulare, atribuțiile și alte considerente legate de statutul acestora sunt stabilite prin Carta universitară, avizată de fondatori și aprobată de senatul universitar. Deciziile în acest sens aparțin instituției de învățământ superior.

(4) Prin Carta universitară, instituția de învățământ superior își poate stabili funcții onorifice, precum și structuri consultative formate din reprezentanți ai mediului economic și personalități din mediul academic, cultural și profesional extern.

Art. 104

(1) O instituție de învățământ superior particulară și confesională particulară trebuie să parcurgă toate procedurile de autorizare provizorie și acreditare stabilite de prezenta lege.

(2) Instituțiile de învățământ superior particulare și confesionale particulare sunt acreditate prin lege, inițiată de către Guvern la propunerea Ministerului Educației.

Art. 105

(1) Patrimoniul instituțiilor de învățământ superior particulare și confesionale particulare constă în patrimoniul inițial al fondatorilor, la care se adaugă patrimoniul dobândit ulterior.

(2) Instituțiile de învățământ superior particulare și confesionale particulare, pe durata existenței lor, dispun de patrimoniul pus la dispoziția lor, conform legii.

(3) Toate deciziile privind patrimoniul instituțiilor de învățământ superior particulare și confesionale particulare sunt luate de către consiliul de administrație.

Art. 106

(1) Desființarea, dizolvarea sau lichidarea instituțiilor de învățământ superior particulare și confesionale particulare se face în condițiile legii. Inițiativa desființării instituțiilor de învățământ superior particulare sau confesionale particulare poate aparține și fondatorilor.

(2) În caz de desființare, dizolvare sau lichidare, patrimoniul instituțiilor de învățământ superior particulare și confesionale particulare revine fondatorilor.

(3) Desființarea instituțiilor de învățământ superior particulare se va face cu protecția intereselor studenților.

Art. 107

Sursele de finanțare ale instituțiilor de învățământ superior particulare și confesionale particulare sunt compuse din:

- a) sumele depuse de fondatori;
- b) taxe de studiu și alte taxe încasate de la studenți;
- c) sponsorizări, donații, granturi și finanțări acordate pe bază de competiție, exploatarea rezultatelor cercetării, dezvoltării, inovării și alte surse legal constituite.

CAPITOLUL XII

ACTIVITATEA DE CERCETARE ȘI CREAȚIE UNIVERSITARĂ

Art. 108

(1) Activitatea de cercetare, dezvoltare, inovare și creație artistică din instituțiile de învățământ superior se organizează și funcționează pe baza legislației naționale și a politicilor Uniunii Europene în domeniu.

(2) Instituțiile de învățământ superior care și-au asumat ca misiune și cercetarea științifică au obligația să înființeze structuri tehnico-administrative care să faciliteze managementul activităților de cercetare și a proiectelor de cercetare-dezvoltare derulate de personalul instituției de învățământ superior. Aceste structuri deserveșc și răspund cerințelor personalului implicat în cercetare.

(3) Personalul implicat în activitățile de cercetare în institute, laboratoare sau centre de cercetare ale instituției de învățământ superior răspunde pentru desfășurarea proiectelor de cercetare pe care le coordonează. Ordonatorul de credite poate să-i delege acestuia atribuții în realizarea achizițiilor publice și a gestionării resurselor umane necesare derulării proiectelor. Aceste activități se desfășoară conform reglementărilor legale în vigoare și fac obiectul controlului financiar intern.

(4) Personalul implicat în activități de cercetare în cadrul proiectelor de cercetare, dezvoltare, inovare și creație artistică este remunerat, în limita fondurilor disponibile, respectând regulile finanțatorului.

Art. 109

(1) La finalul fiecărui an bugetar, conducerea instituției de învățământ superior prezintă senatului universitar un raport referitor la activitatea de cercetare, dezvoltare, inovare și creație artistică, la modul în care a fost cheltuită regia pentru granturile și contractele de cercetare, precum și informații privind fondurile de cercetare.

(2) Quantumul maximal al regiei pentru granturile și contractele de cercetare este stabilit de finanțator sau de autoritatea contractantă.

(3) Pentru granturile și proiectele de cercetare la care finanțatorul sau autoritatea contractantă nu stabilește quantumul maximal al regiei, acesta este stabilit de către instituția de învățământ superior.

Art. 110

(1) Instituțiile de învățământ superior pot avansa fonduri din venituri proprii pentru a susține implementarea proiectelor de cercetare, dezvoltare, inovare și creație artistică.

(2) Titularul grantului răspunde conform contractului cu autoritatea contractantă de modul de gestionare a grantului.

CAPITOLUL XIII

PROMOVAREA CALITĂȚII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR ȘI ÎN CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ

SECȚIUNEA 1 Dispoziții generale

Art. 111

(1) Asigurarea calității învățământului superior și a cercetării științifice universitare este o obligație a instituției de învățământ superior și o atribuție fundamentală a Ministerului Educației. În realizarea acestei atribuții, Ministerul Educației colaborează cu ARACIS, cu alte agenții înscrise în EQAR, precum și cu alte organisme cu competențe în domeniu conform legislației în vigoare.

(2) Activitățile de evaluare externă a calității învățământului superior desfășurate pe teritoriul României de către agențiile din țară sau străinătate înregistrate în EQAR sunt reglementate printr-o metodologie aprobată prin ordin al ministrului educației.

(3) Instituțiile de învățământ superior au obligația să înființeze structuri tehnico-administrative și de suport care să faciliteze managementul activităților de asigurare și evaluare internă și externă a calității, finanțate din veniturile acestora.

(4) Instituțiile de învățământ superior au obligația de a furniza Ministerului Educației datele solicitate de acesta, conform prevederilor legale. Refuzul sau raportarea falsă încalcă principiul răspunderii publice.

(5) Instituțiile de învățământ superior care refuză să facă publice datele de interes public solicitate de Ministerul Educației încalcă principiul răspunderii publice și sunt sancționate conform legii.

(6) Studenții sunt parteneri cu drepturi depline în procesul de asigurare a calității.

Art. 112

(1) Evaluarea instituțiilor de învățământ superior se realizează în scopul autorizării provizorii și acreditării acestora.

(2) Evaluarea pentru obținerea autorizării provizorii și acreditării se realizează de către ARACIS sau de altă agenție înscrisă în EQAR, conform art. 29, alin. (11) și se desfășoară potrivit legii și standardelor internaționale în domeniu.

(3) Evaluarea programelor de studii și a instituțiilor de învățământ superior se face periodic, precum și la inițiativa acestora sau a Ministerului Educației. Pentru informarea beneficiarilor de educație și pentru transparența instituțională, rezultatele evaluării sunt publice.

Art. 113

(1) Pentru promovarea calității și creșterea eficienței sistemului de învățământ superior, pentru creșterea vizibilității internaționale, precum și pentru concentrarea și utilizarea eficientă resurselor, instituțiile de învățământ superior de stat și particulare pot:

- a) să se constituie în consorții universitare, potrivit legii;
- b) să fuzioneze într-o singură instituție de învățământ superior cu personalitate juridică.
- c) să se constituie în consorții de învățământ dual, potrivit legii.

(2) Ministerul Educației alocă resurse financiare consorțiilor sau instituțiilor de învățământ superior fuzionate, conform unei metodologii adoptate în acest sens prin ordin al ministrului educației la propunerea Comisiei Naționale pentru Finanțarea Învățământului Superior.

(3) Fuziunea prin comasare sau prin absorbție a instituțiilor de învățământ superior de stat se face, de regulă, ținând cont de proximitatea geografică.

Art. 114

Statul încurajează excelența în instituțiile de învățământ superior de stat prin pârghii de finanțare specifice:

- a) Instituțiilor de învățământ superior de stat li se alocă o finanțare suplimentară de minimum 33% din suma alocată la nivel național instituțiilor de învățământ superior de stat ca finanțare de bază, pe baza criteriilor și a standardelor de calitate stabilite de Comisia Națională a Finanțării Învățământului Superior și aprobate de Ministerul Educației;
- b) Instituțiilor de învățământ superior de stat li se alocă un fond distinct pentru dezvoltarea instituțională, din bugetul alocat Ministerului Educației. Fondul de dezvoltare instituțională se adresează tuturor instituțiilor de învățământ superior și se alocă conform unor criterii competitive, bazate pe standarde elaborate de Comisia Națională a Finanțării Învățământului Superior. Metodologia de alocare și utilizare a fondului pentru dezvoltare instituțională se elaborează de către Ministerul Educației și se aprobă prin ordin al ministrului educației.

- c) Instituțiilor de învățământ superior de stat li se alocă un fond distinct pentru finanțarea cercetării științifice universitare. Metodologia de alocare și utilizare a fondului destinat cercetării științifice universitare, se aprobă prin ordin al ministrului educației.

SECȚIUNEA a 2-a Sprijinirea excelenței individuale

Art. 115

Formele de sprijin pentru cadrele didactice, studenții și cercetătorii cu performanțe excepționale includ:

- a) granturi de studii sau de cercetare la instituții de învățământ superior din țară ori din străinătate, acordate pe bază de competiție;
- b) granturi pentru efectuarea și finalizarea unor cercetări, inclusiv teze de doctorat;
- c) granturi pentru promovarea excelenței în activitatea didactică;
- d) aprobarea unor rute educaționale flexibile, care permit accelerarea parcursului de studii universitare;
- e) crearea de instrumente și mecanisme de susținere a inserției lor profesionale în țară, astfel încât să valorifice la nivel superior atât talentul, cât și competențele dobândite prin formare.

CAPITOLUL XIV

PROMOVAREA INSTITUȚIEI DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR CENTRATE PE STUDENT

SECȚIUNEA 1 Dispoziții generale

Art. 116

- (1) Studenții sunt considerați parteneri ai instituțiilor de învățământ superior și membri egali ai comunității academice. În învățământul universitar studenții sunt membri ai comunității academice în calitate de discipoli.
- (2) În învățământul superior sunt promovate principiile învățământului centrat pe student, punându-se accentul asupra studentului și nevoilor sale de învățare. Studenții sunt implicați în decizii cu privire la organizarea și desfășurarea proceselor de învățare, predare și evaluare, iar la elaborarea curriculumului și proiectarea metodelor de predare se au în vedere nevoile de învățare ale studenților.
- (3) Învățământul superior asigură oportunități echitabile tuturor studenților, în concordanță cu potențialul și aspirațiile lor.
- (4) Statul sprijină și furnizează mijloace adecvate instituțiilor de învățământ superior pentru a îmbunătăți formarea inițială și continuă a cadrelor didactice, personalului didactic auxiliar și personalului administrativ astfel încât să lucreze în mod profesionist și echitabil cu o populație diversă de studenți.
- (5) Se înființează Programul Național de Reducere a Abandonului Universitar (PNRAU), în vederea creșterii retenției studenților în mediul universitar. PNRAU este organizat și finanțat de Ministerul Educației în conformitate cu prevederile unei hotărâri de Guvern și are obiective adaptate specificului fiecărei instituții de învățământ superior:
 - a) Sprijinirea tranziției de la învățământul secundar superior la învățământul universitar;
 - b) Susținerea și finanțarea Centrelor de consiliere și orientare în carieră;

- c) Susținerea schimbului de bune practici între instituțiile de învățământ superior cu privire la măsurile de recrutare a studenților, inclusiv prin implicarea asociațiilor reprezentative ale studenților;
 - d) Identificarea măsurilor de sprijin printr-un un feed-back timpuriu optimizat și personalizat cu privire la progresul educational și riscurile aferente;
 - e) Implicarea cadrelor didactice în programe și activități pentru reducerea abandonului universitar;
 - f) Dezvoltarea unor politici și practici de reînmatriculare a studenților, de tip „A doua șansă”, la nivelul fiecărei instituții de învățământ superior;
 - g) Generalizarea introducerii în norma cadrelor didactice a activităților de consultații cu studenții și activități remediale;
 - h) Dezvoltarea la nivelul studenților a implicării și a sentimentului de apartenență la propria instituție de învățământ superior/ facultate.
- (6) Se înființează Programul Național pentru Internaționalizare Universitară “Study in Romania” (PNIU) în vederea consolidării procesului de internaționalizare a sistemului de învățământ superior. PNIU este organizat și finanțat de Ministerul Educației în conformitate cu prevederile unei hotărâri de Guvern și are ca obiective:
- a) Identificarea și amplificarea potențialului de promovare a instituțiilor de învățământ superior românești;
 - b) Dezvoltarea unor politici și practici cu privire la modul în care instituțiile de învățământ superior își promovează oferta educațională și adoptarea de documente suport pentru fundamentarea deciziilor în domeniul internaționalizării;
 - c) Susținerea și dezvoltarea funcționalităților platformei de promovare studyinromania.gov.ro
 - d) Identificarea măsurilor de sprijin specifice pentru promovarea învățământului superior românesc;
 - e) Susținerea procesului de consultare cu actorii implicați în procesul de internaționalizare a învățământului superior;
 - f) Susținerea instituțiilor de învățământ superior românești în participarea în cadrul proiectelor dedicate dezvoltării și consolidării de rețele universitare europene;
 - g) Creșterea numărului de mobilități efectuate de către studenți, studenți – doctoranzi și cadre didactice și de cercetare;
 - h) Dezvoltarea parteneriatelor cu instituții de învățământ superior din mediul internațional și implicarea studenților și cadrelor didactice în programe și activități didactice și de cercetare;
 - i) Susținerea cooperării cu alte instituții relevante, precum Ministerul Afacerilor Externe (MAE), Ministerul Afacerilor Interne (MAI), Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării (MCID), pentru eficientizarea și flexibilizarea procedurilor și mecanismelor de atragere a studenților internaționali și cadrelor didactice și de cercetare, în scopul valorizării expertizei existente în instituțiile de învățământ superior românești.
 - j) Sustinerea instituțiilor de învățământ superior în procesul de dezvoltare a capacității și competențelor de transfer tehnologic, prin organizarea si participarea in parteneriate internationale.

Art. 117

- (1) O persoană dobândește statutul de student și de membru al unei comunități universitare numai prin înmatriculare, în urma admiterii sale într-o instituție de învățământ superior acreditată sau autorizată să funcționeze provizoriu.
- (2) Persoana care are statutul prevăzut la alin. (1), școlarizată în instituții de învățământ superior civil, pentru nevoi ale Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne sau ale altor instituții cu atribuții în domeniul apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale, este luată în evidență și într-o instituție de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, în vederea îndeplinirii serviciului militar activ și acordării drepturilor aferente, în condițiile stabilite prin ordin al conducătorului instituției.
- (3) O persoană poate fi admisă și înmatriculată ca student concomitent la cel mult două programe de studii, indiferent de instituțiile de învățământ care le oferă. Orice subvenție financiară sau bursă din fonduri publice se acordă, conform normelor legale în vigoare, numai într-o singură instituție de învățământ superior, pentru un singur program de studii și pentru un singur ciclu de studii. În cazul studenților care beneficiază de mobilitate definitivă între instituții de învățământ superior sau programe de studii, subvențiile urmează studentul.
- (4) În vederea evaluării competențelor și admiterii într-un program de studii, instituțiile de învățământ superior organizează concurs de admitere pentru fiecare program și ciclu de studiu.

SECȚIUNEA a 2-a Înmatricularea studenților. Gestiunea integrată a diplomelor prin Registrul Unic Național Integrat al Diplomelor și Actelor de Studii

Art. 118

- (1) O instituție de învățământ superior poate admite și înmatricula într-un program de studii numai acel număr de studenți pentru care sunt asigurate condiții optime de calitate academică, de viață și de servicii sociale în spațiul universitar.
- (2) Oferta anuală de școlarizare este făcută publică de către rectorul instituției de învățământ superior, cu respectarea capacității de școlarizare stabilite conform art. 29 alin. (7).
- (3) Instituțiile de învățământ superior care admit în programele de studii mai mulți studenți decât capacitatea de școlarizare, aprobată conform prezentei legi, încalcă principiul răspunderii publice, cu aplicarea sancțiunilor prevăzute de prezenta lege.

Art. 119

- (1) Se înființează Registrul Unic Național Integrat al Diplomelor și Actelor de Studii denumit în continuare RUNIDAS ca sistem informatic integrat pentru gestiunea diplomelor eliberate de unitățile de învățământ preuniversitar, instituțiile de învățământ superior și Academia Română precum și a registrelor matricole de la nivelul sistemului de învățământ superior. RUNIDAS este gestionat de Ministerul Educației prin Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior, a Cercetării, Dezvoltării și Inovării, denumită în continuare UEFISCDI.
- (2) RUNIDAS cuprinde datele și informațiile existente în Registrul matricol unic al universităților din România și toate actele de studii obținute de elevi, studenți, studenți - doctoranzi și cursanți începând cu finalizarea învățământului liceal.

- (3) RUNIDAS se gestionează prin raportare exclusivă la persoanele care au calitatea de beneficiari ai prezentei legi și ai Legii învățământului preuniversitar.
- (4) Analiza informațiilor cuprinse în RUNIDAS se realizează de către UEFISCDI, în conformitate cu prevederile unei hotărâri de guvern privind operaționalizarea RUNIDAS inițiată de Ministerul Educației în termen de 1 an de la intrarea în vigoare a prezentei legi.
- (5) RUNIDAS funcționează pe baza datelor înscrise în sistem, astfel:
 - a) după finalizarea nivelului de învățământ liceal și emiterea diplomelor și actelor de studii pentru elevii care au fost înmatriculați, au urmat cursurile și au susținut examenul de finalizare, în conformitate cu prevederile legale;
 - b) după finalizarea ciclului de studii și emiterea diplomelor și actelor de studii pentru studenții/ studeții-doctoranzi și cursanții care au fost înscriși, au urmat cursurile și au susținut examenele de finalizare a studiilor în conformitate cu dispozițiile legale.
- (6) Unitățile de învățământ preuniversitar, instituțiile de învățământ superior și Academia Română au obligația de a desemna una sau mai multe persoane responsabile cu completarea și actualizarea datelor în RUNIDAS.

Art. 120

- (1) Până la operaționalizarea RUNIDAS funcționează Registrul matricol unic al universităților din România, denumit în continuare RMUR, ca bază de date electronică în care sunt înregistrați toți studenții din România din instituțiile de învățământ superior de stat, particulare și confesionale acreditate ori autorizate să funcționeze provizoriu, precum și studenții - doctoranzi din Academia Română. Registrele matricole ale instituțiilor de învățământ superior și al Academiei Române sunt parte a RMUR.
- (2) Avizarea numărului de formulare ale actelor de studii și eliberarea acestora de către instituțiile de învățământ superior acreditate și de către Academia Română se realizează în baza informațiilor înscrise în RMUR/RUNIDAS, pentru promoția respectivă. Lipsa acestor informații reprezintă o nerespectare a obligațiilor prevăzute la art. 11 și conduce la neavizarea/neeliberarea formularelor actelor de studii solicitate.
- (3) Fac excepție de la obligativitatea înregistrării în RMUR/ RUNIDAS:
 - a) studenții Academiei Naționale de Informații "Mihai Viteazul" înmatriculați la programe de licență, precum și personalul Serviciului Român de Informații și al celorlalte autorități publice cu atribuții în domeniul securității naționale înmatriculat la programe de masterat profesional și studii postuniversitare;
 - b) cetățenii străini pregătiți în cadrul Academiei Naționale de Informații "Mihai Viteazul" pe bază de protocoale încheiate în acest scop între Serviciul Român de Informații și organe similare de informații ale statelor de care aparțin aceștia, în condițiile legii.
- (4) Înregistrarea persoanelor prevăzute la alin. (3) se face într-un Registru matricol special, denumit în continuare RMS, care este o bază de date electronică, gestionată la nivelul Serviciului Român de Informații, în conformitate cu legislația privind protecția informațiilor clasificate.
- (5) Accesarea datelor din RMS se poate face, cu respectarea principiului nevoii de a cunoaște, doar de către persoane care dețin autorizație sau certificat de acces la informații clasificate cu nivel de secretizare corespunzător.
- (6) Ministerul Educației, la propunerea CNFIS, elaborează un regulament de alocare a codului matricol individual, precum și conținutul informațiilor care vor fi scrise în RMUR/RUNIDAS.

- (7) În baza de date electronică aferentă RMUR / RUNIDAS se înregistrează și se păstrează evidența diplomelor universitare emise în România. Instituțiile de învățământ superior acreditate și Academia Română înregistrează seriile și numerele actelor de studii întocmite și eliberate.
- (8) Ministerul Educației, în calitate de proprietar, beneficiar și operator al RMUR / RUNIDAS, controlează gestionarea sistemului, decide cu privire la modificările și îmbunătățirile care i se aduc, în urma consultării și pe baza propunerilor înaintate de către instituțiile care utilizează sistemul informatic, și răspunde solidar pentru confidențialitatea datelor personale înregistrate în sistem alături de celelalte instituții care au acces la acestea.
- (9) Datele colectate în RMUR/RUNIDAS se prelucrează în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), precum și ale legislației naționale aplicabile domeniului protecției datelor.
- (10) Datele și informațiile din formularele înregistrate în RMUR/RUNIDAS sunt disponibile, pentru Ministerul Educației. RMUR/RUNIDAS poate fi interoperabil cu alte baze de date electronice, atât ale instituțiilor de învățământ superior de stat și particulare, acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu, cât și ale instituțiilor publice centrale, în beneficiul studenților și cursanților prin digitalizarea proceselor, fiind în același timp și un instrument de prevenție al fraudelor și de monitorizare a parcursului profesional al absolvenților. Interoperabilitatea se realizează în baza unor proceduri specifice pentru instituțiile din sistemul de învățământ superior, respectiv a unor protocoale încheiate între Ministerul Educației și alte ministere sau autorități de care aparțin instituțiile care gestionează celelalte baze de date de la nivel național.

SECȚIUNEA a 3-a Principiile care reglementează activitatea studenților

Art. 121

- (1) Principiile care reglementează activitatea studenților în cadrul comunității universitare sunt:
- a) principiul nediscriminării - în baza căruia toți studenții beneficiază de egalitate de tratament din partea instituției de învățământ superior; orice discriminare directă sau indirectă față de student este interzisă;
 - b) principiul dreptului la asistență și la servicii complementare gratuite în învățământul superior de stat - exprimat prin: consilierea și informarea studentului de către cadrele didactice, în afara orelor de curs, seminar sau laboratoare, consilierea în scopul orientării profesionale, consilierea psihologică, acces la principalele cărți de specialitate și publicații științifice, inclusiv prin accesul la bibliotecile universitare și bibliotecile centrale universitare, acces la datele referitoare la situația școlară personală;
 - c) principiul participării la decizie - în baza căruia deciziile în cadrul instituțiilor de învățământ superior sunt luate cu participarea reprezentanților studenților;
 - d) principiul libertății de exprimare - în baza căruia studenții au dreptul să își exprime liber opiniile academice, în cadrul instituției de învățământ în care studiază;
 - e) principiul transparenței și al accesului la informații - în baza căruia studenții au dreptul de acces liber și gratuit la informații care privesc propriul parcurs educațional și viața comunității academice din care fac parte, în conformitate cu prevederile legii.

(2) Drepturile, libertățile și obligațiile studenților sunt cuprinse în Codul drepturilor și obligațiilor studentului, propus de asociațiile studențești și aprobat prin ordin al ministrului educației.

(3) Fiecare instituție de învățământ superior instituie un sistem de aplicare și monitorizare a respectării prevederilor Codului drepturilor și obligațiilor studentului. Asociațiile studenților prezintă un raport anual privind respectarea codului, care este public.

(4) Instituțiile de învățământ superior pot să aibă structuri cu capacitate și competențe necesare medierii unor eventuale conflicte, în particular celor din aria eticii sau care pot împiedica absolvirea studiilor de către studenți.

(5) În instituțiile de învățământ superior confesionale, drepturile, libertățile și obligațiile studenților sunt stabilite și în funcție de specificul dogmatic și canonic al fiecărui cult.

(6) În instituțiile de învățământ superior confesionale, studenții se organizează cu respectarea statutului și a normelor dogmatice și canonice ale cultului respectiv.

Art. 122

(1) Studenții au dreptul să înființeze, în instituțiile de învățământ superior, de stat sau particulare, ateliere, cluburi, cercuri, cenacluri, formații artistice și sportive, organizații, precum și publicații, conform legii.

(2) Studenții sunt aleși, în vederea reprezentării drepturilor și intereselor legitime ale studenților la nivelul fiecărei comunități academice, în mod democratic, prin vot universal, direct și secret, la nivelul diverselor formațiuni de studiu, programe sau cicluri de studiu, atât în cadrul facultăților, cât și al instituției de învățământ superior. Conducerea instituției de învățământ superior nu se implică în organizarea procesului de alegere a reprezentanților studenților.

(3) În instituțiile de învățământ superior confesionale, reprezentarea studenților la nivelul comunității universitare se va face cu respectarea statutului și specificului dogmatic și canonic al cultului respectiv.

(4) Statutul de student reprezentant nu poate fi condiționat de către conducerea instituțiilor de învățământ superior.

(5) Studenții pot fi reprezentați în toate structurile decizionale și consultative din instituțiile de învățământ superior.

(6) Federațiile naționale studențești, legal constituite, sunt organisme care exprimă interesele studenților din instituțiile de învățământ superior, în raport cu instituțiile statului.

(7) Organizațiile studențești care reprezintă interesele studenților la nivelul fiecărei comunități universitare pot avea reprezentanți de drept în structurile decizionale și executive ale instituției de învățământ superior.

(8) Ministerul Educației colaborează cu federațiile naționale studențești, pentru dezvoltarea învățământului superior, legal constituite, și se va consulta cu acestea ori de câte ori este nevoie.

(9) Studenții pot participa la acțiuni de voluntariat, pentru care pot primi un număr de credite de studii transferabile, în condițiile stabilite de Carta universitară.

Art. 123

(1) Studenții / cursanții la studii de scurtă durată beneficiază de asistență medicală și psihologică gratuită în cabinete medicale și psihologice universitare ori în policlinici și unități spitalicești de stat, conform legii.

- (2) Instituția de învățământ superior va asigura condiții de studiu și viață pentru studenți astfel încât să asigure un mediu favorabil și un climat de încredere care să asigure confortul fizic și psihic, creșterea stimei de sine și dezvoltarea personală.
- (3) Studenții înmatriculați la forma de învățământ cu frecvență / cursanții înmatriculați la studii de scurtă durată la forma de învățământ cu frecvență, în instituțiile de învățământ superior acreditate, în vârstă de până la 26 de ani, beneficiază de tarif redus cu 50% pe mijloacele de transport local în comun, transportul intern auto, cu metroul, precum și pentru transportul intern feroviar la toate categoriile de trenuri, clasa a II-a și naval, pe tot parcursul anului calendaristic. Studenții orfani sau proveniți din casele de copii beneficiază de gratuitate pentru aceste categorii de transport.
- (4) Studenții / cursanții la studii de scurtă durată beneficiază de tarife reduse cu 75% pentru accesul la muzee, concerte, spectacole de teatru, operă, film, la alte manifestări culturale și sportive organizate de instituții publice, în limita bugetelor aprobate.
- (5) Studenții etnici români din afara granițelor țării, bursieri ai statului român, beneficiază de gratuitate la toate manifestările prevăzute la alin. (4), care se desfășoară pe teritoriul României.
- (6) Instituțiile de învățământ superior de stat acordă cel puțin 10 locuri bugetate, în cadrul cifrei de școlarizare aprobate, absolvenților cu diplomă de bacalaureat proveniți din sistemul de protecție socială. În cazul în care locurile nu se ocupă, instituțiile de învățământ superior le redistribuie către ceilalți candidați.
- (7) Instituțiile de învățământ superior de stat acordă cel puțin 10 locuri bugetate, în cadrul cifrei de școlarizare aprobate, persoanelor cu dizabilități, absolvenți cu diplomă de bacalaureat. În cazul în care locurile nu se ocupă, instituțiile de învățământ superior le redistribuie către ceilalți candidați.
- (8) Candidații proveniți din medii și grupuri defavorizate, inclusiv romi, precum și absolvenți ai liceelor din mediul rural pot beneficia de un număr de locuri bugetate garantate, în condițiile legii.
- (9) Activitățile extracurriculare - științifice, tehnice, cultural-artistice și sportive, precum și cele pentru studenții / cursanții înmatriculați la studii de scurtă durată, capabili de performanțe sunt finanțate de la bugetul statului, conform normelor stabilite de Ministerul Educației. În acest scop se pot folosi și alte surse de finanțare.
- (10) Prevederile alin. (9) se aplică și în cazul taberelor de creație, sportive și de odihnă ale studenților / cursanților .
- (11) Statutul de student cu taxă / cursant la studii de scurtă durată cu taxă se modifică în condițiile stabilite de senatul universitar.
- (12) Ministerul Educației poate acorda anual burse pentru stagii de studii universitare și postuniversitare în străinătate din fonduri constituite în acest scop. Aceste burse se obțin prin concurs organizat la nivel național.
- (13) La concursurile pentru obținerea burselor prevăzute la alin. (12) pot participa studenții și absolvenții instituțiilor de învățământ superior de stat și cei ai instituțiilor de învățământ superior particular acreditate.
- (14) Cheltuielile de întreținere a căminelor și a cantinelor destinate studenților se acoperă din veniturile proprii ale instituțiilor de învățământ respective și din subvenții de la buget cu această destinație.

- (15) Tarifele practicate de instituțiile de învățământ superior pentru studenți/ cursanți la cămine și cantine sunt cel mult egale cu diferența dintre costurile de funcționare, cuprinzând cheltuielile de personal, cheltuielile cu utilitățile, cheltuielile cu materiile prime și consumabile și cheltuielile de întreținere curentă și, respectiv, subvențiile de la bugetul de stat.
- (16) În vederea asigurării transparenței, instituția de învățământ superior de stat publică periodic balanța de venituri și cheltuieli pentru fiecare cămin studentesc.
- (17) Pot fi acordate subvenții pentru cazare și studenților / cursanților înmatriculați la studii de scurtă durată care aleg altă formă de cazare decât căminele instituțiilor de învățământ superior.
- (18) Copiii personalului didactic și didactic auxiliar aflat în activitate sunt scutiți de plata taxelor de înscriere la concursurile de admitere în învățământul superior și beneficiază de gratuitate la cazare în cămine și internate.
- (19) Beneficiază de prevederile alin. (17) și copiii personalului didactic și didactic auxiliar pensionat din sistemul de învățământ, copiii orfani de unul dintre părinți, precum și copiii orfani de ambii părinți.
- (20) De drepturile prevăzute la alin (17), precum și de scutirea taxelor de școlarizare și finalizare a studiilor beneficiază și studenții din grupuri dezavantajate.
- (21) Instituțiile de învățământ superior de stat asigură, în limita resurselor financiare alocate pentru efectuarea practicii comasate a studenților / cursanților înmatriculați la studii de scurtă durată, pe perioada prevăzută în planurile de învățământ, cheltuielile de masă, cazare și transport, în situațiile în care practica se desfășoară în afara centrului universitar respectiv.
- (22) Toate actele de studii eliberate de instituția de învățământ superior, precum și cele care atestă statutul de student (adeverințe, carnet, legitimații) se eliberează în mod gratuit.

Art. 124

- (1) Statul susține studenții / cursanții înmatriculați la studii de scurtă durată, cu probleme și nevoi sociale, precum și pe cei cu dizabilități.
- (2) Educația persoanelor cu tulburări de învățare, dislexie, disgrafie, discalculie, este asigurată prin metode psihopedagogice consacrate și prin abordare adecvată, potrivit legii.
- (3) Statul acordă burse sociale de studii studenților proveniți din familii defavorizate, precum și celor instituționalizați, în condițiile legii.
- (4) Statul acordă premii, burse, locuri în tabere și alte asemenea stimulente studenților cu performanțe universitare, precum și cu rezultate remarcabile în educația și formarea lor profesională sau în activități culturale și sportive.
- (5) Studenții / cursanții înmatriculați la studii de scurtă durată care beneficiază de burse sociale de studii pot primi și burse pentru performanțe universitare.
- (6) Statul și alți factori interesați susțin financiar activitățile de performanță, de nivel național și internațional, ale studenților.
- (7) Pentru elevii care obțin distincții (premiile I, II, III, mențiuni) la olimpiadele școlare internaționale recunoscute de Ministerul Educației se acordă Bursa de excelență olimpică I/internațională. Bursele de excelență olimpică I/internațională se acordă din bugetul Ministerului Educației, și se păstrează pe toată durata studiilor universitare de licență, în instituțiile de învățământ superior de stat din România, dacă se menține performanța, așa cum

este stabilită de senatul universitar. Cuantumul minim al bursei de excelență olimpică I/internațională este 1.000 lei/lună.

(8) În învățământul superior nu sunt admise discriminări pe criterii de vârstă, etnie, sex, origine socială, orientare politică sau religioasă, orientare sexuală sau alte tipuri de discriminare, cu excepția măsurilor afirmative prevăzute de lege.

(9) Studenții / cursanții înmatriculați la studii de scurtă durată cu dizabilități fizice au dreptul să aibă căi de acces adaptate acestora în totalitatea spațiilor universitare, precum și condiții pentru desfășurarea normală a activităților academice, sociale și culturale în cadrul instituțiilor de învățământ superior.

(10) Statul și instituțiile de învățământ superior trebuie să asigure acces echitabil pentru toți la oportunități de învățare oferite de programe de mobilitate naționale și internaționale și să întreprindă măsuri active împotriva obstacolelor în ceea ce privește mobilitatea fizică sau virtuală a studenților / cursanților în situații de risc, a celor cu dizabilități sau a celor netradiționali. Procesul de internaționalizare poate fi susținut și prin includerea în cadrul activităților de învățare, predare și cercetare a unor componente care presupun colaborare în format online.

Art. 125

(1) Statul român acordă anual, prin hotărâre a Guvernului, un număr de burse pentru școlarizarea studenților străini.

(2) Instituțiile de învățământ superior pot acorda burse pentru școlarizarea studenților străini. Cuantumul bursei este stabilit prin decizie a Consiliului de Administrație a instituției de învățământ superior.

(3) Din taxele încasate de instituțiile de învățământ superior de stat de la studenții și cursanții străini, se virează la Ministerul Educației un cuantum de 5% din încasările în valută. Sumele sunt folosite în beneficiul sistemului național de învățământ.

CAPITOLUL XV

CONDUCEREA INSTITUȚIILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR

SECȚIUNEA 1 Dispoziții generale

Art. 126

(1) Structurile de conducere în instituțiile de învățământ superior de stat sau particulare sunt:

- a) senatul universitar și consiliul de administrație, la nivelul instituției de învățământ superior;
- b) consiliul facultății;
- c) consiliul departamentului.

(2) Funcțiile de conducere sunt următoarele:

- a) rectorul, prorectorii, directorul general administrativ, directorul general adjunct administrativ, la nivelul instituției de învățământ superior;
- b) decanul, prodecanii, la nivelul facultății;
- c) directorul de departament, la nivelul departamentului.
- d) directorul de filială / extensie a instituției de învățământ superior;

(3) Procesul de stabilire și de alegere a structurilor și funcțiilor de conducere la nivelul instituției de învățământ superior, al facultăților și departamentelor trebuie să respecte principiul reprezentativității pe facultăți, departamente, linii de predare, programe de studii, după caz, și se stabilește prin Carta universitară.

(4) Funcțiile de conducere prevăzute la alin. (2) reprezintă funcții în domeniul didactic a căror desfășurare nu presupune prerogative de putere publică.

(5) Funcțiile prevăzute la alin. (2) nu sunt funcții publice de autoritate, activitățile din domeniul didactic specifice care se derulează prin intermediul acestora sunt, în principal, următoarele:

- a) îndeplinirea misiunii instituției de învățământ superior de a genera și de a transfera cunoaștere către societate;
- b) organizarea derulării programelor de studii al căror element central este asigurarea calității în scopul dezvoltării personale, al inserției profesionale a individului și a satisfacerii nevoii de competență a mediului socio-economic;
- c) organizarea procesului de obținere a calificărilor corelate cu nevoile identificate pe piața muncii;
- d) gestionarea eficientă a activităților de învățământ, cercetare, producție sau transfer cognitiv și tehnologic;
- e) realizarea și implementarea de proiecte finanțate din surse interne sau externe instituției de învățământ superior;
- f) sprijinirea, în mod, adecvat a membrilor comunității universitare;
- g) derularea de acțiuni privind cooperarea internațională a instituției de învățământ superior;
- h) asigurarea libertății academice a personalului didactic, didactic auxiliar și de cercetare, precum și a drepturilor și libertăților studenților;
- i) respectarea autonomiei universitare, a transparenței deciziilor și activităților, a echității și eticii universitare;
- j) asigurarea și gestionarea resurselor materiale și umane, cu respectarea regimului juridic al conflictelor de interese și a legislației în vigoare;
- k) asigurarea, la nivelul instituției de învățământ superior, a condițiilor necesare desfășurării activității de cercetare științifică, dezvoltare, inovare și transfer tehnologic, prin creație individuală și colectivă, în domeniul științelor, al științelor ingineresti, al artelor, al literelor, prin asigurarea performanțelor și dezvoltării fizice și sportive, precum și valorificarea și diseminarea rezultatelor acestora în vederea producerii, transmiterii și valorificării cunoașterii.

(6) La nivelul IOSUD activitatea de pregătire doctorală este coordonată de Consiliul pentru studiile universitare de doctorat, condus de un director. Funcția de director al Consiliului pentru studiile universitare de doctorat este asimilată funcției de prorector. Procedura de numire a directorului Consiliului pentru studiile universitare de doctorat este stabilită de Regulamentul cadru privind studiile universitare de doctorat.

(7) Componenta consiliului școlii doctorale se stabilește prin votul universal, direct și secret al conducătorilor de doctorat din școala doctorală respectivă.

(8) La nivelul facultății, stabilirea structurilor și a funcțiilor de conducere se face după cum urmează:

- a) componența membrilor consiliului facultății este de maximum 75% cadre didactice și de cercetare, respectiv minimum 25% studenți. Reprezentanții cadrelor didactice și de cercetare în consiliul facultății sunt aleși prin votul universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare titulare din facultate, iar reprezentanții studenților sunt aleși prin vot universal, direct și secret de către studenții facultății;
- b) decanii sunt selectați prin concurs public, organizat de către rectorul instituției de învățământ superior la nivelul facultății. La concurs pot participa persoane din cadrul instituției de învățământ superior sau din orice facultate de profil din țară ori din străinătate care, pe baza audierii în plenul consiliului facultății, au primit avizul acestuia de participare la concurs. Consiliul facultății are obligația de a aviza minimum 2 candidați;
- c) după numirea decanului de către rector, acesta își desemnează prodecanii;
- d) în instituțiile de învățământ superior multilingve și multiculturale, cel puțin unul dintre prodecani se numește la propunerea cadrelor didactice aparținând minorității naționale din departamentul liniei de predare într-o limbă a minorităților naționale, potrivit regulamentului liniei de studiu conform art. 23 alin. (2), cu excepția cazului în care decanul provine de la linia de studiu cu predare în limba minorității naționale respective. Cadrele didactice aparținând liniei de predare trebuie să propună cel puțin 3 candidați.

(9) La nivelul departamentului, directorul de departament și membrii consiliului departamentului sunt aleși prin votul universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare titulare.

(10) În cazul instituțiilor de învățământ superior confesionale, alegerea persoanelor în funcțiile de conducere se face cu avizul cultului fondator.

Art. 127

(1) Senatul universitar este compus din maximum 75% personal didactic și de cercetare și din minimum 25% reprezentanți ai studenților. Membrii senatului universitar, cadre didactice și cercetători titulari, fără excepție, sunt stabiliți prin votul universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice și cercetătorilor titulari. Membrii senatului universitar, studenți, fără excepție, sunt stabiliți prin votul universal, direct și secret al tuturor studenților. Fiecare facultate, respectiv departament va avea reprezentanți în senatul universitar, pe cote-părți de reprezentare stipulate în Carta universitară. În instituțiile de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, instructorii au un reprezentant în senatul universitar, din cota stabilită pentru personalul didactic și de cercetare. În cazul instituțiilor de învățământ superior confesionale, organizarea senatului universitar se va face cu respectarea statutului și specificului dogmatic și canonic al cultului fondator. Fiecare instituție de învățământ superior își stabilește prin regulamentul propriu modalitatea de alegere a membrilor senatului.

(2) Senatul universitar își alege, prin vot secret, un președinte care conduce ședințele senatului universitar și reprezintă senatul universitar în raporturile cu rectorul.

(3) Senatul universitar stabilește comisii de specialitate prin care controlează activitatea conducerii executive a instituției de învățământ superior și a consiliului de administrație.

Rapoartele de monitorizare și de control sunt prezentate periodic și discutate în senatul universitar, stând la baza rezoluțiilor senatului universitar.

Art. 128

(1) Rectorul instituțiilor de învățământ superior de stat și particulare se desemnează prin una dintre următoarele modalități:

- a) pe baza unui concurs public, în baza unei metodologii aprobate de senatul universitar nou-ales, conformă cu prezenta lege; sau
- b) prin votul universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare titulare din cadrul instituției de învățământ superior și al reprezentanților studenților din senatul universitar și din consiliile facultăților.

(2) Modalitatea de desemnare a rectorului, dintre cele prevăzute la alin. (1), se stabilește cu minimum 3 luni înainte de fiecare desemnare a rectorului, prin votul universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare titulare din cadrul instituției de învățământ superior și al reprezentanților studenților din senatul universitar - care au o pondere de minimum 25% din totalul membrilor senatului universitar, precum și al reprezentanților studenților din consiliile facultăților, care au o pondere de minimum 25% din totalul membrilor consiliului fiecărei facultăți.

Art. 129

(1) În cazul în care modalitatea aleasă pentru desemnarea rectorului este cea pe baza unui concurs public, procedura de desemnare este cea prevăzută de prezentul articol.

(2) Senatul universitar nou-ales stabilește o comisie de selecție și de recrutare a rectorului formată, în proporție de 50%, din membri ai instituției de învățământ superior și, în proporție de 50%, din personalități științifice și academice din afara instituției de învățământ superior, din țară și din străinătate. Această comisie este formată din minimum 12 membri, dintre care cel puțin un reprezentant al studenților sau un absolvent al instituției de învățământ superior desemnat de către studenții din senatul universitar, conform Cartei universitare. De asemenea, senatul universitar nou - ales elaborează și aprobă metodologia de avizare, de selecție și de recrutare a rectorului, conform legii.

(3) Concursul public pentru desemnarea rectorului se desfășoară în baza metodologiei prevăzute la alin. (2). Comisia de concurs este comisia de selecție și recrutare prevăzută la alin. (2).

(4) La concursul de ocupare a funcției de rector pot participa persoane cu prestigiu profesional din țară și din străinătate care, pe baza audierii în plenul senatului universitar nou - ales, au obținut avizul de participare la concurs din partea acestuia. Avizul se acordă numai pe baza votului majorității simple a membrilor senatului universitar nou - ales.

Art. 130

(1) Rectorul, desemnat conform art. 129, este confirmat prin ordin al ministrului educației, în termen de 30 de zile de la data selecției. După emiterea ordinului de confirmare, rectorul poate semna acte oficiale, înscrișuri, acte financiare / contabile și acte de studii.

(2) Rectorul confirmat de ministrul educației își numește prorectorii, pe baza consultării senatului universitar. În instituțiile de învățământ superior multilingve și multiculturale cel puțin unul dintre prorectori este numit de către rector la propunerea cadrelor didactice aparținând minorităților naționale din departamentul liniei de predare într-o limbă a minorităților naționale, cu excepția cazului în care rectorul provine de la linia de studiu cu

predare în limba minorității naționale respective. Cadrele didactice aparținând liniei de predare trebuie să propună cel puțin 3 candidați.

(3) Rectorul confirmat de ministrul educației încheie cu senatul universitar un contract de management, cuprinzând criteriile și indicatorii de performanță managerială, drepturile și obligațiile părților contractuale.

(4) În cazul exercitării unei funcții de membru al Guvernului sau de secretar de stat, rectorul are obligația de a se suspenda din funcție pe perioada exercitării respectivei demnități.

(5) Rectorul confirmat organizează concurs public de selecție a decanilor. La concurs pot participa candidații avizați de consiliul facultății cu votul majorității simple a membrilor acestuia și pe baza unei metodologii specifice elaborate de senatul universitar. Rezultatul concursului este validat de senatul universitar.

(6) Menținerea în funcție a directorului general administrativ și a directorului general adjunct administrativ se face pe baza acordului scris al acestora de susținere executivă a planului managerial al noului rector.

(7) Consiliul de administrație al instituțiilor de învățământ superior de stat este format din rector, prorectorii, decanii, directorul general administrativ, directorul general adjunct administrativ și un reprezentant al studenților. În cadrul instituțiilor de învățământ superior unde salariații sunt organizați în sindicat, un reprezentant al acestuia participă, în calitate de observator, la ședințele consiliului de administrație.

(8) Consiliul de administrație al instituțiilor de învățământ superior particulare este numit de către fondatori.

Art. 131

(1) Rectorul confirmat al instituției de învățământ superior de stat încheie un contract instituțional cu Ministerul Educației.

(2) Rectorul poate fi demis de către senatul universitar, în condițiile specificate prin contractul de management și Carta universitară.

(3) Ministrul educației poate elibera din funcție rectorul în condițiile art. 146.

SECȚIUNEA a 2-a Atribuțiile senatului universitar, ale rectorului, ale consiliului de administrație, ale decanului și ale directorului de departament

Art. 132

(1) Senatul universitar reprezintă comunitatea universitară și este cel mai înalt for de decizie și deliberare la nivelul instituției de învățământ superior.

(2) Atribuțiile senatului universitar sunt următoarele:

- a) aprobă misiunea instituției de învățământ superior, la propunerea rectorului;
- b) garantează libertatea academică și autonomia universitară;
- c) elaborează și adoptă, în urma dezbaterii cu comunitatea universitară, Carta universitară;
- d) aprobă planul strategic multianual de dezvoltare instituțională și planurile operaționale, la propunerea rectorului;
- e) aprobă, la propunerea rectorului și cu respectarea legislației în vigoare, structura, organizarea și funcționarea instituției de învățământ superior;
- f) aprobă proiectul de buget la propunerea rectorului;

- g) aprobă execuția bugetară;
 - h) aprobă Codul de etică universitară și deontologie profesională universitară;
 - i) aprobă procedurile privind asigurarea internă a calității;
 - j) adoptă Codul universitar al drepturilor și obligațiilor studentului, cu respectarea prevederilor Codului drepturilor și obligațiilor studentului aprobat prin ordin al ministrului educației;
 - k) aprobă metodologiile și regulamentele privind organizarea și funcționarea instituției de învățământ superior;
 - l) încheie contractul de management cu rectorul;
 - m) controlează activitatea rectorului și a consiliului de administrație prin comisii specializate;
 - n) validează concursurile publice pentru funcțiile din consiliul de administrație;
 - o) aprobă metodologia de concurs și rezultatele concursurilor pentru angajarea personalului didactic și de cercetare și evaluează periodic resursa umană;
 - p) aprobă, la propunerea rectorului, sancționarea personalului cu performanțe profesionale slabe, în baza unei metodologii proprii și a legislației în vigoare;
 - q) îndeplinește alte atribuții, conform Cartei universitare.
- (3) Componența și mărimea senatului universitar sunt stabilite prin Carta universitară, astfel încât să se asigure eficiența decizională și reprezentativitatea comunității academice.
- (4) Mandatul senatului universitar este de 5 ani. Durata mandatului unui membru al senatului universitar este de 5 ani. Pentru studenți, durata mandatului se reglementează prin Carta universitară.
- (5) Senatul universitar este convocat de rector sau la cererea a cel puțin o treime dintre membrii senatului universitar.

Art. 133

- (1) Rectorul reprezintă legal instituția de învățământ superior în relațiile cu terții și realizează conducerea executivă a acesteia. Rectorul este ordonatorul de credite al instituției de învățământ superior. Rectorul are următoarele atribuții:
- a) propune spre aprobare senatului universitar misiunea instituției de învățământ superior;
 - b) realizează managementul și conducerea operativă a instituției de învățământ superior;
 - c) negociază și semnează contractul instituțional cu Ministerul Educației;
 - d) încheie contractul de management cu senatul universitar;
 - e) propune spre aprobare senatului universitar structura și reglementările de funcționare ale instituției de învățământ superior;
 - f) propune spre aprobare senatului universitar proiectul de buget și raportul privind execuția bugetară;
 - g) prezintă senatului universitar în vederea validării, cel mai târziu în prima zi lucrătoare a lunii aprilie a fiecărui an, raportul prevăzut la art. 18.
 - h) conduce consiliul de administrație;

- i) îndeplinește alte atribuții stabilite de senatul universitar, în conformitate cu contractul de management, Carta universitară și legislația în vigoare.
- (2) Misiunea instituției de învățământ superior poate fi :
 - a) de educație: presupune organizarea exclusiv a activităților de predare, învățare și evaluare și a celor de cercetare conexe proceselor de predare - învățare;
 - b) de educație și cercetare: presupune organizarea activităților de predare, învățare și evaluare, precum și de cercetare;
 - c) de educație și cercetare de excelență: presupune organizarea activităților de predare, învățare și evaluare, precum și de cercetare, cu impact în dezvoltarea cunoașterii și dezvoltare economică și tehnologică la nivel național și internațional;
- (3) În procesele de asigurare a calității se va ține cont de diferențierea misiunilor definite la alin. (2) și asumată de fiecare instituție de învățământ superior;
- (4) Durata mandatului de rector este de 5 ani. O persoană nu poate ocupa funcția de rector la aceeași instituție de învățământ superior pentru un număr nelimitat de mandate. Numărul mandatelor este stabilit în Carta universitară.

Art. 134

Consiliul de administrație al instituției de învățământ superior asigură, sub conducerea rectorului sau a unei alte persoane desemnate prin Carta universitară, în cazul instituțiilor de învățământ superior particulare și confesionale particulare, conducerea operativă a instituției de învățământ superior și aplică deciziile strategice ale senatului universitar. De asemenea, consiliul de administrație:

- a) stabilește în termeni operaționali bugetul instituțional;
- b) aprobă execuția bugetară și bilanțul anual;
- c) stabilește, prin decizie, în bugetul propriu, nivelul cheltuielilor de protocol aferente activităților curente;
- d) aprobă propunerile de scoatere la concurs a posturilor didactice și de cercetare;
- e) avizează propunerile de programe noi de studii și formulează propuneri către senatul universitar de lichidare a acelor programe de studii care nu se mai încadrează în misiunea instituției de învățământ superior sau care sunt ineficiente academic și financiar;
- f) aprobă operațiunile financiare care depășesc plafoanele stabilite de senatul universitar, în instituțiile de învățământ superior de stat, respectiv de fondatori, în instituțiile de învățământ superior particulare;
- g) propune senatului universitar strategii ale instituției de învățământ superior pe termen mediu și lung și politici pe domenii de interes ale instituției de învățământ superior.

Art. 135

Atribuțiile prorectorilor, numărul și durata mandatelor acestora se stabilesc prin Carta universitară.

Art. 136

Consiliul facultății reprezintă organismul decizional și deliberativ al facultății. Consiliul facultății are următoarele atribuții:

- a) aprobă, la propunerea decanului, structura, organizarea și funcționarea facultății;

- b) aprobă programele de studii gestionate de facultate;
- c) controlează activitatea decanului și aprobă rapoartele anuale ale acestuia privind starea generală a facultății, asigurarea calității și respectarea eticii universitare la nivelul facultății;
- d) îndeplinește alte atribuții, stabilite prin Carta universitară sau aprobate de senatul universitar și în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 137

Decanul reprezintă facultatea și răspunde de managementul și conducerea facultății. Decanul prezintă anual un raport consiliului facultății privind starea facultății. Decanul conduce ședințele consiliului facultății și aplică hotărârile rectorului, consiliului de administrație și senatului universitar. Atribuțiile decanului sunt stabilite în conformitate cu prevederile Cartei universitare și cu legislația în vigoare.

Art. 138

Directorul de departament realizează managementul și conducerea operativă a departamentului. În exercitarea acestei funcții, el este ajutat de consiliul departamentului, conform Cartei universitare. Directorul de departament răspunde de planurile de învățământ, de statele de funcții, de managementul cercetării și al calității și de managementul financiar al departamentului.

Art. 139

(1) Directorul de filială/extensie asigură managementul și coordonarea operativă a filialei/extensiei urmărind calitatea și eficiența în activitățile derulate în cadrul acesteia, precum și dezvoltarea ei adecvată strategiei instituției de învățământ superior, conform Regulamentului propriu de organizare și funcționare.

(2) Funcția de conducere de director de filială /extensie se ocupă prin concurs organizat de consiliul de administrație al instituției de învățământ superior. Președintele comisiei de concurs este rectorul instituției sau o persoană desemnată de către acesta. Validarea concursului se face de către senatul universitar, iar numirea pe post, de către rector.

Art. 140

Studentii au cel puțin un reprezentant în comisiile de etică, de acordare a burselor, de cazări, de asigurare a calității, precum și în alte comisii cu caracter social.

Art. 141

(1) Funcțiile de conducere de rector, de prorector, de decan, de prodecan, de director de departament sau de unitate de cercetare-dezvoltare, proiectare, microproducție, director de filială / extensie nu se cumulează.

(2) În cazul vacanței unui loc în funcțiile de conducere, se procedează la alegeri parțiale, în cazul directorului de departament, sau se organizează concurs public, potrivit Cartei universitare, în termen de maximum 3 luni de la data vacanței.

(3) Modalitatea de desemnare a rectorului, dintre cele prevăzute la art. 128, stabilită cu ocazia alegerilor generale, se menține valabilă.

(4) Numărul de prorectori și de prodecani din instituțiile de învățământ superior se stabilește prin Carta universitară.

(5) Atribuțiile și competențele structurilor și ale funcțiilor de conducere din învățământul superior sunt stabilite prin Carta universitară a instituției, potrivit legii. Hotărârile senatelor

universitare, ale consiliilor facultăților și ale departamentelor se iau cu votul majorității membrilor prezenți, dacă numărul celor prezenți reprezintă cel puțin două treimi din numărul total al membrilor. Membrii acestor structuri de conducere au drept de vot deliberativ egal.

(6) Structura administrativă a instituției de învățământ superior este condusă de către un director general administrativ și, după caz, de un director general adjunct administrativ și este organizată pe direcții. Postul de director general administrativ, respectiv de director general adjunct administrativ se ocupă prin concurs organizat de consiliul de administrație al instituției de învățământ superior. Președintele comisiei de concurs este rectorul instituției. Din comisie face parte, în mod obligatoriu, un reprezentant al Ministerului Educației. Validarea concursului se face de către senatul universitar, iar numirea pe post, de către rector.

(7) Unitățile de cercetare-dezvoltare sunt conduse de directori ai unităților respective, potrivit Cartei universitare.

(8) Prin Carta universitară, instituția de învățământ superior își poate dezvolta structuri consultative formate din reprezentanți ai mediului socio - economic și personalități din mediul academic, cultural și profesional extern.

CAPITOLUL XVI

COMISII CONSULTATIVE ALE MINISTERULUI EDUCAȚIEI

Art. 142

(1) Pentru exercitarea atribuțiilor sale, în scopul profesionalizării și eficientizării activității, Ministerul Educației constituie comisii naționale și registre corespondente de experți, prin ordin al ministrului educației.

(2) Comisiile naționale de la nivelul Ministerului Educației sunt:

- a) Comisia Națională pentru Finanțarea Învățământului Superior (CNFIS);
- b) Comisia Națională de Standardizare a Titlurilor și Gradelor Universitare (CNSTGU), sprijinită în activitatea sa de un Registru de experți, constituit prin ordin al ministrului educației;
- c) Comisia Națională de Etică a Titlurilor Universitare (CNETU), sprijinită în activitatea sa de un Registru de experți, constituit prin ordin al ministrului educației;
- d) Comisia Națională de Etică a Managementului Universitar (CNEMU), sprijinită în activitatea sa de un Registru de experți, constituit prin ordin al ministrului educației;
- e) Comisia Națională de Statistică și Prognoză a Învățământului Superior (CNSPIS)
- f) Comisia Națională al Bibliotecilor Universitare (CNBU).

(3) Membrii Comisiilor naționale prevăzute la alin (2) sunt numiți prin ordin al ministrului educației, după consultarea CNR, și sunt cadre didactice, având cel puțin titlul de conferențiar ori titluri echivalente obținute în străinătate sau membri ai Academiei Române și ai unor instituții de cultură. CNETU și CNEMU au în componență și câte un reprezentant al studenților, cu drept de vot. În CNFIS reprezentantul studenților are statut de observator.

(4) Înființarea, structura și componența comisiilor, precum și regulamentele de organizare și funcționare ale acestora, stabilite la alin. (2) se reglementează prin ordin al ministrului educației.

(5) Bugetele acestor comisii sunt gestionate prin UEFISCDI și se constituie pe bază contractuală între Ministerul Educației și UEFISCDI sau din alte surse legal constituite, gestionate de UEFISCDI.

- (6) Pentru comisiile naționale prevăzute la alin. (2), mandatul este de 5 ani.
- (7) Activitatea comisiilor naționale prevăzute la alin. (2) este coordonată de către Direcția Generală care gestionează învățământul superior din cadrul Ministerului Educației.
- (8) În exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Educației colaborează cu CNR și, după caz, cu alte structuri asociative ale instituțiilor de învățământ superior, cu autorități și asociații profesionale și științifice naționale și internaționale reprezentative, federații sindicale reprezentative la nivel de sector de activitate învățământ superior și cercetare științifică, precum și cu federații studențești legal constituite la nivel național.

Art. 143

CNFIS are următoarele atribuții principale:

- a) propune metodologia de finanțare a instituțiilor de învățământ superior și stabilește costul mediu per student echivalent pe cicluri și domenii de studii, inclusiv pentru învățământul superior dual;
- b) verifică periodic realizarea proiectelor de dezvoltare instituțională și eficiența gestionării fondurilor publice de către instituțiile de învățământ superior;
- c) propune Ministerului Educației măsuri pentru finanțarea complementară a instituțiilor de învățământ superior pe bază de proiecte instituționale;
- d) prezintă anual Ministerului Educației un raport privind starea finanțării învățământului superior și măsurile de optimizare ce se impun. Acest raport este public.
- e) îndeplinește orice alte atribuții pentru sprijinirea activității Ministerului Educației în domeniul său de competență.

Art. 144

(1) CNSTGU propune standardele minimale naționale necesare și obligatorii pentru conferirea titlurilor didactice de conferențiar și profesor din învățământul superior, a gradelor profesionale de cercetare-dezvoltare din instituțiile de învățământ superior, a atestatului de abilitare, a titlului de doctor, inclusiv în ceea ce privește acordarea calificativelor. Aceste standarde se aprobă prin ordin al ministrului educației, la propunerea CNSTGU, după consultarea cu CNR.

(2) Pentru elaborarea standardelor menționate la alin. (1) CNSTGU este sprijinit în activitatea sa de un Registru de experți, constituit prin ordin al ministrului educației, pe baza unor criterii de competență și prestigiu profesional.

Art. 145

(1) CNETU se constituie prin ordin al ministrului educației, membrii fiind selectați pe baza unor criterii de competență și probitate profesională și morală.

(2) CNETU se pronunță asupra contestațiilor formulate împotriva deciziilor Comisiilor de etică ce funcționează în cadrul instituțiilor de învățământ superior, pentru soluționarea sesizărilor privind abaterile de la normele de etică și deontologie profesională în obținerea titlurilor universitare.

(3) În îndeplinirea atribuțiilor ce-i revin, CNETU se pronunță prin rezoluție, după cum urmează:

- a) menținerea deciziei comisiei de etică de la nivelul instituției de învățământ superior;
- b) anularea deciziei comisiei de etică de la nivelul instituției de învățământ superior.

- (4) În situația menționată la alin (3) lit. a) și b), CNETU comunică instituției de învățământ superior rezoluția dispusă, cu obligația de respectare a acesteia în termen de 30 de zile de la data comunicării.
- (5) În activitatea sa, CNETU este sprijinit de un Registru de experți, constituit prin ordin al ministrului educației, pe baza unor criterii de competență și prestigiu profesional și moral.
- (6) Regulamentul de organizare și funcționare a CNETU se aprobă prin ordin al ministrului educației.
- (7) Sesizările privind existența plagiatului, aflate pe rolul Consiliului Național pentru Atestarea Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare se soluționează cu aplicarea prevederilor legale în vigoare la data formulării sesizării.

Art. 146

- (1) CNEMU se constituie prin ordin al ministrului educației, membrii fiind selectați pe baza unor criterii de competență și probitate profesională și morală.
- (2) CNEMU se pronunță asupra litigiilor privind nerespectarea eticii managementului universitar și asupra litigiilor referitoare la încălcarea răspunderii publice.
- (3) CNEMU are următoarele atribuții principale:
- a) monitorizarea punerii în aplicare a politicilor de etică și deontologie profesională la nivelul managementului universitar;
 - b) auditarea comisiilor de etică din instituțiile de învățământ superior și prezentarea unui raport anual privind etica managementului universitar și deontologia profesională la nivelul funcțiilor de conducere din sistemul de învățământ superior. Acest raport se face public;
 - c) constatarea încălcării de către o instituție de învățământ superior sau de către rectorul instituției de învățământ superior a obligațiilor prevăzute de prezenta lege și propune ministrului educației aplicarea unor sancțiuni.
 - d) propune Ministerului Educației setul de standarde de referință de etică universitară și deontologie profesională în management universitar, în vederea inițierii Hotărârii de Guvern privind Codul de etică universitară.
 - e) la sesizarea ministrului educației sau a senatului universitar, verifică încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 11 și în situația în care persoana în cauză se face vinovată, poate propune eliberarea din funcția de rector.
- (4) În activitatea specifică menționată, la alin. (2), CNEMU este sprijinită de un Registru de experți, constituit prin ordin al ministrului educației, pe baza unor criterii de competență și prestigiu profesional și moral.

- (5) Ministerul Educației sau orice persoană fizică sau juridică poate sesiza CNEMU în legătură cu nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 11, dar nu mai târziu de 3 ani de la săvârșirea presupusei abateri. În urma primirii unei astfel de sesizări, CNEMU are obligația de a investiga aspectele sesizate și de a răspunde sesizării în termen de maximum 3 luni.

Art. 147

În cazul în care CNEMU constată nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 11, Ministerul Educației sesizează senatul universitar în termen de 30 de zile de la data constatării. Dacă în termen de 3 luni de la data sesizării senatului universitar, instituția de învățământ superior continuă să nu respecte obligațiile prevăzute la art. 11, Ministerul Educației aplică gradual următoarele măsuri:

- a) monitorizarea pe perioada de 1 an a instituției de învățământ superior, în conformitate cu prevederile ordinului ministrului educației privind constituirea comisiei de monitorizare.
- b) dizolvarea structurilor de conducere responsabile, respectiv consiliul departamentului, consiliul facultății, Senatul universitar sau eliberarea din funcție a rectorului. În termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data eliberării din funcție a rectorului, prin ordin al ministrului educației, senatul universitar are obligația să desemneze un prorector, în calitate de rector interimar, care reprezintă instituția de învățământ superior și care devine ordonator de credite până la confirmarea unui nou rector de către ministrul educației. În termen de 3 luni de la eliberarea din funcția de rector, senatul universitar finalizează procedurile de desemnare a unui nou rector, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, și trimite spre confirmare ministrului educației dosarul privind confirmarea noului rector.
- c) propune Guvernului inițierea unui proiect de hotărâre/lege, după caz, de reorganizare sau desființare a instituției de învățământ superior în cauză.

Art. 148

- (1) În exercitarea atribuțiilor de monitorizare a punerii în aplicare a politicilor de etică și deontologie profesională la nivelul învățământului superior, CNEMU poate sesiza Ministerul Educației cu privire la încălcarea normelor de etică la nivel instituțional.
- (2) În situația prevăzută la alin. (1), Ministerul Educației solicită ARACIS desfășurarea unei proceduri de evaluare externă a calității, cu privire la respectarea standardelor de calitate, cu aplicarea dispozițiilor art. 241 din prezenta lege.
- (3) În situația în care, ARACIS constată nerespectarea standardelor de calitate și Ministerul educației inițiază ordinul de ministru de retragere a acreditării domeniului de studii universitare de doctorat, IOSUD poate depune solicitarea pentru autorizarea de funcționare provizorie după minim 5 ani.

Art. 149

- (1) CNSPIS se constituie prin ordin al ministrului educației, membrii fiind selectați pe baza unor criterii de competență și probitate profesională.
- (2) CNSPIS are ca atribuții principale elaborarea și actualizarea permanentă a indicatorilor de monitorizare a învățământului superior și prognoza evoluției acestuia în raport cu dinamica pieței muncii.
- (3) În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, CNSPIS elaborează și propune spre aprobare Ministerului Educației, setul de indicatori. Datele corespunzătoare acestor indicatori sunt publicate anual.
- (4) Îndeplinește orice alte atribuții pentru sprijinirea activității Ministerului Educației în domeniul său de competență

Art. 150

CNBU are în atribuții elaborarea strategiei de dezvoltare, evaluare periodică și coordonare a sistemului de biblioteci din învățământul superior.

CAPITOLUL XVII

ETICA UNIVERSITARĂ

Art.151

- (1) În activitățile didactice și de cercetare universitară este obligatorie respectarea ansamblului de norme de etică și deontologie profesională.
- (2) Normele de etică universitară și deontologie profesională pentru personalul didactic și de cercetare reglementat de prezenta lege sunt prevăzute în prezentul capitol, în codul de etică universitară și în carta universitară și sunt obligatorii pentru categoriile de personal reglementate de prezenta lege, precum și pentru alte persoane care au sau au avut calitatea de membri ai comunității universitare. Încălcarea normelor de etică și deontologie universitară reprezintă abatere disciplinară în măsura în care nu constituie infracțiune potrivit legii penale.

Art. 152

Normele de etică și deontologie profesională includ:

- a) norme de etică în activitatea didactică și de cercetare universitară;
- b) norme de etică în activitatea de comunicare, publicare, diseminare și popularizare științifică;
- c) norme de etică în exercitarea atribuțiilor aferente funcțiilor de conducere;
- d) norme de etică privind respectarea ființei și demnității umane.

Art.153

- (1) Abaterile de la normele de etică în activitatea didactică și de cercetare universitară, includ:
 - a) confecționarea de rezultate sau date și prezentarea lor ca date experimentale, ca date obținute prin calcule sau simulări numerice pe calculator ori ca date sau rezultate obținute prin calcule analitice ori raționamente deductive;
 - b) falsificarea de date experimentale, de date obținute prin calcule sau simulări numerice pe calculator ori de date sau rezultate obținute prin calcule analitice ori raționamente deductive;
 - c) îngreunarea deliberată, împiedicarea sau sabotarea activității didactice sau de cercetare a altor persoane, inclusiv prin blocarea nejustificată a accesului la spațiile destinate cercetării universitare, prin avarierea, distrugerea ori manipularea aparaturii experimentale, a echipamentului, a documentelor, a programelor de calculator, a datelor în format electronic, a substanțelor organice sau anorganice ori a materiei vii necesare altor persoane pentru derularea, realizarea sau finalizarea activităților didactice sau de cercetare.
 - d) încălcarea regimului juridic al conflictului de interese și incompatibilităților prevăzut la art. 156 și nedezvăluirea situațiilor de conflicte de interese sau incompatibilități în activitatea de evaluare;
 - e) nerespectarea confidențialității în evaluare;
 - f) discriminarea, în cadrul evaluărilor, pe criterii de vârstă, etnie, sex, origine socială, orientare politică sau religioasă, orientare sexuală ori alte tipuri de discriminare.
 - g) fraudarea evaluării.
- (2) Abaterile de la normele de etică în activitatea de comunicare, publicare, diseminare și popularizare științifică includ:
 - a) plagiatul;

- b) includerea în lista de autori a unei publicații științifice a unei persoane fără acordul acesteia;
 - c) publicarea sau diseminarea neautorizată de către autori a unor rezultate, ipoteze, teorii ori metode științifice nepublicate;
 - d) introducerea de informații false în solicitările de granturi sau de finanțare, în dosarele de candidatură pentru abilitare, pentru posturi didactice sau de cercetare.
- (3) Abaterile de la normele de etică în exercitarea atribuțiilor aferente funcțiilor de conducere includ:
- a) încălcarea regimului juridic al răspunderii publice;
 - b) abuzul de autoritate pentru a obține calitatea de autor sau coautor al publicațiilor persoanelor din subordine;
 - c) abuzul de autoritate pentru a obține salarizare, remunerare sau alte beneficii materiale din proiectele de cercetare-dezvoltare conduse ori coordonate de persoane din subordine;
 - d) abuzul de autoritate pentru a obține calitatea de autor sau coautor al publicațiilor persoanelor din subordine ori pentru a obține salarizare, remunerare sau alte beneficii materiale pentru soți, afini ori rude până la gradul al II-lea inclusiv;
 - e) obstrucționarea activității unei comisii de etică, a unei comisii de analiză în cursul unei analize a unor abateri de la etică și deontologia profesională;
 - f) nerespectarea prevederilor și procedurilor legale care privesc aplicarea etică și deontologie profesională prevăzute în prezenta lege, în codurile de etică și deontologie profesională, care fac parte din Carta universitară, după caz, inclusiv nepunerea în aplicare a sancțiunilor stabilite de către comisiile de etică, de CNETU sau CNEMU.
- (4) Abaterile de la normele de etică privind respectarea ființei și demnității umane sunt următoarele, și se pot completa prin dispoziții la nivelul codurilor de etică și deontologie profesională, care fac parte din Carta universitară:
- a) ocrotirea drepturilor beneficiarilor direcți ai dreptului la educație;
 - b) apărarea demnității beneficiarilor direcți ai dreptului la educație și a prestigiului profesiei;
 - c) recunoașterea profesiei, a responsabilității și încrederii conferite de societate, precum și a obligațiilor interne ce derivă din această încredere.

Art. 154

- (1) Răspunderea civilă sau administrativă, disciplinară, pentru faptele care determină existența abaterilor prevăzute la art. 153 alin. (1), alin (2) și alin (3) ale persoanelor care au avut sau au calitatea de membru al comunității universitare este înlăturată, nemaiputând fi angajată în condițiile depășirii termenului general de prescripție de 3 ani de la data săvârșirii lor, în conformitate cu art. 2.517 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare.
- (2) Nu constituie abateri de la normele de etică profesională, prezentarea de date contradictorii, diferențele de concepție teoretică, experimentală sau practică, erorile de citare, diferențele de interpretare a datelor precum și diferențele de opinie.

Art. 155

În sensul prezentei legi, următorii termeni sunt definiți după cum urmează:

- a) coautor al unei publicații - orice persoană nominalizată în lista de autori a unei publicații științifice;

- b) confecționarea de rezultate sau date - raportarea de rezultate sau date fictive, care nu sunt rezultatul real al unei activități de cercetare-dezvoltare;
- c) falsificarea de rezultate sau date - raportarea selectivă sau respingerea datelor ori a rezultatelor nedorite, manipularea reprezentărilor sau a ilustrațiilor, alterarea aparatului experimental ori numeric pentru a obține datele dorite fără a raporta alterările efectuate, în scopul denaturării adevărului științific;
- d) plagiatul - prezentarea drept creație sau contribuție științifică pretins personale într-o operă scrisă, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, teorii, rezultate sau metode științifice preluate din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la sursele originale.

Art. 156

- (1) În sensul prezentei legi, reprezintă conflict de interese următoarele situații:
 - a) Ocuparea concomitentă de funcții de către persoanele care se află în relație de soți, afini și rude până la gradul al II-lea inclusiv astfel încât unul sau una să se afle față de celălalt sau cealaltă într-o poziție de conducere, control, autoritate sau evaluare instituțională la orice nivel în aceeași instituție de învățământ superior.
 - b) Participarea în calitate de membru în comisii de doctorat, comisii de evaluare sau comisii de concurs, în situația în care decizia afectează soții, rudele sau afinii până la gradul al II-lea inclusiv;
 - c) Participarea în cadrul aceleiași comisii, constituite conform legii, cu persoane care au calitatea de soț sau rudă de gradul II;
 - d) Participarea unei persoane, care are calitatea de membru în comisii ale ME, la analizarea unei situații care are legătură cu instituția din care face parte ca membru al comunității universitare.
- (2) În cazul existenței unui conflict de interese cadrul didactic sau de cercetare este obligat să se abțină de la realizarea oricărei activități descrise la alin (1) lit.a)-c) și să-l informeze de îndată pe șeful ierarhic căruia îi este subordonat direct. Acesta este obligat să ia măsurile care se impun pentru exercitarea cu imparțialitate a activităților specifice, în termen de cel mult 3 zile de la data luării la cunoștință.
- (3) În cazurile prevăzute la alin. (2), la propunerea șefului ierarhic căruia îi este subordonat direct cadrul didactic sau de cercetare în cauză, se desemnează altă persoană, care are aceeași pregătire și nivel de experiență.
- (4) În cazul existenței unui conflict de interese prevăzut la alin. (1) lit.d) persoana în cauză este obligată să se abțină.
- (5) În sensul prezentei legi, reprezintă incompatibilitate situația în care o persoană deține sau exercită în cumul funcțiile de conducere de rector, de prorector, de decan, de prodecan, de director de departament sau de unitate de cercetare-dezvoltare, proiectare, microproducție, director de filială/extensie.

Art. 157

- (1) Sesizările privind abaterile de la normele de etică și deontologie profesională sunt analizate la nivelul instituției de învățământ superior de Comisia de etică de la nivelul acesteia.
- (2) În cadrul procedurii de cercetare prevăzută la alin (1) este obligatoriu să se respecte dreptul la apărare al persoanei cercetate.
- (3) Membrii Comisiei de etică au obligația să analizeze cu obiectivitate în mod imparțial faptele sesizate. Este interzisă exprimarea în spațiul universitar sau în afara lui a oricărei

opinii anterior rezoluției finale de stabilire a existenței abaterii, cu privire la vinovăția persoanei cercetate.

Art. 158

(1) Sancțiunile care pot fi aplicate pentru încălcarea normelor de etică profesională sunt următoarele:

- a) avertisment scris;
- b) retragerea și/sau corectarea tuturor lucrărilor publicate prin încălcarea normelor de etică profesională;
- c) destituirea din funcția de conducere;
- d) interzicerea, pentru o perioadă determinată, a accesului la finanțare din fonduri publice destinate cercetării;
- e) suspendarea, pe o perioadă determinată de timp între 1 an și 5 ani, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții superioare ori a unei funcții de conducere, de îndrumare și de control sau ca membru în comisii de concurs;
- f) măsuri în vederea anulării titlului de doctor.

(2) Comisiile de etică de la nivelul instituțiilor de învățământ superior cercetează existența abaterilor de la normele de etică universitară și se pronunță prin decizie motivată, care se comunică persoanei cercetate și persoanei care a formulat sesizarea.

(3) În termen de 30 de zile de la comunicare, decizia poate fi contestată la CNETU sau CNEMU, după caz.

(4) În situația în care decizia comisiei de etică nu este contestată în termenul prevăzut la alin (3) aceasta este definitivă și obligatorie pentru persoana cercetată și pentru instituția de învățământ superior.

(5) În situația în care decizia Comisiei de etică privind existența plagiatului în cadrul unei teze de doctorat a rămas definitivă, aceasta este comunicată rectorului care în termen de maximum 30 de zile are obligația de a formula acțiune în contencios administrativ în vederea anulării deciziei de acordare a titlului de doctor, pentru titlurile doctor confirmate de instituția de învățământ superior.

(6) În situația în care titlul de doctor a fost confirmat prin ordin al ministrului educației, în conformitate cu dispozițiile Legii educației naționale nr. 1/2011 cu modificările și completările ulterioare, Comisia de etică de la nivelul instituției de învățământ superior transmite decizia către Ministerul Educației care în termen de maximum 30 de zile are obligația de a formula acțiune în contencios administrativ în vederea anulării ordinului de acordare a titlului de doctor.

(7) Dreptul persoanei cercetate de a formula acțiune în instanță pentru contestarea sancțiunilor aplicate conform acestui capitol este garantat.

Art. 159

(1) Orice persoană poate sesiza instituția de învățământ superior cu privire la săvârșirea unei fapte ce poate constitui abatere de la etica și deontologia profesională. Sesizarea se face în scris și se înregistrează la registratura instituției de învățământ.

(2) Comisia de etică universitară păstrează confidențială identitatea autorului sesizării și a persoanelor care fac obiectul sesizării.

Art. 160

Abaterile de norme de etică și deontologie profesională săvârșite de studenți, studenți doctoranzi, cursanți, cercetători post-doctoranzi sunt sancționate de către comisia de etică universitară prin aplicarea:

- a) avertismentului scris;
- b) anularea rezultatelor evaluărilor;
- c) exmatriculării;
- d) altor sancțiuni prevăzute de Codul de etică și deontologie profesională al instituției de învățământ superior.

CAPITOLUL XVIII

RĂSPUNDEREA DISCIPLINARĂ A PERSONALULUI DIDACTIC ȘI DE CERCETARE, PERSONALUL DIDACTIC ȘI DE CERCETARE AUXILIAR, PRECUM ȘI CEL DE CONDUCERE DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

Art. 161

(1) Personalul didactic și de cercetare, personalul didactic și de cercetare auxiliar, precum și cel de conducere din învățământul superior răspunde disciplinar pentru încălcarea îndatoririlor ce îi revin potrivit contractului individual de muncă, precum și pentru încălcarea normelor de comportare care dăunează interesului învățământului și prestigiului instituției. Normele de comportare sunt stabilite în Carta universitară, fără a aduce atingere dreptului la opinie, libertății exprimării și libertății academice.

(2) Sancțiunile disciplinare care se pot aplica personalului didactic și de cercetare sunt următoarele:

- a) avertisment scris;
- b) diminuarea salariului de bază, cumulat, când este cazul, cu indemnizația de conducere, de îndrumare și de control;
- c) suspendarea, pe o perioadă determinată de timp, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții didactice superioare ori a unei funcții de conducere, ca membru în comisii de doctorat, de master sau de licență;
- d) destituirea din funcția de conducere din învățământ;
- e) desfacerea disciplinară a contractului de muncă.

Art. 162

(1) În instituțiile de învățământ superior, propunerea de sancționare disciplinară se face de către șeful de departament sau de către conducătorul unității de cercetare, proiectare, microproducție, de către decan ori rector sau de cel puțin 2/3 din numărul total al membrilor departamentului, consiliului facultății sau senatului universitar, după caz. Aceștia acționează în urma unei sesizări primite sau se autosesizează în cazul unei abateri constatate direct.

(2) Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 161 alin. (2) lit. a) și b) se stabilesc de către consiliile facultăților. Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 161 alin. (2) lit. c) - e) se stabilesc de către senatele universitare.

(3) Rectorul, după caz, pune în aplicare sancțiunile disciplinare.

- (4) În învățământul superior, sancțiunile se comunică, în scris, personalului didactic și de cercetare, precum și personalului didactic și de cercetare auxiliar din subordine de către serviciul de resurse umane al instituției.

Art. 163

- (1) Sancțiunea disciplinară se aplică numai după efectuarea cercetării faptei sesizate, audierea celui în cauză și verificarea susținerilor făcute de acesta în apărare.
- (2) Pentru cercetarea abaterilor disciplinare săvârșite de personalul didactic și de cercetare se constituie comisii de analiză formate din 3 - 5 membri, cadre didactice sau de cercetare care au funcția didactică/de cercetare cel puțin egală cu a celui care a săvârșit abaterea și un reprezentant al organizației sindicale.
- (3) Comisiile de cercetare disciplinară sunt numite, după caz, de:
- a) rector, cu aprobarea senatului universitar;
 - b) Ministerul Educației pentru rectorul instituției de învățământ superior și pentru rezolvarea contestațiilor privind deciziile senatelor universitare.
- (4) Pentru cercetarea abaterilor disciplinare săvârșite de personalul didactic auxiliar și personalul nedidactic, se constituie comisii de analiză formate din 3 - 5 membri și un reprezentant al organizației sindicale. Comisiile de analiză sunt numite de Consiliul de Administrație.

Art.164

- (1) Orice persoană poate sesiza instituția de învățământ cu privire la săvârșirea unei fapte ce poate constitui abatere disciplinară. Sesizarea se face în scris și se înregistrează la registratura instituției de învățământ.
- (2) Dreptul persoanelor sancționate disciplinar de a se adresa instanțelor judecătorești este garantat.

Art.165

În cazul în care cel sancționat disciplinar nu a mai săvârșit abateri disciplinare în cursul unui an de la aplicarea sancțiunii, îmbunătățindu-și activitatea și comportamentul, autoritatea care a aplicat sancțiunea disciplinară poate dispune ridicarea și radierea sancțiunii, făcându-se mențiunea corespunzătoare în dosarul de personal al celui în cauză.

Art.166

- (1) Instituțiile de învățământ superior sunt responsabile pentru respectarea normelor de etică și deontologie profesională.
- (2) În cadrul instituțiilor prevăzute la alin. (1) se înființează comisii de etică, pe lângă consiliile de administrație, cu un mandat de 5 ani.
- (3) Componenta comisiilor de etică este propusă de consiliile de administrație, avizată de Senat și aprobată prin decizia rectorului. Membrii Comisiei sunt persoane cu prestigiu profesional, care nu au încălcat normele de etică și deontologie profesională. Din comisiile de etică și deontologie profesională nu pot să facă parte membrii Consiliului de administrație al instituției de învățământ superior.
- (4) Ședințele comisiei de etică universitară, respectiv a comisiilor de cercetare disciplinară, nu au caracter public. Consilierul juridic al instituției asigură secretariatul tehnic al comisiei de etică.

Art.167

Atribuțiile comisiilor de etică sunt:

- a) urmăresc în cadrul instituțiilor respectarea codurilor de etică;
- b) asigură ducerea la îndeplinire a ordinelor ministrului educației pentru respectarea cadrului legal în domeniul eticii universitare;
- c) analizează și soluționează abaterile de la normele de etică universitară și deontologie profesională, pe baza sesizărilor sau prin autosesizare;
- d) contribuie la elaborarea Codului de etică și deontologie universitară, prin propuneri senatului universitar pentru adoptare și includere în Carta universitară;
- e) realizează un raport anual referitor la situația respectării normelor de etică și deontologie profesională, care se prezintă rectorului, senatului universitar și constituie un document public;
- f) alte atribuții prevăzute de prezenta lege sau stabilite conform Cartei universitare.

Art.168

Hotărârile comisiei de etică universitară sunt avizate de consilierul juridic al instituției de învățământ superior. Răspunderea juridică pentru hotărârile și activitatea comisiei de etică universitară revine instituției de învățământ superior.

Art.169

- (1) Regulamentul cadru de organizare și funcționare a comisiilor de etică se aprobă prin ordin al ministrului educației.
- (2) În baza regulamentului prevăzut la alin. (1), comisiile de etică elaborează regulamentele proprii, aprobate prin hotărârea Senatului universitar, conform prevederilor prezentei legi. La elaborarea normelor referitoare la etică, precum și în derularea efectivă a activităților de cercetare-dezvoltare și inovare se vor respecta și reglementările internaționale la care România este parte.

CAPITOLUL XIX

FINANȚAREA ȘI PATRIMONIUL INSTITUȚIILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR

Art. 170

Finanțarea cheltuielilor pentru educație, la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu toate componentele sale de asigurare a funcționării, reprezintă, anual, minimum 15% din cheltuielile bugetului general consolidat.

Art. 171

- (1) Finanțarea învățământului superior de stat se asigură din fonduri publice, în concordanță cu următoarele cerințe:
 - a) asumarea dezvoltării învățământului superior ca responsabilitate publică și a educației în general, ca prioritate națională;
 - b) asigurarea calității învățământului superior la nivelul standardelor din Spațiul European al Învățământului Superior pentru pregătirea resurselor umane și dezvoltarea personală ca cetățeni ai unei societăți democratice bazate pe cunoaștere;
 - c) profesionalizarea resurselor umane în concordanță cu diversificarea pieței muncii și cu nevoia de anticipare a profesiilor viitorului;

- d) dezvoltarea învățământului superior și a cercetării științifice și creației artistice universitare pentru integrarea la vârf în viața științifică mondială.
- (2) Învățământul universitar de stat este gratuit pentru cifra de școlarizare aprobată anual de Guvern și cu taxă, în condițiile legii.
- (3) În învățământul universitar de stat se pot percepe taxe pentru: depășirea duratei de școlarizare prevăzute de lege, înscriere la concursuri de admitere, înmatriculare, reînmatriculare, repetarea examenelor precum și a altor forme de verificare, care depășesc prevederile regulamentului de studii. De asemenea, se pot percepe taxe și pentru activități neincluse în regulamentul de studii, conform metodologiei aprobate de senatul universitar.
- (4) Finanțarea învățământului superior de stat poate fi realizată pe bază de contract și prin contribuția altor ministere, pentru acele instituții de învățământ superior care pregătesc specialiști în funcție de cerințele ministerelor respective, precum și prin alte surse, inclusiv împrumuturi și ajutoare externe.
- (5) Instituțiile de învățământ superior de stat și particulare pot primi donații din țară și din străinătate, în conformitate cu prevederile legale în vigoare
- (6) Toate resursele de finanțare ale instituțiilor de învățământ superior de stat sunt venituri proprii.
- (7) Execuția bugetară anuală a instituțiilor de învățământ superior de stat se face publică.

Art. 172

- (1) Instituțiile de învățământ superior de stat funcționează ca instituții finanțate din fondurile alocate de la bugetul de stat, venituri extrabugetare și din alte surse, potrivit legii. Autoritățile publice locale pot finanța din bugetul propriu instituțiile de învățământ superior de stat.
- (2) Veniturile acestor instituții se compun din sume alocate de la bugetul Ministerului Educației, pe bază de contract, pentru finanțarea de bază, finanțarea complementară și finanțarea suplimentară, finanțarea cercetării, realizarea de obiective de investiții, fonduri alocate pe bază competițională pentru dezvoltare instituțională, fonduri alocate pentru incluziune, burse și protecția socială a studenților, fonduri destinate cluburilor sportive universitare, precum și din venituri proprii, dobânzi, donații, dividende, sponsorizări și taxe percepute în condițiile legii de la persoane fizice și juridice, române sau străine, și din alte surse. Aceste venituri sunt utilizate de instituțiile de învățământ superior, în condițiile autonomiei universitare, în vederea realizării obiectivelor care le revin în cadrul politicii statului din domeniul învățământului și cercetării științifice.
- (3) Instituțiile de învățământ superior pot utiliza sumele din finanțarea de bază, într-un procent de maximum 10% din valoarea acesteia, pentru cheltuieli de investiții, în beneficiul comunităților academice.
- (4) Finanțarea suplimentară se acordă din fonduri publice de către Ministerul Educației pentru a stimula excelența instituțiilor și a programelor de studii, din cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat. Finanțarea suplimentară se acordă conform prevederilor art. 114 lit. a).
- (5) Fondurile alocate instituțiilor de învățământ superior de stat pentru finanțarea cercetării științifice universitare sunt considerate venituri proprii ale acestora și sunt utilizate în condițiile autonomiei universitare și în conformitate cu prevederile contractelor de finanțare

instituțională în vederea realizării obiectivelor cercetării științifice, inclusiv pentru cheltuieli de investiții.

(6) Ministerul Educației asigură finanțarea de bază pentru instituțiile de învățământ superior de stat, prin granturi de studii calculate pe baza costului mediu per student echivalent, per domeniu, per cicluri de studiu și per limbă de predare. Granturile de studii vor fi alocate prioritar spre acele domenii care asigură dezvoltarea sustenabilă și competitivă a societății.

(7) Finanțarea de bază se acordă pe cicluri de studii în baza unui plan strategic multianual de dezvoltare instituțională asumat de fiecare instituție de învățământ superior și agreat împreună cu Ministerul Educației.

(8) Ministerul Educației are în vedere pentru acordarea finanțării de bază planurile strategice multianuale de dezvoltare instituțională elaborate de instituțiile de învățământ superior de stat acreditate.

(9) În baza planului strategic multianual prevăzut la alin. (7), instituția de învățământ superior elaborează planurile operaționale anuale, ținând cont de:

- a) Prioritățile statului în domeniul învățământului superior, al cercetării - dezvoltării și inovării, al educației și formării profesionale și al ocupării forței de muncă, prevăzute de legislația specifică și documentele de politici publice;
- b) Domeniile prioritare de dezvoltare a României;
- c) Strategiile și documentele adoptate la nivelul Uniunii Europene care vizează învățământul superior.
- d) Componenta internațională prin implicarea instituțiilor de învățământ superior în consolidarea respectiv dezvoltarea unor forme de cooperare internațională, creșterea numărului de mobilități internaționale pentru studenți și cadre didactice/cercetători științifici etc.
- e) Nevoia de investiții pentru dezvoltarea infrastructurii instituțiilor de învățământ superior.

(10) Pentru instituțiile de învățământ superior militar, de informații, ordine publică și securitate națională care funcționează în coordonarea Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Justiției, Serviciului Român de Informații, planurile strategice multianuale sunt analizate, după caz, și de ministerele sau instituțiile de resort.

(11) Ministerul Educației monitorizează capacitatea de implementare a planului strategic multianual de dezvoltare instituțională.

(12) Finanțarea complementară se realizează de Ministerul Educației prin:

- a) subvenții pentru cazare și masă;
- b) fonduri alocate pe bază de priorități și norme specifice pentru dotări și alte cheltuieli de investiții și reparații capitale;
- c) fonduri alocate pentru cercetarea științifică universitară;
- d) fonduri alocate pentru cluburile sportive universitare;
- e) fonduri alocate pentru institutele de cercetare-dezvoltare și pentru stațiunile de cercetare-dezvoltare care funcționează în structura instituțiilor de învățământ superior.

- f) fonduri alocate pentru unitățile de învățământ preuniversitar din structura instituțiilor de învățământ superior;
 - g) fonduri alocate pentru unitățile de învățământ preuniversitar - Școli din spital, înființate în cadrul instituțiilor de învățământ superior de medicină și farmacie.
- (13) Finanțarea instituțiilor de învățământ superior de stat se face pe bază de contract încheiat între Ministerul Educației și instituția de învățământ superior respectivă, după cum urmează:
- a) contract instituțional pentru finanțarea de bază, pentru fondul de burse și protecție socială a studenților, pentru fondul de dezvoltare instituțională, pentru finanțarea situațiilor speciale care nu pot fi integrate în formula de finanțare a instituțiilor de învățământ superior de stat, precum și pentru finanțarea obiectivelor de investiții;
 - b) contract complementar pentru finanțarea cheltuielilor prevăzute la alin. (12) lit. a)-g);
- (14) Contractele instituționale și complementare sunt supuse controlului periodic efectuat de Ministerul Educației prin structurile de specialitate și CNFIS, precum și de ministerului, precum și de alte instituții cu competențe în domeniu, conform legii.
- (15) Finanțarea cercetării științifice universitare se compune din fonduri, după cum urmează:
- a) alocate de Ministerul Educației;
 - b) alocate pe bază de competiții organizate de autoritățile publice ale statului;
 - c) provenite din competițiile internaționale;
 - d) provenite din mediul privat.
- (16) Fondurile de cercetare se alocă de Ministerul Educației în conformitate cu prevederile metodologiei privind finanțarea cercetării științifice universitare din cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat, aprobată prin ordin emis anual.
- (17) Fondurile pentru burse și protecție socială a studenților se alocă în funcție de numărul de studenți de la învățământul cu frecvență / cursanți la studii de scurtă durată de la învățământul cu frecvență, fără taxă de studii.
- (18) Cuantumul alocat pentru constituirea fondului de burse și protecție socială a studenților / cursanților la studiile de scurtă durată este de 300 lei/lună/student sau cursant la studii de scurtă durată, pe toată durata anului universitar (12 luni), pentru studenții de la învățământul cu frecvență sau cursanții la studii de scurtă durată de la învățământul cu frecvență, fără taxă de studii.
- (19) Modificarea cuantumului prevăzut la alin. (18) se face prin hotărâre a Guvernului.
- (20) Instituțiile de învățământ superior pot suplimenta fondul de burse din venituri proprii.
- (21) Studenții / cursanții la studii de scurtă durată pot beneficia de:
- a) burse de excelență olimpică I/ internațională;
 - b) burse de performanță;
 - c) burse de studiu;
 - d) burse pentru învățământ dual;
 - e) burse pentru masterat didactic;
 - f) burse sociale; cuantumul minim al bursei sociale se propune anual de către CNFIS și trebuie să acopere cheltuielile minime de masă și cazare.
 - g) burse speciale, acordate de instituția de învățământ superior, în baza unei metodologii aprobate de senat.

(22) Bursele sociale se pot cumula cu alte tipuri de burse, conform criteriilor generale de acordare a burselor stabilite prin ordin al ministrului educației. Criteriile specifice de acordare a burselor se stabilesc prin metodologii proprii fiecărei instituții de învățământ superior.

(23) Rectorii instituțiilor de învățământ superior de stat, prin contractul instituțional și prin contractul complementar, încheiate cu Ministerul Educației sunt direct responsabili de alocarea resurselor instituției.

(24) Instituțiile de învățământ superior de stat pot alocă fonduri pentru cluburile sportive universitare, pentru institutele naționale de cercetare-dezvoltare, pentru institutele de cercetare-dezvoltare, pentru stațiunile didactice și de cercetare-dezvoltare, pentru spitalele și farmaciile universitare, precum și pentru alte entități aflate în coordonare sau subordonare și pot pune la dispoziția acestora baza materială a instituției de învățământ superior, în mod gratuit.

(25) Cluburile sportive universitare, institutele naționale de cercetare-dezvoltare, institutele de cercetare-dezvoltare, stațiunile didactice și de cercetare-dezvoltare, spitalele și farmaciile universitare, precum și alte entități aflate în coordonare sau subordonare instituțiilor de învățământ superior pot pune baza materială proprie la dispoziția instituțiilor de învățământ, în mod gratuit.

(26) Instituțiile de învățământ superior de stat pot prelua în subordinea lor cluburi sportive, caz în care devin ordonatori secundari de credite.

(27) Instituțiile de învățământ superior de stat, pe baza hotărârii senatului universitar, pot înființa sau prelua institute naționale de cercetare-dezvoltare, institute de cercetare-dezvoltare, stațiuni didactice și stațiuni de cercetare-dezvoltare, spitale și farmacii universitare, precum și alte entități, după cum urmează:

- a) în cadrul acestora, ca structuri fără personalitate juridică;
- b) în subordinea sau coordonarea acestora, caz în care instituțiile de învățământ superior de stat devin ordonatori secundari de credite.

Art. 173

(1) Statul român poate acorda anual burse pentru sprijinirea românilor de pretutindeni, care doresc să studieze în cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat din România, pe baza metodologiilor aprobate, prin ordin comun al Ministerului Educației și Ministerului Afacerilor Externe.

(2) Statul român poate acorda, anual, burse pentru cetățenii străini care doresc să studieze în cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat din România, astfel:

- a) în baza unor acorduri bilaterale;
- b) în baza ofertei unilaterale a statului român;
- c) la propunerea altor ministere, prin hotărâre a Guvernului.

(3) Numărul de burse prevăzute la alin. (1) și alin. (2) se aprobă, anual, prin hotărâre a Guvernului privind cifrele de școlarizare.

(4) Condițiile de școlarizare a românilor de pretutindeni și a cetățenilor străini, inclusiv condițiile de finanțare, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(5) Instituțiile de învățământ superior pot acorda burse românilor de pretutindeni și cetățenilor străini, în conformitate cu metodologiile proprii.

Art. 174

(1) Programele de studii de masterat și doctorat în științe și tehnologii avansate, cele care se desfășoară în limbi de circulație internațională, precum și doctoratele în cotutelă cu universități de prestigiu din străinătate beneficiază de finanțare preferențială, acordată conform propunerilor CNFIS.

(2) Fondurile rămase la finalul anului din execuția bugetului prevăzut în contractul instituțional și complementar, precum și fondurile aferente cercetării științifice universitare și veniturile extrabugetare rămân la dispoziția instituțiilor de învățământ superior și se cuprind în bugetul de venituri și cheltuieli al instituției, fără vărsăminte la bugetul de stat și fără afectarea alocațiilor de la bugetul de stat pentru anul următor.

Art. 175

(1) Instituțiile de învățământ superior de stat sau particulare au patrimoniu propriu, pe care îl gestionează conform legii.

(2) Drepturile pe care le au instituțiile de învățământ superior asupra bunurilor din patrimoniul propriu pot fi drepturi reale, după caz, drept de proprietate sau dezmembrăminte ale acestuia, uz, uzufruct, servitute și superficie, potrivit dispozițiilor Codului civil, drept de folosință dobândit prin închiriere, concesiune, comodat și altele asemenea ori drept de administrare, în condițiile legii.

(3) În patrimoniul instituțiilor de învățământ superior pot exista și drepturi de creanță izvorâte din contracte, convenții sau hotărâri judecătorești.

(4) Instituțiile de învățământ superior de stat pot avea în patrimoniu bunuri mobile și imobile din domeniul public sau din domeniul privat al statului.

(5) Drepturile subiective ale instituțiilor de învățământ superior asupra bunurilor din domeniul public al statului pot fi drepturi de administrare, de folosință, de concesiune ori de închiriere, în condițiile legii.

(6) Prin hotărâre a Guvernului, bunurile din domeniul public al statului pot fi trecute în domeniul privat al statului și transmise în proprietate instituțiilor de învățământ superior de stat, în condițiile legii.

(7) Instituțiile de învățământ superior de stat au drept de proprietate asupra bunurilor existente în patrimoniul lor la data intrării în vigoare a prezentei legi. Ministerul Educației este împuternicit să emită certificat de atestare a dreptului de proprietate pentru instituțiile de învățământ superior de stat pe baza documentației înaintate de acestea.

(8) Dreptul de proprietate al instituțiilor de învățământ superior de stat asupra bunurilor prevăzute la alin. (7) se exercită în condițiile prevăzute de Carta universitară, cu respectarea dispozițiilor dreptului comun.

(9) Dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile, precum și alte drepturi reale ale instituțiilor de învățământ superior de stat sunt supuse procedurii publicității imobiliare prevăzute de legislația specială în materie.

(10) În cazul desființării unei instituții de învățământ superior de stat, bunurile aflate în proprietate, rămase în urma lichidării, trec în proprietatea privată a statului.

(11) Instituțiile de învățământ superior particulare sunt titulare ale dreptului de proprietate ori ale altor drepturi reale pe care le exercită asupra patrimoniului, în condițiile legii.

(12) Înscrierea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile aparținând instituțiilor și unităților de învățământ și cercetare științifică din sistemul învățământului de stat se face în registrul de înscripțiuni și transcripțiuni, în cărțile funciare sau în cărțile de publicitate funciară, cu scutire de plata taxelor prevăzute de lege.

Art. 176

(1) Bunurile imobile prevăzute la art. 175 alin. (4) sunt pe toată durata utilizării de către instituțiile de învățământ superior de stat - inalienabile, insesizabile și imprescriptibile.

(2) Bunurile mobile și imobile prevăzute la art. 175 alin. (4), disponibile temporar, pot fi închiriate cu respectarea regimului juridic aplicabil domeniului din care fac parte acestea, domeniul public al statului sau domeniul privat al statului, după caz.

TITLUL II

ÎNVĂȚAREA PE TOT PARCURSUL VIEȚII

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Art. 177

(1) Prezentul titlu reglementează cadrul general și integrator al învățării pe tot parcursul vieții care se organizează în instituțiile de învățământ superior.

(2) Educația permanentă reprezintă totalitatea activităților de învățare realizate de fiecare persoană pe parcursul vieții în contexte formale, nonformale și informale, în scopul formării sau dezvoltării competențelor dintr-o multiplă perspectivă: personală, civică, socială ori ocupațională.

(3) Învățarea pe tot parcursul vieții în sensul prezentei legi cuprinde învățământul superior, educația și formarea profesională continuă a adulților.

Art. 178

(1) Finalitățile principale ale învățării pe tot parcursul vieții vizează dezvoltarea completă a persoanei și dezvoltarea durabilă a societății.

(2) Învățarea pe tot parcursul vieții se centrează pe formarea și dezvoltarea competențelor - cheie și a competențelor specifice unui domeniu de activitate sau unei calificări.

Art. 179

(1) Învățarea pe tot parcursul vieții se realizează în contexte de învățare formale, nonformale și informale.

(2) Învățarea realizată în contexte formale are la bază o formă de organizare, un curriculum și obiective educaționale explicit formulate, are caracter intențional, se derulează în unități și instituții specializate și presupune înmatricularea cursanților, precum și evaluarea și certificarea rezultatelor învățării reglementate prin documente oficiale;

(3) Învățarea realizată în contexte non-formale se realizează în afara sistemului formal de educație și formare, are la bază o formă de organizare, curriculum și obiective educaționale explicit formulate, este intențională și include o formă de suport pentru cursant.

(4) Învățarea în context informal rezultă din activitățile și experiențele zilnice, și poate să nu aibă caracter intențional.

(5) Certificarea rezultatelor învățării și competențelor dobândite în contexte nonformale și informale poate fi făcută de organisme abilitate în acest sens, în condițiile legii.

Art. 180

- (1) Învățarea formală se realizează în instituțiile de învățământ superior.
- (2) Învățarea în contexte non-formale se realizează, la locul de muncă, în instituții culturale precum muzee, teatre, centre culturale, biblioteci, centre de documentare, cinematografe, case de cultură, precum și prin asociații profesionale, culturale, sindicate, organizații nonguvernamentale.
- (3) Instituțiile sau organizațiile în care se realizează învățarea în contexte informale sunt instituțiile și organizațiile prevăzute la alin. (1) și (2).

Art. 181

Statul garantează și susține, inclusiv financiar, accesul la educație și formare profesională continuă pentru:

- a) absolvenții de învățământ preuniversitar;
- b) absolvenții de învățământ superior;
- c) toți cetățenii care doresc să urmeze programe de educație permanentă.

Art. 182

- (1) În instituțiile de învățământ superior acreditate se pot desfășura programe de formare continuă destinate absolvenților de studii liceale, studenților sau absolvenților, cu scopul de a consolida sau actualiza competențele generale și specifice, care pot avea și un caracter multidisciplinar provenind din diverse domenii științifice, nu neapărat în legătura cu domeniul pe care aceștia îl studiază sau în care își desfășoară cariera profesională.
- (2) Programe de formare continuă pot fi desfășurate și în cadrul altor furnizori de formare cu respectarea prevederilor legale privind asigurarea calității.
- (3) Programele de formare continuă pot avea volume reduse de învățare, vizând rezultate ale învățării corespunzătoare, care se finalizează cu o microcertificare. Rezultatele învățării sunt evaluate în baza unor standarde transparente și clar definite, vizează cunoștințe, aptitudini și competențe specifice care răspund unor nevoi ale societății, personale, culturale sau ale pieței muncii. Microcertificările aparțin persoanei care le-a dobândit, pot fi partajate și sunt portabile. Microcertificările pot fi utilizate în mod individual sau pot fi cumulate în vederea obținerii unui certificat corespunzător.
- (4) În vederea organizării programelor de formare continuă, instituțiile de învățământ superior acreditate elaborează un regulament propriu de organizare și desfășurare, care include și procedurile de evaluare internă a calității.
- (5) Programele de formare continuă se pot desfășura în forma de învățământ cu frecvență sau la distanță.
- (6) Programele de formare continuă se finalizează cu un microcertificat sau un certificat, care poate fi emis și în format digital. Acesta poate fi stocat într-un sistem digital, poate fi partajat cu o organizație aleasă de posesor, la nivel național sau transnațional. Registrul digital este gestionat de ANV și constituit astfel încât toate părțile implicate să poată înțelege conținutul și să fie asigurată autenticitatea certificării.

CAPITOLUL II

RESPONSABILITĂȚI REFERITOARE LA ÎNVĂȚAREA PE TOT PARCURSUL VIEȚII

Art. 183

Ministerul Educației are ca atribuții principale, în domeniul învățării pe tot parcursul vieții:

- a) elaborarea strategiilor și politicilor naționale în domeniul educației și al formării profesionale;
- b) elaborarea reglementărilor referitoare la organizarea și funcționarea sistemului de învățare pe tot parcursul vieții;
- c) monitorizarea, evaluarea și verificarea, direct sau prin organisme abilitate, a funcționării sistemului de învățare pe tot parcursul vieții;
- d) stabilirea mecanismelor și a metodologiilor de validare și recunoaștere a rezultatelor învățării;
- e) alte atribuții prevăzute de legislația din domeniul educației și formării profesionale.

Art. 184

(1) Ministerele și autoritățile centrale pot avea responsabilități în domeniul educației și formării pentru profesiile reglementate prin legi speciale.

(2) Formarea continuă a personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională se reglementează, în sensul prezentei legi, prin ordine și instrucțiuni proprii emise de către conducătorii acestora.

(3) Structura organizatorică, profilurile, specializările, cifrele anuale de școlarizare și criteriile de selecție a candidaților pentru învățământul de formare continuă nonuniversitară a personalului militar, de informații, ordine publică și securitate națională se stabilesc de Ministerul Apărării Naționale, de Ministerul Administrației și Internelor, de Serviciul Român de Informații și de alte instituții cu atribuții în domeniul apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale, potrivit specificului și nivelurilor de învățământ.

Art. 185

(1) Cadrul național al calificărilor este un instrument pentru clasificarea calificărilor în conformitate cu un set de criterii care corespund unor niveluri specifice de învățare atinse, al cărui scop este integrarea și coordonarea subsistemelor naționale de calificări și îmbunătățirea transparenței, accesului, progresului și calității calificărilor în raport cu piața muncii și societatea civilă.

(2) Implementarea Cadrului Național al Calificărilor vizează sistemul național de calificări obținute în învățământul secundar general, în învățământul profesional și tehnic, în formarea profesională continuă, în ucenicie, în învățământul superior, atât în contexte formale, cât și în contexte informale și nonformale, din perspectiva învățării pe tot parcursul vieții.

(3) Cadrul Național al Calificărilor permite recunoașterea, măsurarea și relaționarea tuturor rezultatelor învățării dobândite în contexte de învățare formale, nonformale și informale și asigură coerența calificărilor și a titlurilor certificate. Existența unui cadru național al calificărilor contribuie la evitarea duplicării și suprapunerii calificărilor, îi ajută pe cei ce învață să ia decizii în cunoștință de cauză privind planificarea carierei și facilitează evoluția profesională, în perspectiva învățării pe tot parcursul vieții.

(4) Cadrul național al calificărilor contribuie la asigurarea calității sistemului de educație și formare profesională și sprijină mobilitatea absolvenților.

Art. 186

- (1) Recunoașterea învățării formale și informale se realizează etapizat, după cum urmează:
 - a) identificarea și evaluarea a ceea ce o persoană știe sau poate să facă;
 - b) recunoașterea faptului că ceea ce o persoană știe sau poate să facă corespunde unor cerințe și standarde;
 - c) acordarea unei certificări sau diplome recunoscute.
- (2) În procesul de de recunoaștere a învățării formale și informale se aplică proceduri de evaluare internă a calității.
- (3) Identificarea, evaluarea și recunoașterea rezultatelor învățării în contexte nonformale și informale se realizează pe baza unei metodologii elaborate de Autoritatea Națională pentru Calificări, prin consultarea cu ARACIS, aprobată prin hotărâre a Guvernului, la inițiativa Ministerului Educației.

Art. 187

- (1) Serviciile de identificare, evaluare și recunoaștere a rezultatelor învățării pot fi oferite de instituții de învățământ superior acreditate.
- (2) Certificatele acordate de instituțiile acreditate în urma recunoașterii rezultatelor învățării în contexte nonformale și informale produc aceleași efecte ca și celelalte modalități de evaluare și certificare a rezultatelor învățării din sistemul formal de educație și formare profesională în vederea ocupării unui loc de muncă sau continuării educației și formării profesionale în sistemele formale.

Art. 188

- (1) Programele de formare profesională inițială și continuă, precum și sistemele de identificare, evaluare și recunoaștere a rezultatelor învățării obținute în contexte nonformale și informale vor utiliza sistemul de credite de studii transferabile
- (2) Rezultatele învățării și creditele asociate acestora, dobândite anterior în contexte formale sau ca urmare a identificării, evaluării și recunoașterii rezultatelor învățării nonformale și informale, sunt transferate și integrate în programul de formare pe care îl urmează persoana care învață.

Art. 189

- (1) Persoanele care doresc să fie evaluate în vederea recunoașterii rezultatelor învățării obținute în alte contexte de învățare decât cele formale se adresează unei instituții de învățământ superior acreditată care organizează programe de studii pentru ocupația sau calificarea respectivă.
- (2) În funcție de procesul de evaluare desfășurat, instituția de învățământ superior acreditată eliberează certificate sau diplome, după caz, astfel:
 - a) certificat de calificare - se eliberează în cazul în care candidatul a fost declarat competent pentru toate competențele asociate unei calificări sau unei ocupații, conform standardului de pregătire profesională ori standardului ocupațional;
 - b) certificat de competențe profesionale - se eliberează în cazul în care candidatul a fost declarat competent pentru una sau mai multe competențe asociate unei calificări ori unei ocupații, conform standardului de pregătire profesională sau standardului ocupațional.

(3) Certificatele se eliberează însoțite de o anexă a certificatului, denumită "Supliment descriptiv al certificatului", în care se precizează unitățile de competență pentru care candidatul a fost declarat competent.

Art. 190

(1) Portofoliul de educație permanentă reprezintă un instrument care facilitează identificarea, evaluarea și recunoașterea rezultatelor învățării și competențelor personale și valorificarea acestora în parcursul academic și profesional și în inserția pe piața muncii a fiecărui individ.

(2) Portofoliul de educație permanentă conține dovezi ale rezultatelor învățării dobândite în contexte formale, nonformale și informale de educație.

(3) Portofoliul educațional integrează și instrumentele europene care evidențiază rezultatele învățării unei persoane, cum ar fi Europass și Youthpass.

Art. 191

(1) Statul asigură accesul gratuit la servicii de consiliere și orientare în carieră tuturor elevilor, studenților și persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă.

(2) Consilierea și orientarea carierei pe tot parcursul vieții se referă la totalitatea serviciilor și activităților care asistă persoanele de orice vârstă și în orice moment al existenței lor să facă alegeri în sfera educațională, de formare sau muncă și să își gestioneze cariera.

(3) În sensul prezentei legi, consilierea și orientarea în carieră includ următoarele tipuri de activități:

- a) informarea cu privire la carieră, care se referă la toate informațiile necesare pentru a planifica, obține și păstra un anumit loc de muncă;
- b) educația cu privire la carieră, care se realizează în instituțiile de învățământ prin intermediul ariei curriculare "consiliere și orientare". Sunt oferite informații despre piața muncii, se formează abilități de a face alegeri privind educația, formarea, munca și viața în general, oportunități de a experimenta diverse roluri din viața comunității sau din viața profesională, instrumente pentru planificarea carierei;

(4) Instituțiile de învățământ pot să angajeze parteneriate cu agenți economici publici sau privați sau alte instituții, cu scopul de a testa și aprofunda aspectele privind consilierea și orientarea în carieră a studenților:

- a) consilierea în carieră, care ajută persoanele să își clarifice scopurile și aspirațiile, să își înțeleagă propriul profil educațional, să ia decizii informate, să fie responsabile pentru propriile acțiuni, să își gestioneze cariera și procesul de tranziție în diferite momente;
- b) consilierea pentru angajare, care ajută persoanele să își clarifice scopurile imediate privind angajarea, să învețe despre abilitățile necesare pentru a căuta și a obține un loc de muncă;
- c) plasarea la locul de muncă, care reprezintă sprijinul acordat persoanelor pentru găsirea unui loc de muncă.

(5) Pentru punerea în aplicare a prevederilor alin. (1), precum și pentru facilitarea corelării sistemului de învățământ cu piața muncii, în toate instituțiile de învățământ superior funcționează centre de consiliere și orientare în carieră pentru elevii din anii terminali, studenți și absolvenți, în cadrul cărora vor funcționa unități de analiză și gestiune previzională a solicitărilor pieței muncii.

(6) Metodologia privind organizarea și funcționarea acestor centre se aprobă prin ordin al ministrului educației.

Art. 192

(1) Autoritatea Națională pentru Calificări, denumită în continuare ANC, este instituție publică cu personalitate juridică, organ de specialitate în coordonarea Ministerului Educației, cu atribuții în materie de calificări, care are ca misiune asigurarea organizării Cadrului Național al Calificărilor și Registrului Național al Calificărilor pe baza corelării cu Cadrul European al Calificărilor, în concordanță cu standardele europene în materie precum și corelarea educației, în raport de cerințele pieței muncii, cu calificările din învățământul profesional și tehnic, învățământul superior și formarea profesională a adulților.

(2) ANC își desfășoară activitatea cu respectarea principiilor independenței, imparțialității, legalității, transparenței, eficienței, profesionalismului, responsabilității, sustenabilității, predictibilității și legitimității.

(3) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale ANC se asigură din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educației.

(4) La nivelul ANC se constituie un consiliu cu rol consultativ, format din reprezentanți ai instituțiilor de învățământ preuniversitar și universitar, ai studenților, ai asociațiilor profesionale, ai administrației publice centrale, ai patronatelor, ai sindicatelor și ai comitetelor sectoriale. Consiliul asistă ANC în stabilirea strategiilor naționale și a planurilor de acțiuni pentru dezvoltarea Cadrului național al calificărilor și a educației și formării profesionale a adulților pe tot parcursul vieții.

(5) ANC este condusă de un președinte numit prin ordin al ministrului Educației, pe bază de concurs organizat potrivit prevederilor legale în vigoare.

(6) Președintele are calitatea de reprezentant legal și de ordonator secundar de credite, potrivit legii.

Art. 193

(1) Președintele ANC este ajutat de un vicepreședinte care deține nivelul opt de calificare conform CNC, numit prin ordin al ministrului educației.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, președintele ANC emite decizii.

(3) Salarizarea personalului din aparatul de specialitate al ANC se face la nivelul prevăzut de lege pentru personalul contractual plătit din fonduri publice.

(4) Personalul ANC este format din personal contractual, care se încadrează prin examen sau concurs, în condițiile legii. Condițiile de studii și vechime în specialitatea studiilor, precum și condițiile specifice pentru ocuparea posturilor din cadrul ANC sunt stabilite, în condițiile legii, prin regulamentul de organizare și funcționare a ANC, aprobat de Consiliul de administrație al ANC.

(5) Structura organizatorică, numărul de posturi, atribuțiile de conducere și de execuție ale personalului se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(6) Criteriile de angajare și selectare a personalului care să asigure desfășurarea în bune condiții a activității se stabilesc de către Consiliul de administrație al ANC la propunerea președintelui ANC, cu aprobarea Ministerului Educației.

(7) Consiliul de administrație este numit prin decizia președintelui ANC și este format din șapte membri: președintele ANC, vicepreședintele ANC, doi reprezentanți ai Ministerului

Educației, un reprezentant desemnat de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, un reprezentant desemnat de Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării și un reprezentant desemnat de Ministerul Finanțelor.

Art. 194

(1) ANC exercită următoarele atribuții principale:

- a) elaborează, implementează și actualizează Cadrul național al calificărilor și Registrul național al calificărilor pe baza corelării cu Cadrul european al calificărilor;
- b) propune Guvernului elemente de politici și de strategii naționale, acte normative referitoare la sistemul național al calificărilor și la dezvoltarea resurselor umane, pe baza consultărilor cu Ministerul Educației și Ministerul Muncii;
- c) stabilește și aprobă nivelurile de calificare pentru titlurile și ocupațiile din Codul ocupațiilor din România, pe baza consultărilor cu Ministerul Educației, Ministerul Muncii, Comitetele Sectoriale și reprezentanți ai pieței muncii;
- d) coordonează și controlează la nivel național elaborarea standardelor ocupaționale, de calificare și a standardelor de pregătire profesională;
- e) participă la elaborarea unor planuri sau programe de interes național în domeniul calificărilor și al formării profesionale a adulților;
- f) înaintează comitetelor sectoriale, în scopul validării, standardele ocupaționale elaborate pe baza unei metodologii aprobate în urma consultării cu Ministerul Educației și Ministerul Muncii;
- g) coordonează autorizarea centrelor de evaluare a competențelor profesionale obținute în sistem nonformal și informal și gestionează registrul național al centrelor de evaluare a competențelor profesionale.
- h) evaluează și certifică evaluatorii de competențe profesionale, evaluatorii de evaluatori și evaluatorii externi. Criteriile și procedurile de evaluare și certificare a evaluatorilor de competențe profesionale, a evaluatorilor de evaluatori și a evaluatorilor externi se stabilesc printr-o metodologie aprobată în urma consultării Ministerului Educației;
- i) organizează și administrează Registrul Național al Evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și evaluatorilor externi certificați;
- j) organizează Centrul Național de Acreditare ca structură fără personalitate juridică cu scopul de a autoriza/acredita centrele de evaluare a competențelor profesionale, și organisme de evaluare. Atribuțiile și regulamentul de organizare și funcționare a Centrului Național de Acreditare se aprobă, după consultarea Ministerului Educației;
- k) elaborează și aprobă Metodologia privind identificarea, evaluarea și recunoașterea rezultatelor învățării în contexte nonformale și informale, pe baza consultărilor cu Ministerul Educației și Ministerul Muncii.
- l) elaborează și aprobă Metodologia de acordare a creditelor transferabile, pe baza consultărilor cu Ministerul Educației, Ministerul Muncii și Ministerul Culturii;
- m) elaborează studii și propuneri vizând îmbunătățirea sistemului național al calificărilor și competențelor, armonizarea acestora cu cele din spațiul european;
- n) organizează programe specifice de instruire și formare profesională în materie de calificări pentru personalul instituțiilor și unităților de învățământ, precum și pentru persoane fizice sau persoane juridice de drept privat interesate;

- o) propune Ministerului Educației proiectele de acte normative, în domeniile sale de competență; pentru elaborarea proiectelor de acte normative în domeniile sale de competență poate folosi colaboratori externi în condițiile legii;
- (2) Pentru realizarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), ANC folosește, în condițiile legii, specialiști și evaluatori externi, pe bază de contract civil, contractați în acest scop.
- (3) ANC este instituție de reglementare pentru profesia de specialist sisteme de calificare și gestionează registrul acestora pe care îl înființează în acest scop.
- (4) Instituțiile de învățământ superior recrutează specialiști în sisteme de calificări care sunt responsabili în procesul de organizare a programelor de studii universitare și de pregătire profesională.

Art. 195

Ministerul Educației împreună cu Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și cu Ministerul Culturii elaborează un set de indicatori statistici pentru monitorizarea, analiza și prognoza activităților de învățare pe tot parcursul vieții.

TITLUL III

STATUTUL PERSONALULUI DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

CAPITOLUL I

PERSONALUL DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

Art. 196

- (1) Personalul din învățământul superior este format din personal didactic și personal nedidactic.
- (2) Personalul didactic este format din personal didactic de predare/cercetare și personal didactic auxiliar/cercetare din instituții de învățământ superior, biblioteci universitare și biblioteci centrale universitare. În învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, personalul didactic de predare include și instructorii militari, instructorii de informații, precum și instructorii de ordine publică.
- (3) Prin personal didactic și de cercetare, în sensul prezentei legi, se înțelege personalul care deține, în mod legal, unul dintre titlurile universitare sau de cercetare prevăzute de prezenta lege, care aparține unei instituții de învățământ superior și care desfășoară activități didactice și/sau de cercetare.
- (4) În raport cu relațiile de muncă stabilite cu instituția de învățământ superior, personalul didactic poate fi: titular sau asociat. În raport cu participarea la procesul didactic și cu gradul de pregătire profesională, personalul didactic poate fi: personal didactic sau personal didactic auxiliar.

Art. 197

- (1) Prin personal didactic titular se înțelege personalul didactic care ocupă o funcție didactică într-o instituție de învățământ superior, obținută prin concurs, pe perioadă nedeterminată, precum și personalul didactic menținut în funcția didactică, conform prevederilor art. 218 alin. (4) în condițiile legii. Personal didactic titular este și personalul didactic care beneficiază de rezervare de post, în condițiile legii. Cadrele didactice și de cercetare angajate pe perioadă determinată au statut de cadru didactic și de cercetare asociat.

- (2) Calitatea de titular există numai în raport cu o singură instituție de învățământ superior sau cu o singură instituție de cercetare-dezvoltare; când un cadru didactic desfășoară activități didactice sau de cercetare științifică în mai multe instituții de învățământ superior ori de cercetare-dezvoltare, calitatea de titular poate fi numai la una dintre ele, iar în celelalte, calitatea este de cadru didactic sau de cercetător asociat.
- (3) Funcțiilor de cercetare-dezvoltare din instituțiile de învățământ superior și personalului care le ocupă li se aplică prevederile Legii nr. 319/2003 privind Statutul personalului de cercetare-dezvoltare, cu modificările ulterioare.
- (4) În cazul desființării unei unități de învățământ superior de stat, personalul astfel disponibilizat beneficiază de salarii compensatorii, conform legislației în vigoare.
- (5) Angajarea personalului didactic și de cercetare auxiliar și nedidactic se face prin concurs organizat potrivit legii.
- (6) Atribuțiile personalului didactic auxiliar și nedidactic sunt stabilite în fișa individuală a postului, avizată, după caz, de decan, de directorul departamentului sau de conducătorul școlii doctorale și aprobată de rector, constituind anexă la contractul individual de muncă.
- (7) Încadrarea și menținerea într-o funcție didactică sau didactică auxiliară sunt condiționate de prezentarea unui certificat medical, eliberat pe un formular specific elaborat de Ministerul Educației împreună cu Ministerul Sănătății. Incompatibilitățile de ordin medical cu funcția didactică sunt stabilite prin protocol încheiat între Ministerul Educației și Ministerul Sănătății.
- (8) Personalul didactic de predare, didactic auxiliar care se consideră nedreptățit poate solicita o expertiză a capacității de muncă în domeniul educației.
- (9) În situații de inaptitudine profesională de natură psihocomportamentală a personalului angajat într-o instituție de învățământ superior, instituția poate solicita, la sesizarea oricărui factor implicat în procesul educațional, prin hotărâre a consiliului de administrație, un nou examen medical complet.
- (10) Situațiile de inaptitudine profesională de natură psihocomportamentală sunt analizate și stabilite de către o comisie formată din 3-5 membri, medici specialiști, constituită la nivelul centrului universitar în baza unui protocol între Ministerul Educației și Ministerul Sănătății, care să realizeze expertiza capacității de muncă în domeniul educației.

CAPITOLUL II

FUNCȚIILE DIDACTICE ȘI OCUPAREA POSTURILOR

Art. 198

- (1) În instituțiile de învățământ superior funcțiile didactice sunt:
- a) asistent universitar;
 - b) lector universitar/șef de lucrări universitar;
 - c) conferențiar universitar;
 - d) profesor universitar.
- (2) În instituțiile de învățământ superior funcțiile de cercetare sunt:
- a) asistent de cercetare;
 - b) cercetător științific;
 - c) cercetător științific gradul III;
 - d) cercetător științific gradul II;
 - e) cercetător științific gradul I.
- (3) Echivalența funcțiilor din cercetare cu funcțiile didactice este următoarea:

- a) cercetător științific se echivalează cu asistent universitar, pentru persoanele care dețin o diplomă de doctor;
 - b) cercetător științific gradul III se echivalează cu lector universitar/șef de lucrări;
 - c) cercetător științific gradul II se echivalează cu conferențiar universitar;
 - d) cercetător științific gradul I se echivalează cu profesor universitar.
- (4) În învățământul superior poate funcționa personal didactic asociat pentru funcțiile didactice prevăzute la alin. (1) și personal de cercetare asociat pentru funcțiile de cercetare prevăzute la alin (2).
- (5) În învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională pot funcționa instructori asociați pentru categoriile prevăzute la art. 85 alin. (7) din prezenta lege, în condițiile stabilite prin ordine și instrucțiuni proprii.

Art. 199

- (1) Metodologia-cadru de concurs pentru ocuparea posturilor vacante va fi stabilită prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Educației.
- (2) Metodologia va stabili, pentru fiecare funcție didactică sau de cercetare, cerințele minime pentru prezentarea la concurs, cu referire la standardele minimale stabilite în conformitate cu art. 144 alin. (1) modul de organizare și de desfășurare a concursului, de soluționare a contestațiilor, conflictele de interese și incompatibilitățile, în vederea asigurării calității, a respectării eticii universitare și a legislației în vigoare.
- (3) Instituțiile de învățământ superior au obligația să respecte această metodologie și să publice toate posturile scoase la concurs, însoțite de programa aferentă concursului, cu cel puțin două luni înainte de concurs. Publicarea posturilor scoase la concurs se face cel puțin pe site-ul web propriu și pe un site web specializat, administrat de Ministerul Educației.
- (4) Se interzice ocuparea concomitentă de către soți, afini și rude până la gradul al II-lea inclusiv a funcțiilor prin care unul sau una se află față de celălalt sau cealaltă într-o poziție de conducere, control, autoritate sau evaluare instituțională directă la orice nivel în aceeași instituție de învățământ superior.
- (5) Încălcarea prevederilor alin. (3) și (4) duce la invalidarea concursului și la sancționarea celor vinovați pe baza metodologiei-cadru prevăzute la alin. (1).

Art. 200

- (1) Ocuparea posturilor didactice, evaluarea, motivarea, formarea continuă și concedierea personalului didactic și de cercetare sunt de competența instituțiilor de învățământ superior, în baza legislației în vigoare, a metodologiei-cadru prevăzută la art. 199 alin. (1) și a Cartei universitare.
- (2) Nu pot ocupa o funcție didactică în învățământul superior persoanele condamnate penal definitiv pentru infracțiuni contra persoanei săvârșite cu intenție în împrejurări legate de exercitarea profesiei, până la intervenirea unei situații care înlătură consecințele condamnării.

Art. 201

- (1) Angajarea pe un post didactic sau de cercetare se face pe perioadă nedeterminată sau determinată. Angajarea pe perioadă nedeterminată pe orice funcție didactică sau de cercetare este posibilă numai prin concurs public, organizat de instituția de învățământ superior.
- (2) La concursul pentru un post didactic sau de cercetare pot participa cetățeni români ori străini, fără nicio discriminare, în condițiile legii.
- (3) Prin excepție de la prevederile legislației muncii, durata unei perioade determinate este de maximum 4 ani.

- (4) Studenții - doctoranzi pot fi angajați pe o perioadă determinată de maximum 6 ani.
- (5) Contractul de angajare pe perioadă determinată încheiat între instituția de învățământ și membri ai personalului didactic și de cercetare în urma unui concurs poate fi reînnoit, în funcție de rezultatele profesionale personale, evaluate pe baza criteriilor adoptate de senatul universitar, precum și în funcție de nevoile de angajare și de resursele financiare ale instituției, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.
- (6) Angajarea pentru participarea la proiecte de cercetare, în domeniul educației și formării profesionale sau de dezvoltare instituțională câștigate în urma unei competiții naționale și/sau internaționale, se poate face pe perioadă determinată, fără parcurgerea altor formalități prealabile, pentru personalul nominalizat în listele de personal ca membri în echipa proiectului, precum și pentru personalul instituției de învățământ superior. În cazul personalului din instituția de învățământ superior angajarea se realizează prin decizia rectorului. Salariul va fi acordat în limita fondurilor disponibile, conform prevederilor din proiect.
- (7) În raport cu necesitățile beneficiarilor și cele academice proprii, senatul universitar aprobă, pe o durată determinată, invitarea în cadrul instituției de învățământ superior a unor cadre didactice universitare, instructori militari, instructori de informații, instructori de ordine publică și a altor specialiști cu valoare recunoscută în domeniu, din țară sau din străinătate, în calitate de cadre didactice universitare asociate invitate.
- (8) Angajarea specialiștilor cu valoare științifică și profesională recunoscută în domeniu din țară sau din străinătate, care nu dețin titlul de doctor, în calitate de cadre didactice asociate invitate, se avizează de către consiliul departamentului și se aprobă de consiliul de administrație. Angajarea și încadrarea acestor specialiști se realizează pe baza unei metodologii proprii aprobate de senatul universitar.
- (9) Acolo unde este cazul, obținerea permisului de muncă este sarcina instituției de învățământ superior angajatoare.
- (10) În departamente, în școli doctorale, în institute de cercetare, în centre de cercetare și microproducție sau în alte unități pot funcționa pe posturi distincte și personal de cercetare, personal de cercetare asociat, inclusiv studenți din toate cele 3 cicluri, precum și alte categorii de personal, potrivit legii. Angajarea acestora se face conform legii.

Art. 202

- (1) Posturile didactice rezervate, vacante ori temporar vacante sunt acoperite cu prioritate de personalul didactic titular al instituției ori de personalul didactic asociat, prin plata cu ora, conform prezentei legi.
- (2) Funcțiile și gradele de cercetător științific în rețeaua învățământului superior se obțin potrivit reglementărilor legale în vigoare.

Art. 203

- (1) În baza metodologiei-cadru prevăzute la art. 199 alin. (1) și a legislației în vigoare, instituțiile de învățământ superior își stabilesc metodologia proprie de ocupare a funcțiilor didactice și de cercetare, care este aprobată de către senatul universitar.
- (2) Metodologia proprie menționată la alin. (1) nu poate face referire la vechime și nu poate conține prevederi discriminatorii referitoare la persoanele din afara instituției sau țării față de persoanele din instituție ori din țară.
- (3) Rezultatele concursurilor sunt aprobate de senatul universitar, iar încadrarea pe post se face începând cu prima zi a semestrului următor concursului.

Art. 204

- (1) Directorii departamentelor, decanii facultăților și rectorul răspund în fața senatului universitar pentru buna desfășurare a concursurilor de ocupare a posturilor, în condițiile respectării normelor de calitate, de etică universitară și a legislației în vigoare.
- (2) În condițiile constatării unor nereguli, senatul universitar poate aplica sancțiuni specificate în metodologia proprie, putând fi dispusă inclusiv demiterea decanilor sau a rectorului.
- (3) În cazul constatării nerespectării prevederilor legale în procedura de ocupare a posturilor didactice și de cercetare, Ministerul Educației poate aplica sancțiuni prevăzute de prezenta lege, pe baza unui raport întocmit de CNEMU.
- (4) În cazul în care instanțele de judecată constată încălcarea procedurilor de desfășurare a concursului pentru ocuparea posturilor didactice și de cercetare din instituțiile de învățământ superior, concursul se anulează și se reia.

Art. 205

- (1) Pentru ocuparea funcției didactice de asistent universitar este necesară îndeplinirea standardelor de ocupare a posturilor didactice, specifice funcției, aprobate de senatul universitar, fără impunerea unor condiții de vechime și de deținere a diplomei de doctor, conform legii.
- (2) Condițiile minimale pentru ocuparea funcției didactice de lector universitar/șef de lucrări universitar sunt următoarele:
 - a) deținerea diplomei de doctor;
 - b) îndeplinirea standardelor de ocupare a posturilor didactice, specifice funcției, aprobate de senatul universitar, fără impunerea unor condiții de vechime, conform legii.
- (3) Condițiile pentru ocuparea funcției didactice de conferențiar universitar sunt următoarele:
 - a) deținerea diplomei de doctor;
 - b) îndeplinirea standardelor minimale pentru ocuparea funcției de conferențiar universitar, standarde aprobate conform art. 144 din prezenta lege.
 - c) îndeplinirea standardelor de ocupare a posturilor didactice, specifice funcției, aprobate de senatul universitar, fără impunerea unor condiții de vechime, conform legii.
- (4) Condițiile pentru ocuparea funcției didactice de profesor universitar sunt următoarele:
 - a) deținerea diplomei de doctor;
 - b) deținerea atestatului de abilitare;
 - c) îndeplinirea standardelor minimale pentru ocuparea funcției de profesor universitar, standarde aprobate conform art. 144 din prezenta lege.
 - d) îndeplinirea standardelor de ocupare a posturilor didactice, specifice funcției, aprobate de senatul universitar, fără impunerea unor condiții de vechime, conform legii.
- (5) În instituțiile de învățământ superior, suplimentar față de alte condiții stabilite de lege, funcția de asistent de cercetare poate fi ocupată numai de persoane care sunt studenți-doctoranzi sau care dețin diploma de doctor.
- (6) În instituțiile de învățământ superior, suplimentar față de alte condiții stabilite de lege, funcțiile de cercetare de cercetător științific (CS), CSIII, CS II, CSI pot fi ocupate numai de persoane care dețin diploma de doctor.
- (7) În învățământul superior medical, candidații la concursul pentru ocuparea postului de asistent universitar trebuie să aibă cel puțin titlul de medic rezident. Fac excepție posturile de

la disciplinele care nu au corespondent în rețeaua Ministerului Sănătății și cele de la disciplinele preclinice.

(8) În învățământul superior medical, candidații la concursul pentru ocuparea posturilor de șef de lucrări și de conferențiar trebuie să aibă și titlul de medic specialist, iar candidații la concursul pentru ocuparea postului de profesor universitar trebuie să aibă și titlul de medic primar. Fac excepție posturile de la disciplinele care nu au corespondent în rețeaua Ministerului Sănătății și cele de la disciplinele preclinice.

CAPITOLUL III

PROMOVAREA ÎN CARIERĂ

Art. 206

(1) Metodologia-cadru privind organizarea și desfășurarea examenului de promovare în cariera didactică se aprobă prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Educației.

(2) Instituțiile de învățământ superior au obligația să respecte metodologia prevăzută la alin. (1) și să publice posturile vacante pentru promovare în cariera didactică cel puțin pe site-ul web propriu și pe un site web specializat administrat de Ministerul Educației.

(3) Prevederile art. 11 și art. 204 din prezenta lege sunt incidente și în ceea ce privește organizarea, desfășurarea și ocuparea posturilor didactice prin examene de promovare în cariera didactică.

(4) Prevederile art. 210 alin. (16) și (17) se aplică și cadrelor didactice titulare care au promovat prin examen în cariera didactică.

Art. 207

(1) Personalul didactic titular prevăzut la art. 197 are dreptul de a promova în cariera didactică, pe bază de examen, într-una dintre funcțiile didactice prevăzute de art.198 alin (1) lit. b), c), d) în limita posturilor didactice vacante aprobate, anual, de către senatul instituției de învățământ superior, în acest scop.

(2) Consiliul de administrație al instituției de învățământ superior aprobă cererile privind înscrierea la examen în vederea promovării în cariera didactică.

(3) Cererile de înscriere la examenul de promovare în cariera didactică cuprind precizarea funcției didactice și a postului pentru care se depune candidatura.

(4) La examenul pentru promovarea în carieră didactică pot participa cadrele didactice titulare care au avut calificativul "foarte bine" în ultimii 3 ani, nu au fost sancționate disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc standardele de ocupare a posturilor didactice, specifice funcției, prevăzute la art. 205 alin. (2), (3) sau (4) , după caz.

Art. 208

(1) Nu pot fi membri ai comisiilor constituite pentru organizarea și desfășurarea examenului în vederea promovării în cariera didactică persoanele care au soțul sau soția, rude ori afini până la gradul al doilea inclusiv în rândul candidaților.

(2) Rezultatele examenelor de promovare în cariera didactică sunt aprobate de senatul universitar, iar încadrarea pe post se face începând cu prima zi a semestrului următor concursului.

CAPITOLUL IV

STATELE DE FUNCȚII ȘI NORMA DIDACTICĂ

Art. 209

- (1) Statele de funcții ale personalului didactic și de cercetare se întocmesc anual, prin stabilirea de norme universitare, înainte de începerea fiecărui an universitar și nu se pot modifica în timpul anului universitar.
- (2) Funcțiile didactice și numărul posturilor se stabilesc ținând seama de:
 - a) planurile de învățământ;
 - b) formațiunile de studiu;
 - c) normele universitare.
- (3) În statul de funcții sunt înscrise, în ordine ierarhică, posturile didactice și de cercetare ocupate sau vacante, specificandu-se funcțiile didactice și de cercetare corespunzătoare și numărul săptămânal de ore convenționale repartizate pe activități de predare, de seminar, lucrări practice sau de laborator, îndrumare de proiecte, îndrumare a studenților și a studenților - doctoranzi, practică de specialitate, de cercetare și activități echivalente acestora, la disciplinele din planul de învățământ.
- (4) Statele de funcții se întocmesc la nivelul departamentelor sau al școlilor doctorale, prin consultarea membrilor acestora, ca urmare a precizării sarcinilor didactice și de cercetare de către consiliul facultății. Statele de funcții se elaborează pe baza notelor de comandă emise de decanii facultăților. La departamentele cu discipline la mai multe facultăți, statele de funcții se completează pe baza notelor de comandă, avizate de conducerea instituției de învățământ superior.
- (5) Statul de funcții al personalului didactic și de cercetare se avizează de către consiliul facultății sau, după caz, de către consiliul școlii doctorale, respectiv de către rectorul instituției de învățământ superior și se aprobă de senatul universitar.
- (6) Numărul posturilor pentru personalul didactic și de cercetare auxiliar se stabilește de senatul universitar, în funcție de bugetul și specificul instituției, al facultății, al programului de studii, al departamentului sau al școlii doctorale.
- (7) Nomenclatorul general de funcții didactice și de cercetare auxiliare din învățământul superior, precum și nivelul studiilor necesare pentru ocuparea acestor funcții se elaborează de Ministerul Educației împreună cu Ministerul Muncii și Solidarității Sociale.

Art. 210

- (1) Norma universitară cuprinde:
 - a) norma didactică;
 - b) norma de cercetare.
- (2) Norma didactică poate cuprinde:
 - a) activități de predare;
 - b) activități aplicative: seminar, proiect, lucrări practice și de laborator;
 - c) îndrumarea elaborării lucrărilor de licență, respectiv a proiectelor de diplomă;
 - d) îndrumarea elaborării disertațiilor de masterat;
 - e) îndrumarea elaborării tezelor de doctorat;
 - f) alte activități didactice, practice și de cercetare științifică înscrise în planurile de învățământ;
 - g) conducerea activităților didactico - artistice sau sportive;
 - h) activități de evaluare;

- i) tutorat, consultații, îndrumarea cercurilor științifice studentești, a studenților în cadrul mobilităților;
 - j) participarea la consilii și în comisii în interesul învățământului;
 - k) activități de elaborare a materialelor didactice;
 - l) crearea de conținut digital pentru disciplinele predate;
 - m) alte activități profesionale în domeniul științific de competență.
- (3) Norma didactică săptămânală în învățământul superior se cuantifică în ore convenționale.
- (4) Norma didactică se stabilește conform planului de învățământ și se calculează ca normă medie săptămânală, indiferent de perioada semestrului universitar în care este efectuată. Norma medie săptămânală se stabilește prin împărțirea numărului de ore convenționale din fișa individuală a postului la numărul de săptămâni înscris în planul de învățământ pentru activitatea didactică de predare și aplicativă din întregul an universitar.
- (5) Ora convențională este ora didactică de activități prevăzute la alin. (2) lit. b) din învățământul universitar de licență.
- (6) În învățământul de scurtă durată și cel universitar de licență, ora de activități de predare reprezintă două ore convenționale.
- (7) În învățământul universitar de masterat și în învățământul universitar de doctorat, ora de activități de predare reprezintă 2,5 ore convenționale, iar ora de activități prevăzute la alin. (2) lit. b) reprezintă 1,5 ore convenționale.
- (8) În cazul predării integrale în limbi de circulație internațională, la ciclurile de licență, masterat și doctorat, activitățile de predare, seminar sau alte activități pot fi normate cu un coeficient suplimentar multiplicativ de 1,25. Fac excepție de la această prevedere orele de predare a limbii respective.
- (9) Activitățile prevăzute la alin. (2) lit. c) - k), cuprinse în norma didactică, se cuantifică în ore convenționale, printr-o metodologie aprobată de senatul universitar, în funcție de programul de studii, de profil și de specializare, astfel încât unei ore fizice de activități să îi corespundă minimum 0,5 ore convenționale.
- (10) Norma didactică săptămânală minimă pentru activitățile prevăzute la alin. (2) lit. a) - f) se stabilește după cum urmează:
- a) profesor universitar: 7 ore convenționale, dintre care cel puțin 4 ore convenționale de activități de predare;
 - b) conferențiar universitar: 8 ore convenționale, dintre care cel puțin 4 ore convenționale de activități de predare;
 - c) lector universitar/șef de lucrări: 10 ore convenționale, dintre care cel puțin două ore convenționale de activități de predare;
 - d) asistent universitar: 11 ore convenționale, cuprinzând activități prevăzute la alin. (2) lit. b), c) și f) în cadrul programelor de studii de scurtă durată, studii universitare de licență, respectiv studii universitare de masterat.
- (11) În instituțiile de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, norma didactică săptămânală pentru instructorii militari, instructorii de informații și instructorii de ordine publică se stabilește prin instrucțiuni proprii.
- (12) Prin excepție, norma personalului didactic prevăzut la alin. (10) lit. a) - c) care, datorită specificului disciplinelor, nu are în structura postului ore de curs se majorează cu două ore convenționale.
- (13) Norma didactică nu poate depăși 16 ore convenționale pe săptămână.

(14) Norma didactică prevăzută la alin. (10) și (12) reprezintă limita minimă privind normarea activității didactice. Senatul universitar, în baza autonomiei universitare, poate mări, prin regulament, norma didactică săptămânală minimă, cu respectarea standardelor de asigurare a calității, fără a depăși limita maximă prevăzută la alin. (13).

(15) Norma didactică a personalului didactic care nu desfășoară activități de cercetare științifică sau echivalente acestora este superioară celei minime, fără a depăși limita maximă prevăzută la alin. (13), conform deciziei consiliului facultății, la propunerea directorului de departament sau a directorului consiliului școlii doctorale.

(16) Prin excepție, în situația în care norma didactică nu poate fi alcătuită conform alin. (10) și (12), diferențele până la norma didactică minimă se completează cu activități de cercetare științifică, cu acordul consiliului facultății, la propunerea directorului de departament sau a directorului consiliului școlii doctorale. Diminuarea normei didactice este de cel mult 1/2 din norma respectivă, iar ora de cercetare este echivalentă cu 0,5 ore convenționale. Cadrul didactic își menține calitatea de titular în funcția didactică obținută prin concurs.

(17) Cadrele didactice titulare a căror normă didactică nu poate fi constituită conform prevederilor alin. (10) - (16) pot fi trecute temporar, la cererea acestora, cu normă integrală de cercetare științifică, menținându-și calitatea de titular în funcția didactică obținută prin concurs. În această perioadă, cadrul didactic are obligațiile personalului de cercetare din învățământul superior.

(18) În limitele prevăzute de prezentul articol, senatul universitar stabilește, diferențiat, norma universitară efectivă, în funcție de domeniu, de specializare, de ponderea disciplinelor în pregătirea de specialitate a studenților și de dimensiunea formațiunilor de studiu.

(19) În departamente, școli doctorale, unități sau centre de cercetare și microproducție poate funcționa pe posturi distincte și personal de cercetare cu contract de muncă pe perioadă determinată sau nedeterminată.

(20) Personalul de cercetare din învățământul superior desfășoară activități specifice, stabilite în fișa individuală a postului de către conducerea departamentului sau a școlii doctorale.

(21) Personalul didactic auxiliar și nedidactic din învățământul superior desfășoară activități specifice stabilite în fișa individuală a postului. În instituțiile de învățământ superior de stat, timpul săptămânal de lucru al acestuia este identic cu cel stabilit pentru personalul cu funcții echivalente din celelalte sectoare bugetare, potrivit legii.

(22) Personalul care exercită o funcție de conducere în cadrul instituției de învățământ superior sau de îndrumare și control în cadrul Ministerului Educației poate beneficia de o reducere a normei didactice de cel mult 50%, cu aprobarea senatului universitar. Personalul didactic care beneficiază de reducere de normă nu poate susține ore didactice în regim de cumul sau plata cu ora.

(23) Suma totală a orelor de muncă dintr-o normă didactică sau de cercetare, realizată prin cumularea ponderilor activităților prevăzute la alin. (1), este de 40 ore pe săptămână.

(24) Senatul universitar poate decide modificarea limitelor prevăzute la alin. (7) și (8), fără a depăși valorile maxime.

(25) În cazul formelor de învățământ la distanță și cu frecvență redusă, instituția de învățământ superior elaborează un regulament care stabilește organizarea și activitățile didactice specifice, precum și normarea acestora.

Art. 211

- (1) Activitățile didactice care exced norma didactică prevăzută la art. 210 sunt remunerate în regim de cumul sau plată cu ora. Un cadru didactic poate susține maximum două norme didactice în regim de cumul sau plata cu ora.
- (2) Susținerea de către personalul titular de activități de predare și cercetare în alte instituții de învățământ superior sau de cercetare se poate face doar cu acordul scris al senatului universitar.
- (3) Activitățile de cercetare pe bază de contract sunt remunerate conform legii, Cartei universitare și prevederilor contractuale. Contractul de cercetare stabilește atât modalitatea de plată efectivă, cât și cuantumurile.
- (4) Profesorii și conferențiarii titulari sau directorii de granturi care timp de 6 ani consecutivi au derulat granturi de cercetare și au funcționat în aceeași instituție de învățământ superior pot beneficia de an sabatic. Pe perioada anului sabatic, aceștia beneficiază de până la un salariu de bază, cu aprobarea senatului universitar, și își păstrează calitatea de titular, dar sunt scutiți de efectuarea activităților din fișa postului.
- (5) Cadrele didactice care sunt alese sau numite în instituțiile publice ale statului sau desfășoară activități specifice funcției publice în ministere ori în alte organe de specialitate ale statului pot desfășura activități didactice și de cercetare aferente unei norme didactice.

CAPITOLUL V

EVALUAREA CALITĂȚII ACTIVITĂȚILOR CADRELOR DIDACTICE

Art. 212

- (1) Datele și informațiile privind situația profesională a personalului didactic și de cercetare și a celui nedidactic se consemnează într-o fișă personală de serviciu. Accesul la fișă personală de serviciu este permis numai persoanei în cauză, conducătorului serviciului de resurse umane și conducătorului instituției de învățământ superior.
- (2) Fișele de post individualizate se încadrează la nivel de departament sau școală doctorală, în statul de funcții. Statul de funcții constituie documentul legal în baza căruia se face salarizarea lunară a fiecărui membru al personalului didactic și de cercetare.

Art. 213

- (1) Rezultatele și performanțele activităților didactice și de cercetare ale personalului didactic și de cercetare dintr-o instituție de învățământ superior sunt evaluate periodic, la intervale de maximum 5 ani. Această evaluare se face în conformitate cu o metodologie aprobată și aplicată de senatul universitar.
- (2) Evaluarea de către studenți a prestației cadrelor didactice este obligatorie. Rezultatele evaluărilor sunt informații publice.
- (3) Salarizarea personalului didactic și de cercetare se face prin raportare la funcția didactică/cercetare și în funcție de rezultatele și performanțele acestuia, conform legii.
- (4) Contractele de muncă ale personalului didactic și de cercetare includ asumarea de către angajat a unor standarde minime ale rezultatelor activităților didactice și de cercetare, aprobate de senatul universitar, și clauze privind sancționarea angajatului în condițiile neîndeplinirii acestor standarde minime, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 214

Salarizarea personalului didactic și de cercetare se face conform deciziilor consiliului de administrație al instituției de învățământ superior, conform legislației în vigoare.

CAPITOLUL VI

DREPTURI ȘI OBLIGAȚII ALE PERSONALULUI DIDACTIC. DISTINCȚII

Art. 215

- (1) Personalul din învățământul superior are drepturi și îndatoriri care decurg din Carta universitară, din Codul de etică universitară și deontologie profesională, din contractul individual de muncă, precum și din legislația în vigoare.
- (2) Protecția drepturilor salariaților, precum și a drepturilor de proprietate intelectuală asupra creației științifice, culturale sau artistice este garantată și se asigură în conformitate cu prevederile Cartei universitare și cu legislația specifică în vigoare.
- (3) Membrilor comunității universitare le este garantată libertatea academică. În baza acesteia, ei pot exprima liber opinii academice în spațiul universitar și au libertatea de predare, de cercetare și de creație, în conformitate cu criteriile de calitate academică.
- (4) Personalul didactic și de cercetare are dreptul de a publica studii, articole, volume sau opere de artă, de a candida la obținerea de granturi naționale și internaționale, fără restricții ale libertății academice.
- (5) Personalul didactic și de cercetare are dreptul să facă parte din asociații și organizații sindicale, profesionale și culturale, naționale și internaționale, precum și din organizații politice legal constituite, în conformitate cu prevederile legii.
- (6) Cadrele didactice / de cercetare titulare pe un post didactic/de cercetare din instituțiile de învățământ superior și de cercetare, alese în Parlament, numite în Guvern sau îndeplinind funcții de specialitate specifice din aparatul Parlamentului, al Consiliului Legislativ, al Curții Constituționale, al Avocatului Poporului, al Administrației Prezidențiale, al Guvernului sau în Ministerul Educației precum și cele alese de Parlament în organismele centrale ale statului, au drept de rezervare a postului didactic pe perioada în care îndeplinesc aceste funcții. Pe toată durata mandatului sau a numirii, cadrele didactice pot cumula aceste funcții cu activitatea didactică și de cercetare.
- (7) Prevederile alin. (6) se aplică și cadrelor didactice /de cercetare titulare pe un post didactic/ de cercetare, care îndeplinesc funcția de prefect, subprefect, președinte și vicepreședinte al consiliului județean, primar, viceprimar, precum și cadrelor didactice trecute în funcții de conducere, de îndrumare și de control în sistemul de învățământ, de cultură, de tineret și de sport. De aceleași drepturi beneficiază și cadrele didactice / de cercetare titulare pe un post didactic / de cercetare din învățământ numite ca personal de conducere sau în funcții de specialitate specifice din cadrul autorităților și instituțiilor publice, comisiilor și agențiilor din subordinea Administrației Prezidențiale, Parlamentului, Guvernului sau Ministerului Educației.
- (8) De prevederile alin. (6) beneficiază și personalul didactic/de cercetare trimis în străinătate cu misiuni de stat, cel care lucrează în organisme internaționale, precum și însoțitorii acestora, dacă sunt cadre didactice titulare pe un post didactic din instituțiile de învățământ superior.
- (9) Personalului didactic/de cercetare titular pe un post didactic din instituțiile de învățământ superior, solicitat în străinătate pentru predare, cercetare, activitate artistică sau sportivă, pe bază de contract, ca urmare a unor acorduri, convenții guvernamentale,

interuniversitare sau interinstituționale, ori trimis pentru specializare, i se rezervă postul didactic pentru perioada respectivă.

(10) Personalul didactic titular pe un post didactic/de cercetare din instituțiile de învățământ superior, care din proprie inițiativă solicită să se specializeze sau să participe la cercetare științifică în țară sau în străinătate, are dreptul la concedii fără plată. Durata totală a acestora nu poate depăși 3 ani într-un interval de 7 ani. Aprobările în aceste situații sunt de competența conducerii instituției de învățământ superior dacă se face dovada activității respective.

(11) Personalul didactic / de cercetare titular pe un post didactic / de cercetare din instituțiile de învățământ superior poate beneficia de concediu fără plată pe timp de un an universitar, o dată la 10 ani, cu aprobarea instituției de învățământ superior, cu rezervarea postului pe perioada respectivă. Perioada de rezervare a postului didactic se consideră vechime în învățământ.

(12) Cadrele didactice beneficiază, anual, de dreptul la concediu cu plată, în perioada vacanțelor universitare, cu o durată de cel puțin 40 de zile lucrătoare. În cazuri bine justificate, conducerea instituției de învățământ superior poate întrerupe concediul legal, persoanele în cauză urmând a fi remunerate pentru munca depusă. Normele metodologice referitoare la efectuarea concediului legal se elaborează de Ministerul Educației împreună cu reprezentanții organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului.

(13) Perioadele de efectuare a concediului de odihnă se stabilesc de către consiliul de administrație, în funcție de interesul instituției de învățământ superior și al salariatului.

(14) Instituțiile de învățământ superior pot asigura, integral sau parțial, din surse proprii, transportul și cazarea cadrelor didactice care domiciliază în alte localități.

(15) Personalul din învățământ beneficiază de asistență medicală în cabinete medicale și psihologice, în policlinici și unități spitalicești stabilite prin protocol încheiat între Ministerul Educației și Ministerul Sănătății.

(16) Personalul didactic are dreptul la întreruperea activității didactice, cu rezervarea postului, pentru creșterea și îngrijirea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copiilor cu dizabilități, conform prevederilor legale. De acest drept poate beneficia numai unul dintre părinți sau susținătorii legali.

(17) Personalul din învățământul superior poate beneficia, în condițiile legii, pe baza aprobării senatului universitar, de următoarele drepturi:

- a) gradație de merit;
- b) 6 luni concediu plătit, o singură dată, pentru redactarea unor lucrări în interesul învățământului, pe bază de contract de cercetare ori de editare în limita fondurilor alocate prin buget, din fonduri extrabugetare sau sponsorizări;
- c) de acoperirea integrală ori parțială a cheltuielilor de deplasare și de participare la manifestări științifice organizate în străinătate;
- d) de cheltuielile de transport, dacă nu dispune de locuință în localitatea în care prestează munca;
- e) de o compensație de la bugetul asigurărilor sociale de stat de 50% din valoarea cazării, mesei și a tratamentului în bazele de odihnă și tratament.

(18) Instituțiile de învățământ superior pot acorda din venituri proprii ajutoare pentru salariați.

Art. 216

(1) Personalul didactic din învățământul superior beneficiază de gradație de merit, acordată prin concurs. Această gradație se acordă pentru 16% din posturile didactice existente la nivelul instituției de învățământ superior și reprezintă 25% din salariul de bază. Gradația de merit se acordă pe o perioadă de 5 ani.

(2) De prevederile alin. (1) beneficiază și personalul didactic auxiliar din bibliotecile centrale universitare.

(3) Ordinele și medaliile care pot fi conferite de ministrul educației personalului didactic sunt:

a) Ordinul Alma Mater, clasele Comandor, Cavaler și Ofițer; ordinul se acordă personalului didactic, de conducere și de cercetare din învățământul superior;

b) Medalia Membru de onoare al corpului didactic; medalia se acordă cadrelor didactice pensionabile, cu activitate deosebită în educație și formare profesională.

(4) Ministrul educației poate conferi plachete și diplome aniversare instituțiilor de învățământ superior conform unei metodologii aprobate prin ordin de ministru.

Art. 217

Cadrele didactice și studenții / cursanții sunt protejați în spațiul universitar de autoritățile responsabile cu ordinea publică. Protecția se asigură împotriva persoanei sau grupului de persoane care aduc atingere demnității umane și profesionale a cadrelor didactice ori care împiedică exercitarea drepturilor și a obligațiilor lor. Protecția este solicitată de persoana autorizată conform Cartei universitare.

CAPITOLUL VIII

PENSIONAREA

Art. 218

(1) Personalul didactic și de cercetare se pensionează la împlinirea vârstei de 65 de ani.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1), la solicitarea angajatului, acestuia poate să îi fie menținută calitatea de titular până la împlinirea vârstei de 70 ani.

(3) Senatul universitar din instituțiile de învățământ superior de stat, particulare și confesionale, în baza criteriilor de performanță profesională și a situației financiare, poate decide continuarea activității unui cadru didactic sau de cercetare după pensionare. În această situație, instituția de învățământ superior încheie, anual, cu personalul căruia i s-a aprobat menținerea calității de titular peste vârsta de 70 de ani, un contract individual de muncă pe durată determinată. Cadrele didactice pensionate, care nu au calitatea de titular, pot fi plătite și în regim de plată cu ora.

(4) Senatul universitar poate decide conferirea titlului onorific de profesor emerit, pentru excelență didactică și de cercetare, cadrelor didactice care au atins vârsta de pensionare.

TITLUL IV

ASIGURAREA CALITĂȚII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Art. 219

- (1) Prezentul titlu stabilește cadrul legal pentru asigurarea calității în învățământul superior.
- (2) Misiunea asigurării și evaluării calității educației este de a contribui la consolidarea încrederii societății în învățământul superior românesc, parte a învățământului superior european, facilitând astfel recunoașterea și mobilitatea în interiorul și dincolo de granițele naționale.
- (3) Prevederile prezentului titlu se aplică tuturor organizațiilor furnizoare de educație/instituțiilor de învățământ superior care funcționează pentru calificări de nivel 5 (studii de scurtă durată), nivel 6, nivel 7 și nivel 8, pe teritoriul României, precum și organizațiilor furnizoare de educație/instituțiilor de învățământ superior românești care funcționează legal pe teritoriul altor state, potrivit prevederilor legale.

Art. 220

- (1) Principiile asigurării calității sunt:
 - a) responsabilitatea organizațiilor furnizoare de educație/instituțiilor de învățământ superior pentru asigurarea calității lor și a activităților pe care le desfășoară;
 - b) adaptarea la diversitatea instituțiilor, programelor și studenților;
 - c) dezvoltarea unei culturi a calității;
 - d) corelarea cu cerințele și așteptările studenților, ale angajatorilor, precum și ale tuturor părților interesate la nivelul societății;
 - e) centrarea preponderent pe competențe și rezultate ale învățării.
- (2) Asigurarea și evaluarea calității se realizează cu respectarea principiilor legalității, responsabilității, independenței și autonomiei, eticii și deontologiei profesionale, legitimității, profesionalismului, imparțialității, transparenței, eficienței și sustenabilității.
- (3) Activitățile de evaluare a organizațiilor furnizoare de educație/instituțiilor de învățământ superior și programelor/domeniilor de studii de nivel universitar și postuniversitar/învățare pe tot parcursul vieții, se realizează cu respectarea prevederilor legale privind prevenirea conflictului de interese.

Art. 221

În înțelesul prezentei legi:

- a) organizația furnizoare de educație este o instituție de învățământ. Pot furniza servicii de educație și alte persoane juridice fără scop patrimonial, care, în urma procesului de evaluare externă și autorizare, dobândesc statutul de organizație furnizoare de educație ce le conferă dreptul de a desfășura activități de învățământ pe bază de programe și/sau domenii de studii de nivel universitar și/sau postuniversitar, legal organizate;
- b) educația în învățământul universitar se referă la programele și activitățile de formare academică sau profesională inițială și continuă;
- c) beneficiarii direcți ai educației sunt studenții, studenții – doctoranzi, precum și cursanții cuprinși într-o formă de educație, în care învățarea se realizează în contexte formale;
- d) beneficiarii indirecti ai educației sunt angajatorii, angajații, familiile beneficiarilor direcți și, într-un sens larg, întreaga societate.

- e) calificarea reprezintă rezultatul învățării obținut prin parcurgerea și finalizarea unui program de studii profesionale sau universitare.

Art. 222

- (1) Calitatea educației este ansamblul de caracteristici ale unui program de studii și ale furnizorului acestuia, prin care sunt îndeplinite standardele de calitate, precum și așteptările beneficiarilor.
- (2) Asigurarea calității educației în învățământul superior reprezintă un ansamblu de acțiuni de dezvoltare a capacității instituționale de elaborare, planificare și implementare de programe și domenii de studii de nivel universitar și postuniversitar și include un proces continuu de evaluare a calității organizațiilor furnizoare de educație/instituțiilor de învățământ superior și a programelor și domeniilor de studii de nivel universitar și postuniversitar, organizate de către acestea.
- (3) Evaluarea calității educației constă în examinarea multicriterială a măsurii în care o organizație furnizoare de educație/instituție de învățământ superior și programele furnizate de aceasta îndeplinesc standardele de calitate. Evaluarea calității educației vizează în mod fundamental învățarea, predarea și evaluarea, include mediul de învățare dar și legăturile relevante cu cercetarea și inovarea. Atunci când evaluarea calității este efectuată de însăși organizația furnizoare de educație/instituția de învățământ superior, aceasta ia forma evaluării interne. Evaluarea externă a calității se realizează de către o agenție de asigurare a calității înscrisă în EQAR, denumită în continuare AAC. În cazul în care evaluarea externă a calității se realizează de către o altă AAC, din țară sau din străinătate, înregistrată în EQAR, raportul final de evaluare externă a calității întocmit de către aceasta, se aprobă de ARACIS în scopul acreditării, conform art. 29 alin (11).
- (4) Acreditarea organizațiilor furnizoare de educație/instituțiilor de învățământ superior și a programelor/domeniilor lor de studii de nivel universitar și postuniversitar este parte a evaluării externe a calității prin care se certifică respectarea standardelor de calitate pentru organizarea și funcționarea acestora.

Art. 223

- (1) Asigurarea calității trebuie organizată și implementată astfel încât să conducă la îmbunătățirea continuă a calității educației și să răspundă așteptărilor beneficiarilor, precum și să furnizeze informații comprehensive despre sistemul de învățământ superior.
- (2) Prin asigurarea calității se exprimă capacitatea unei organizații furnizoare de educație/instituții de învățământ superior de a oferi programe și domenii de studii de nivel universitar și postuniversitar, în conformitate cu standardele anunțate.
- (3) Îmbunătățirea calității educației presupune planificare, implementare, evaluare și acțiune corectivă continuă din partea organizației furnizoare de educație/instituției de învățământ superior, bazată pe selectarea și adoptarea celor mai potrivite proceduri în raport cu standardele de calitate.

CAPITOLUL II

METODOLOGIA ASIGURĂRII CALITĂȚII EDUCAȚIEI

Art. 224

- (1) Calitatea în educație este asigurată prin următoarele procese:
 - a) planificarea și realizarea efectivă a rezultatelor așteptate ale învățării;
 - b) evaluarea internă a rezultatelor;

- c) evaluarea externă a rezultatelor;
- d) auditarea evaluării interne a calității.

(2) Evaluarea calității educației se realizează pe baza următoarelor elemente:

- a) criteriul - se referă la un aspect fundamental de organizare și funcționare a unei organizații furnizoare de educație/ instituții de învățământ superior;
- b) standardul de calitate - reprezintă descrierea cerințelor formulate în termen de reguli sau rezultate, care definesc nivelul minim obligatoriu de realizare a unei activități în educație;
- c) standardul de referință- reprezintă descrierea cerințelor care definesc un nivel optimal de realizare a unei activități de o organizație furnizoare de educație/instituție de învățământ superior, pe baza bunelor practici existente la nivel național și internațional;
- d) indicatorul de performanță - reprezintă un instrument de măsurare a gradului de realizare a unei activități desfășurate de o organizație furnizoare de educație/instituție de învățământ superior prin raportare la standarde, respectiv la standarde de referință.

(3) Elementele și procesele de asigurare a calității și relațiile dintre ele se diferențiază în funcție de:

- a) tipul organizației furnizoare de educație/instituției de învățământ superior și misiunea acesteia;
- b) ciclul de învățământ universitar din care face parte programul de studii evaluat sau domeniul de studii postuniversitare și de învățare pe tot parcursul vieții;
- c) tipul programului de studii.

(4) Elementele și procesele de evaluare externă și de auditare se definesc printr-o metodologie elaborată de ARACIS, aprobată prin hotărâre a Guvernului, la inițiativa Ministerului Educației.

(5) Instituțiile de învățământ superior pot să își elaboreze propriile standarde de calitate și indicatori de performanță de referință, în concordanță cu misiunea asumată și obiectivele strategice stabilite, corelate cu standardele de calitate și indicatorii de performanță stabiliți prin metodologia prevăzută la alin. (4).

Art. 225

(1) Asigurarea și evaluarea calității educației se referă la următoarele domenii și criterii:

A. Capacitatea instituțională, care rezultă din organizarea internă și din resursele disponibile, descrise prin următoarele criterii:

- a) structurile și procesele instituționale de tip managerial și administrativ, care implică studenții și alte părți interesate;
- b) baza materială și optimizarea utilizării bazei materiale;
- c) resurse umane adecvate și proceduri transparente de recrutare a personalului, elaborate în condițiile legii;
- d) resursele financiare;
- e) digitalizarea proceselor instituționale;
- f) colectarea, analiza și utilizarea datelor în vederea eficientizării proceselor.

B. Eficacitatea educațională, care constă în mobilizarea de resurse cu scopul de a se obține rezultatele așteptate ale învățării, concretizată prin următoarele criterii:

- a) conținutul programelor de studii;
- b) concordanța dintre curriculum și calificare;

- c) învățarea, predarea și evaluarea centrate pe student;
 - d) accesibilitatea resurselor și servicii de sprijin adecvate învățării;
 - e) rezultatele învățării;
 - f) angajabilitate;
 - g) proceduri și practici cu privire la concursul de admitere, parcursul, recunoașterea și echivalarea studiilor, precum și certificarea rezultatelor.
- C. Managementul calității, care se concretizează prin următoarele criterii:
- a) strategii și proceduri pentru asigurarea calității, inclusiv în domeniul eticii și deontologiei universitare, care implică studenții și alte părți interesate și sunt aplicate în mod consecvent și transparent;
 - b) funcționalitatea structurilor de asigurare a calității educației, inclusiv în domeniul eticii și deontologiei universitare, conform legii;
 - c) proceduri privind inițierea, monitorizarea și revizuirea periodică a programelor și domeniilor de studii și activităților desfășurate;
 - d) proceduri de evaluare periodică a calității activităților corpului profesoral;
 - e) baze de date actualizate sistematic, referitoare la asigurarea internă a calității;
 - f) transparența informațiilor de interes public, inclusiv cele privitoare la programele și domeniile de studii oferite, precum și cu privire la certificatele, diplomele și calificările aferente;
 - g) acuratețea raportărilor prevăzute de legislația în vigoare;
 - h) participarea la evaluarea externă, conform legii.
- (2) În cazul programelor de studii integrate / joint degree, oferite de două sau mai multe instituții de învățământ superior, asigurarea calității se referă la domeniile și criteriile stabilite la nivel european prin *Abordarea Europeană pentru asigurarea calității programelor de studii integrate*, aprobată de către miniștrii educației din țările din Spațiul European al Învățământului Superior, denumită în continuare Abordarea Europeană (AE).

CAPITOLUL III

ASIGURAREA INTERNĂ A CALITĂȚII EDUCAȚIEI

Art. 226

- (1) La nivelul fiecărei organizații furnizoare de educație/instituții de învățământ superior din România funcționează Comisia pentru evaluarea și asigurarea calității, denumită în continuare, CEAC.
- (2) Organizația furnizoare de educație/instituția de învățământ superior elaborează și adoptă strategia și regulamentul de funcționare ale CEAC.
- (3) Conducerea operativă a CEAC este asigurată de conducătorul organizației furnizoare de educație/instituției de învățământ superior sau de un coordonator desemnat de acesta.
- (4) Conducătorul organizației furnizoare de educație/instituției de învățământ superior este direct responsabil de calitatea educației.
- (5) În cadrul instituțiilor de învățământ superior, CEAC cuprinde:
 - a) 1-3 reprezentanți ai cadrelor didactice, aleși prin vot secret de senatul universitar, la propunerea Consiliului de administrație;
 - b) un reprezentant al sindicatului reprezentativ, desemnat de acesta;
 - c) 1-2 reprezentanți ai studenților, desemnați de către organizațiile studențești.
- (6) Din CEAC pot face parte și reprezentanți ai:

- a) angajatorilor;
 - b) minorităților naționale, din rândul cadrelor didactice sau al studenților.
- (7) Pentru orice organizație furnizoare de educație, alta decât o instituție de învățământ superior, CEAC cuprinde următoarele categorii:
- a) 1-3 reprezentanți ai furnizorului de educație;
 - b) 1-3 reprezentanți ai beneficiarilor direcți;
 - c) 1-3 reprezentanți ai angajatorilor.
- (8) Membrii CEAC nu pot îndeplini funcții de conducere în instituția de învățământ sau în organizația furnizoare de educație respectivă/instituția de învățământ superior, cu excepția persoanei care asigură conducerea operativă a acesteia.
- (9) În raport de performanțele realizate în domeniul îmbunătățirii calității educației, organizația furnizoare de educație/instituția de învățământ superior poate hotărî remunerarea membrilor CEAC.

Art. 227

(1) Atribuțiile CEAC sunt:

- a) elaborează și coordonează aplicarea procedurilor și activităților de evaluare și asigurare a calității, aprobate de conducerea organizației furnizoare de educație/instituției de învățământ superior, conform domeniilor și criteriilor aplicabile;
- b) elaborează, anual, un raport de evaluare internă privind calitatea educației. Raportul este adus la cunoștință tuturor beneficiarilor, prin publicare pe site-ul organizației furnizoare de educație/instituției de învățământ superior;
- c) formulează propuneri de îmbunătățire a calității educației.

(2) Suportul tehnic pentru realizarea atribuțiilor CEAC este asigurat de structura administrativă din cadrul instituției de învățământ superior, organizată în acest scop.

CAPITOLUL IV

PROCESE DE EVALUARE EXTERNĂ A CALITĂȚII EDUCAȚIEI

Art. 228

(1) Evaluarea externă a calității educației se aplică pentru:

- a) structura instituțională a organizației furnizoare de educație/instituției de învățământ superior;
- b) programele de studii de scurtă durată;
- c) programele de studii universitare de licență;
- d) domeniile de studii universitare de masterat și doctorat;
- e) domeniile de studii postuniversitare și de învățare pe tot parcursul vieții.

(2) În cazul instituțiilor de învățământ superior, evaluarea IOSUD reprezintă un capitol în cadrul evaluării la nivel instituțional, evaluarea desfășurându-se în mod unitar.

Art. 229

(1) Orice persoană juridică, publică sau privată, interesată în furnizarea de educație de nivel universitar, postuniversitar și de învățare pe tot parcursul vieții se supune procesului de evaluare în vederea acreditării în condițiile legii.

(2) Acreditarea presupune parcurgerea a două procese succesive:

- a) autorizarea de funcționare provizorie, care acordă dreptul de a organiza admitere la studii și de a desfășura proces de învățământ; această evaluare se realizează doar de către ARACIS.
 - b) acreditarea, care acordă, alături de drepturile prevăzute la lit. a), și dreptul de a organiza, după caz, studii de scurtă durată, licență, masterat, doctorat, studii postuniversitare și de învățare pe tot parcursul vieții precum și dreptul de a emite diplome, certificate și alte acte de studii recunoscute de Ministerul Educației .
- (3) Evaluarea externă a calității educației în vederea acreditării se realizează pentru fiecare program din ciclul de licență, care conduce la o calificare universitară distinctă, pentru fiecare domeniu de studii de masterat și pentru fiecare domeniu de studii de doctorat.
- (4) Programele postuniversitare și de învățare pe tot parcursul vieții se supun evaluării externe în vederea acreditării, având în vedere domeniile de licență sau masterat, în vigoare.

Art. 230

Evaluarea externă a calității educației, în vederea **acreditării**, se realizează fără parcurgerea procedurii de autorizare de funcționare provizorie, în următoarele cazuri:

- a) programe de studii universitare de masterat, organizate de instituții de învățământ superior acreditate;
- b) programe de studii universitare de doctorat, organizate de instituții de învățământ superior acreditate în aceleași domenii de masterat acreditate;
- c) programe de studii universitare de doctorat, organizate de Academia Română;
- d) programe de studii de nivel postuniversitar;
- e) programe de învățare pe tot parcursul vieții.

Art. 231

Evaluarea externă periodică, în vederea menținerii acreditării, la nivel instituțional, a programelor de studii universitare de licență, a domeniilor de studii universitare de masterat și de doctorat, a domeniilor de studii postuniversitare și de învățare pe tot parcursul vieții se face din 5 în 5 ani.

Art. 232

În perioada dintre procesele de evaluare externă a calității definite la art. 228-231, organizația furnizoare de educație/instituția de învățământ superior beneficiază de suport în vederea asigurării calității, din partea unei AAC, în cadrul unui proces de evaluare intermediară.

Art. 233

- (1) Instituțiile de învățământ superior care au parcurs două cicluri de evaluare periodică încheiate cu rapoarte de menținere a acreditării au dreptul de a solicita un proces de evaluare instituțională simplificată, conform metodologiei de evaluare externă prevăzută la alin. (4) al art. 224.
- (2) Standardele și indicatorii prevăzuți la art. 224 alin.(5) pot fi luați în considerare în procesul de evaluare simplificată.

CAPITOLUL V

ETAPELE ȘI REZULTATELE EVALUĂRII EXTERNE A CALITĂȚII

Art. 234

- (1) Evaluarea externă în vederea autorizării de funcționare provizorie se declanșează la cererea furnizorului de educație/instituției de învățământ superior care își propune să ofere,

după caz, unul sau mai multe programe de studii universitare de licență, domenii de studii universitare de masterat sau domenii de studii universitare de doctorat, sau programe de studii de nivel postuniversitar sau de învățare pe tot parcursul vieții și se bazează pe un ansamblu de standarde referitoare la domeniile și criteriile prevăzute la art. 225.

(2) Procesul de autorizare de funcționare provizorie cuprinde următoarele etape:

- a) organizația furnizoare de educație/instituția de învățământ superior elaborează un raport de evaluare internă, pe baza domeniilor și criteriilor prevăzute la art. 225, la nivel instituțional și/sau pentru fiecare program de studii universitare de licență, domeniu de studii universitare de masterat sau domeniu de studii universitare de doctorat, după caz;
- b) raportul de evaluare internă se depune la ARACIS împreună cu o cerere de declanșare a procedurii de evaluare externă în vederea autorizării de funcționare provizorie;
- c) ARACIS numește o comisie de experți în evaluarea externă a calității, care analizează raportul de evaluare internă, verifică prin vizite la instituția solicitantă îndeplinirea standardelor pe domeniile și criteriile prevăzute la art. 225 și elaborează propriul raport de evaluare.

(3) Raportul de evaluare externă al experților evaluatori se validează, prin vot deschis, de către ARACIS pe baza verificării respectării metodologiei de evaluare externă. În procesul de validare, ARACIS poate solicita experților refacerea raportului, dacă constată că metodologia nu a fost respectată,

(4) Activitățile prevăzute la alin. (1) lit. c) se pot realiza și prin utilizarea unor resurse electronice, informatice și de comunicații specifice.

Art. 235

(1) Pe baza raportului prevăzut la art. 234, ARACIS propune Ministerului Educației acordarea sau, după caz, neacordarea autorizației de funcționare provizorie.

(2) Autorizarea de funcționare provizorie pentru programele de studii universitare de licență și pentru domeniile de studii universitare de masterat/doctorat se acordă, pe baza avizului favorabil al ARACIS, prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Educației.

(3) Autorizarea de funcționare provizorie pentru domeniile de studii postuniversitare, respectiv de învățare pe tot parcursul vieții, se acordă, pe baza avizului favorabil al ARACIS, prin ordin al ministrului educației.

Art. 236

(1) Termenul de depunere a cererii în vederea acreditării programelor și domeniilor de studii universitare este de 2 ani de la data absolvirii primei promoții, sub sancțiunea ridicării autorizației de funcționare provizorie de către Ministerul Educației.

(2) Termenul de depunere a cererii în vederea acreditării instituționale este de 3 de ani de la acreditarea primului program de studii universitare de licență sau domeniu de studii universitare, după caz, sub sancțiunea ridicării autorizației de funcționare provizorie de către Ministerul Educației.

Art. 237

În situații bine justificate, ARACIS poate aproba amânarea termenelor de acreditare și menținerea acreditării prevăzute la art. 231 și art. 236.

Art. 238

- (1) Evaluarea externă în vederea acreditării sau a menținerii acreditării, se declanșează la cererea furnizorului de educație/instituției de învățământ superior care își propune să ofere, după caz, unul sau mai multe programe de studii universitare de licență, domenii de studii universitare de masterat sau domenii de studii universitare de doctorat, ori programe de studii de nivel postuniversitar sau de învățare pe tot parcursul vieții și se bazează pe un ansamblu de standarde referitoare la domeniile și criteriile prevăzute la art. 225.
- (2) Procedura de acreditare sau de menținere a acreditării, cuprinde următoarele etape:
- a) furnizorul de educație autorizat să funcționeze provizoriu sau acreditat, după caz, elaborează un raport de evaluare internă, folosind ca termen de referință standardele specifice etapei de acreditare;
 - b) raportul de evaluare internă se depune la o AAC împreună cu o cerere de declanșare a procedurii de evaluare externă și de acreditare;
 - c) AAC numește o comisie de experți în evaluare externă care analizează raportul de evaluare internă, verifică prin vizite la instituția solicitantă îndeplinirea standardelor referitoare la domeniile și criteriile prevăzute la art. 225 și elaborează propriul raport de evaluare;
 - d) AAC validează, prin vot deschis, raportul experților prin verificarea respectării metodologiei de evaluare externă și propune Ministerului Educației, după caz, acreditarea sau neacreditarea programelor sau domeniilor de studii universitare sau postuniversitare și de învățare pe tot parcursul vieții organizate de instituția solicitantă. În procesul de validare, dacă se constată că metodologia nu a fost respectată, AAC poate solicita experților refacerea raportului. În situația în care agenția de evaluare a calității nu este ARACIS, raportul de evaluare externă, anterior transmiterii propunerii de acreditare sau neacreditare către Ministerul Educației, se transmite ARACIS în vederea avizării.
- (3) Activitățile prevăzute la alin. (2) lit.c) se pot organiza și prin utilizarea unor resurse electronice, informatice și de comunicații specifice.

Art. 239

- (1) Pentru furnizorii de educație – instituții de învățământ superior, acreditarea programelor de studii universitare de licență, a domeniilor de masterat sau de doctorat, se realizează, pe baza avizului unei AAC, prin hotărâre a Guvernului inițiată de Ministerul Educației.
- (2) Acreditarea și înființarea instituțiilor de învățământ superior se face prin lege, promovată de Guvern, la inițiativa Ministerului Educației, pe baza avizului ARACIS.

Art. 240

- (1) În condițiile în care ARACIS sau o altă AAC constată, printr-un raport faptul că nu sunt îndeplinite standardele de calitate în procesul de evaluare în vederea acreditării ori a menținerii acreditării, informează Ministerul Educației, în termen de 15 zile lucrătoare, care avertizează organizația furnizoare de educație/instituția de învățământ superior.
- (2) În termen de un an de la emiterea raportului prevăzut la alin. (1) în cazul programelor de studii de scurtă durată, de studii universitare de licență/domeniilor de masterat ori de doctorat, organizația furnizoare de educație/instituția de învățământ superior solicită o nouă evaluare din partea AAC care a realizat evaluarea anterioară. În caz contrar, raportul elaborat

în condițiile alin. (1) este definitiv. Costurile evaluării suplimentare sunt suportate de către furnizorul de educație/instituția de învățământ superior.

(3) După parcurgerea procedurilor prevăzute la alin. (1) și (2), în cazul constatării neîndeplinirii standardelor de calitate, Ministerul Educației, dispune următoarele măsuri:

- a) încetarea înmatriculării de studenți, în cadrul respectivelor programe și/sau domenii de studii universitare;
- b) inițierea unei hotărâri a Guvernului, respectiv a unui ordin al ministrului educației, după caz, în vederea lichidării respectivelor programe și/sau a domeniilor de studii de nivel universitar și/sau postuniversitar și de învățare pe tot parcursul vieții.

(4) Măsurile prevăzute la alin. (3) se aplică începând cu anul universitar următor datei la care s-a publicat hotărârea Guvernului sau ordinul ministrului educației, conform alin. (3) lit.b).

(5) Furnizorul de educație/instituția de învățământ superior are obligația de a asigura continuarea școlarizării studenților înmatriculați la data publicării hotărârii Guvernului sau a ordinului ministrului educației, conform alin. (3) lit.b).

(6) În termen de doi ani de la emiterea raportului prin care se constată neîndeplinirea standardelor de calitate la nivelul unei evaluări instituționale, furnizorul de educație/instituția de învățământ superior solicită o nouă evaluare din partea AAC care a realizat evaluarea anterioară. În caz contrar, raportul elaborat în condițiile alin. (1) este definitiv. Costurile evaluării suplimentare sunt suportate de către furnizorul de educație/instituția de învățământ superior.

(7) După parcurgerea procedurilor prevăzute la alin. (1) și (6), în cazul constatării neîndeplinirii standardelor de calitate, Ministerul Educației dispune următoarele măsuri:

- a) inițierea proiectului de lege privind desființarea instituției de învățământ superior respective;
- b) încetarea înmatriculării de noi studenți sau cursanți, după caz;
- c) continuarea școlarizării în lichidare.

(8) Măsurile prevăzute la alin. (7) lit. a) și b) se dispun începând cu anul universitar următor datei la care a intrat în vigoare legea.

Art. 241

(1) În situația în care organizația furnizoare de educație a programelor de studii de scurtă durată, de studii universitare de licență, domeniilor de studii universitare de master și/doctorat, domeniilor de studii postuniversitare și de învățare pe tot parcursul vieții/instituția de învățământ superior, după caz nu îndeplinește procedurile în vederea acreditării, respectiv a evaluării periodice, Ministerul Educației dispune următoarele măsuri:

- a) încetarea înmatriculării de noi cursanți, studenți și studenți doctoranzi, după caz, în cadrul respectivului program sau domeniu de studii universitare, după caz;
- b) inițierea hotărârii de Guvern sau a ordinului de ministru, după caz, de intrare în lichidare, a respectivului program sau domeniu de studii universitare, sau postuniversitare și de învățare pe tot parcursul vieții, după caz;

(2) În situația în care organizația furnizoare de educație/instituția de învățământ superior nu îndeplinește procedurile în vederea acreditării, respectiv de evaluare periodică instituțională, Ministerul Educației dispune următoarele măsuri:

- a) încetarea înmatriculării de noi studenți, pentru toate programele și/sau domeniile de studii universitare ;

- b) continuarea școlarizării în lichidare pentru toate programele și/sau domeniile de studii universitare;
 - c) inițierea proiectului de hotărâre a Guvernului privind ridicarea autorizației de funcționare sau inițierea proiectului de lege privind desființarea respectivei instituții de învățământ superior, după caz.
- (3) Măsurile prevăzute la alin. (1) și (2) se aplică începând cu anul universitar următor expirării termenelor de acreditare, respectiv, celor de evaluare periodică.
- (4) ARACIS comunică Ministerului Educației, anual, situația organizațiilor furnizoare de educație/instituțiilor de învățământ superior care nu s-au supus, în termen, procesului de evaluare externă în vederea acreditării sau a menținerii acreditării prevăzute la alin. (1) și (2).

Art. 242

ARACIS are obligația să informeze instituția evaluată și Ministerul Educației, asupra rezultatelor evaluării externe în procesul autorizării, acreditării, ori menținerii acreditării, după caz.

Art. 243

- (1) După obținerea autorizației de funcționare provizorie, organizația furnizoare de educație/instituția de învățământ superior implementează mecanismul de asigurare internă a calității și întocmește rapoarte de evaluare internă a calității educației, pe care le transmite anual ARACIS
- (2) După obținerea acreditării, rapoartele anuale de evaluare internă a calității se transmit ARACIS, la cererea acestuia sau din propria inițiativă, a furnizorului de educație/instituției de învățământ superior, atunci când solicită o nouă evaluare externă.

Art. 244

- (1) Instituțiile de învățământ superior autorizate să funcționeze provizoriu pot utiliza denumirile de universitate sau altele similare numai după obținerea acreditării.
- (2) Desfășurarea activităților de învățământ de nivel universitar, postuniversitar și de învățare pe tot parcursul vieții, precum și eliberarea de acte de studii în alte condiții decât cele prevăzute prin prezenta lege constituie infracțiune și se pedepsește conform Codului penal.

Art. 245

- (1) Instituția de învățământ superior care a fost autorizată să funcționeze provizoriu are dreptul de a gestiona personal didactic, nedidactic și de cercetare, conform propriei strategii de dezvoltare, în condițiile legii, făcând parte din sistemul național de învățământ superior.
- (2) Instituția de învățământ superior acreditată este parte a sistemului național de învățământ, cu toate drepturile și obligațiile conferite de lege.

CAPITOLUL VI:

AUTORITĂȚI RESPONSABILE CU EVALUAREA EXTERNĂ A CALITĂȚII EDUCAȚIEI

Art. 246

Instituțiile românești de învățământ superior acreditate au dreptul de a solicita evaluarea externă a calității fie de ARACIS, fie de o altă AAC, pe bază de contract.

Art. 247

- (1) ARACIS este instituție publică autonomă, de interes național, cu personalitate juridică și cu atribuții în materie de evaluare externă în vederea asigurării calității educației de nivel universitar și postuniversitar, cu buget propriu de venituri și cheltuieli.
- (2) ARACIS este autoritate competentă, în sensul dispozițiilor *OUG 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România*, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010, responsabilă cu asigurarea a calității educației, care verifică îndeplinirea cerințelor de evaluare externă, pe baza analizării documentelor emise de către oricare stat membru și stat terț al UE, prezentate de către organizațiile furnizoare de educație/instituțiile de învățământ superior care vin să organizeze și să desfășoare activități de învățământ universitar și postuniversitar în România.
- (3) Sediul, structura organizatorică, numărul de posturi pentru aparatul de lucru, precum și regulamentul de organizare și funcționare se stabilesc prin hotărâre a Consiliului ARACIS.
- (4) Regimul, principiile și nivelul de remunerare a președintelui, vicepreședintelui și a membrilor Consiliului ARACIS, precum și pentru personalul din aparatul tehnic propriu, având ca limită minimă salariul minim brut pe țară garantat în plată, iar ca limită maximă salariul de bază al funcției de rector din cadrul unei instituții de învățământ superior de gradul II, se stabilesc prin hotărâre a Consiliului ARACIS. Consiliul ARACIS poate stabili remunerare diferențiată pentru funcțiile de conducere și pentru personalul din aparatul tehnic, pentru complexitatea muncii, printr-o majorare a salariului de bază de până la 50%.
- (5) Drepturile de natură salarială ale personalului prevăzut la alin. (5) sunt stabilite cu încadrarea strictă în resursele financiare prevăzute prin bugetul de venituri și cheltuieli al ARACIS.
- (6) Nivelul cheltuielilor aferente deplasărilor președintelui, vicepreședintelui și a membrilor Consiliului ARACIS, precum și pentru personalul din aparatul tehnic propriu se stabilesc prin hotărâre a Consiliului ARACIS.
- (7) Consiliul ARACIS stabilește, prin hotărâre, în bugetul propriu, nivelul cheltuielilor de protocol aferente activităților curente.

Art. 248

- (1) ARACIS are, în domeniul evaluării externe, în vederea acreditării și menținerii acesteia, următoarele atribuții:
 - a) elaborează și actualizează periodic cu consultarea părților interesate - instituții de învățământ superior și beneficiari ai educației - metodologia, standardele și indicatorii de evaluare externă, denumită în continuare metodologia de evaluare externă.
 - b) evaluează conform metodologiei de evaluare externă și a standardelor specifice fiecărei etape a acreditării și propune, după caz, autorizarea/neautorizarea, respectiv acreditarea/neacreditarea, precum și menținerea/retragerea acreditării organizațiilor furnizoare de educație/instituțiilor de învățământ superior, de nivel universitar și/sau de nivel postuniversitar și de învățare pe tot parcursul vieții, precum și a programelor lor de studii.
 - c) evaluează, la cerere, programe de studii integrate / joint degree în temeiul standardelor și al metodologiilor stabilite la nivel european prin AE și propune acreditarea/neacreditarea acestor programe;
 - d) elaborează și face publice propriile proceduri de evaluare externă a calității educației;

- e) încheie, cu instituții de învățământ din țară și din străinătate, contracte civile de prestări de servicii pentru evaluarea externă a calității programelor de studii și a organizațiilor furnizoare de programe de educație/instituțiilor de învățământ superior;
 - f) validează rapoartele de evaluare ale comisiilor de experți în evaluarea externă a calității;
 - g) efectuează evaluarea calității unor programe de studii și instituții de învățământ superior, la solicitarea Ministerului Educației. Condițiile privind realizarea activității de evaluare externă se stabilesc prin contract;
 - h) face publice rezultatele evaluărilor externe;
 - i) elaborează Codul de etică profesională a experților ARACIS;
- (2) Metodologia de evaluare externă prevăzută la alin. (1) și standardele și indicatorii specifice pentru fiecare etapă a acreditării, pentru diferitele tipuri de programe de nivel universitar, postuniversitar și de învățare pe tot parcursul vieții, precum și de tip instituțional pentru organizațiile furnizoare de învățământ universitar și/sau postuniversitar și de învățare pe tot parcursul vieții/instituțiile de învățământ superior, se aprobă prin hotărâre a Guvernului, inițiată Ministerului Educației, pe baza propunerii ARACIS.
- (3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul programelor de studii integrate / joint degree, standardele specifice fiecărei etape de acreditare, metodologia de acreditare externă și eșalonarea în timp a procesului de acreditare sunt cele stabilite la nivel european prin AE.
- (4) ARACIS poate încheia acorduri de colaborare cu alte AAC în vederea evaluării calității educației.
- (5) ARACIS are, în domeniul asigurării calității educației, următoarele atribuții:
- a) formulează și revizuieste periodic, pe baza bunelor practici, standarde și indicatori pentru evaluarea și asigurarea calității în învățământul superior;
 - b) colaborează cu Ministerul Educației și cu Autoritatea Națională pentru Inspecție Școlară și Asigurarea Calității în Învățământul Preuniversitar, denumită în continuare ANISAC, în elaborarea și promovarea de politici și strategii de acțiune, pentru creșterea calității educației în România;
 - c) ARACIS și ANISAC se reunesc bianual pentru a armoniza intersectorial politicile și strategiile aplicate în domeniul evaluării și asigurării calității în educație.
 - d) organizează anual consultări cu CNR și instituțiile de învățământ superior pentru a stabili prioritățile asigurării calității educației;
 - e) elaborează și publică manuale, ghiduri, lucrări de sinteză a bunelor practici de evaluare și asigurare a calității;
 - f) elaborează periodic, la fiecare 3 ani, analize de sistem asupra calității învățământului superior din România;
 - g) colaborează cu agenții similare din alte țări pentru dezvoltarea și aplicarea de măsuri eficiente de îmbunătățire a calității programelor de studii din învățământul superior;
 - h) publică anual un raport cu privire la propria activitate;
 - i) elaborează, o dată la 5 ani, rapoarte de autoevaluare a calității propriei activități, în vederea pregătirii evaluării externe de către entități competente în acest domeniu;
 - j) organizează cursuri de formare, conferințe și seminarii în domeniul asigurării și evaluării calității educației;
 - k) participă la programe și proiecte naționale și internaționale;
 - l) asigură consultanță în domeniul asigurării și evaluării calității educației, cu respectarea regimului juridic al conflictelor de interese.

Art. 249

- (1) În îndeplinirea atribuțiilor sale, ARACIS are dreptul să folosească evaluatori români și străini, experți în evaluarea calității, înscriși în Registrul Național al Evaluatorilor.
- (2) Angajarea evaluatorilor prevăzuți la alin. (1) se realizează pe bază de contracte civile, tarifele fiind stabilite prin hotărâre a Consiliului ARACIS.
- (3) Consiliul ARACIS aprobă prin hotărâre propriul buget de venituri și cheltuieli.

Art. 250

- (1) ARACIS are obligația de a îndeplini și respecta standardele privind asigurarea calității pe baza cărora funcționează entitățile membre ale Registrului european al agențiilor de asigurare a calității - EQAR, precum și de a dobândi și menține calitatea de membru al acestui registru
- (2) Nerespectarea obligațiilor stabilite la alin. (2), pentru o perioadă de 2 ani, se sancționează cu suspendarea dreptului ARACIS de a realiza evaluări externe până la redobândirea calității de membru în EQAR.

Art. 251

- (1) ARACIS este condusă de un consiliu alcătuit din 21 de membri, din care:
 - a) 17 sunt cadre didactice în învățământul superior care reprezintă, de regulă, domeniile de studii universitare și provin din instituții de învățământ superior diferite;
 - b) 2 studenți, reprezentanți ai federațiilor studențești din România, reconfirmați la începutul fiecărui an universitar;
 - c) un reprezentant al patronatului;
 - d) un reprezentant al sindicatului cu cei mai mulți membri din învățământul superior.
- (2) Membrii ARACIS sunt profesori sau conferențieri universitari titulari, cu contract individual de muncă pe perioada nedeterminată, cu experiență în evaluarea calității educației, selectați pe baza criteriilor de prestigiu profesional și moral, pe principii de competență profesională și științifică.
- (3) Membrii ARACIS, cadre didactice, se selectează prin concurs, pe baza unei metodologii aprobate prin hotărâre a Consiliului ARACIS și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, anterior declanșării concursului,
- (4) Reprezentanții în Consiliul ARACIS menționați la alin. (1) lit. b)-d) sunt nominalizați pe baza unei metodologii aprobate prin hotărâre a Consiliului ARACIS și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, anterior declanșării nominalizării.
- (5) Consiliul ARACIS se organizează și funcționează independent de orice ingerințe ideologice, politice sau religioase.
- (6) Durata unui mandat de membru al Consiliului ARACIS este de 5 ani.
- (7) O persoană poate îndeplini calitatea de membru al Consiliului ARACIS pentru două mandate.

Art. 252

- (1) Consiliul ARACIS este condus de un președinte și un vicepreședinte, aleși prin vot secret, cu majoritatea membrilor consiliului.
- (2) Conducerea executivă a ARACIS este asigurată de un director general, angajat prin concurs, de către Consiliul ARACIS.

Art. 253

- (1) Calitatea de membru în Consiliul ARACIS este incompatibilă cu funcția de rector și cu orice funcție de demnitate publică.
- (2) În situația în care un membru al Consiliului ARACIS este confirmat în funcția de rector, respectiv este numit într-o funcție de demnitate publică, acestuia îi încetează de drept mandatul de membru al Consiliului ARACIS.

Art. 254

- (1) Pot fi experți evaluatori ai ARACIS, persoanele din următoarele categorii:
 - a) cadre didactice titulare sau care își continuă activitatea didactică cu aprobarea senatului universitar, cu gradul didactic de conferențiar sau profesor universitar, cu experiență în evaluare calității educației;
 - b) cadre didactice din instituții de învățământ superior din străinătate, cu grade didactice similare de conferențiar sau profesor universitar, cu experiență în evaluare calității educației;
 - c) studenți și studenți doctoranzi;
 - d) reprezentanți ai angajatorilor.
- (2) Selectarea experților evaluatori se realizează pe baza unei proceduri transparente, folosind criterii de competență, aprobată de către Consiliul ARACIS și publicată pe site-ul agenției.
- (3) Experții evaluatori selectați sunt înscrși de ARACIS în Registrul național al evaluatorilor.

Art. 255

- (1) În cazul în care instituția solicitantă a evaluării are raporturi juridice cu o persoană care este membru al Consiliului ARACIS, ori soț, afini sau rude până la gradul al doilea, acea persoană, membru al Consiliului ARACIS, nu participă la procedurile aferente evaluării respective.
- (2) În cazul în care instituția solicitantă a evaluării are raporturi juridice cu o persoană care este expert evaluator al ARACIS ori soț, afini sau rude până la gradul al doilea, acea persoană, expert evaluator al ARACIS, nu participă în cadrul procedurilor aferente evaluării respective.

Art. 256

- (1) ARACIS se finanțează integral din venituri proprii.
- (2) Veniturile proprii ale ARACIS provin din:
 - a) venituri din contracte de prestări de servicii pentru evaluarea externă a calității, încheiate inclusiv cu Ministerul Educației;
 - b) proiecte și programe, consultanță, monitorizări, cursuri de formare, organizări de conferințe, donații, sponsorizări, precum și din alte surse legal constituite;
- (3) Tarifele de autorizare, acreditare și de menținere a acreditării pentru organizațiile furnizoare de educație/instituțiile de învățământ superior și pentru programele și domeniile de studii, sunt elaborate de ARACIS și aprobate prin hotărâre a Guvernului inițiată de Ministerul Educației;
- (4) Tarifele pentru evaluarea externă a organizațiilor furnizoare de educație/instituțiilor de învățământ din străinătate, se stabilesc prin hotărâre de către Consiliul ARACIS.

Art. 257

- (1) În exercitarea atribuțiilor proprii prevăzute de lege, Consiliul ARACIS adoptă hotărâri.

(2) Președintele ARACIS emite decizii în exercitarea funcției.

TITLUL V

RĂSPUNDEREA JURIDICĂ

Art. 258

(1) Autorii lucrărilor de disertație și de doctorat răspund pentru asigurarea originalității conținutului acestora. Îndrumătorii lucrărilor de disertație și de doctorat au obligația de diligență în ceea ce privește verificarea conformității lucrărilor științifice în raport cu cerințele specifice unei creații originale.

(2) Este interzisă comercializarea de lucrări științifice, referate, proiecte în vederea facilitării falsificării de către cumpărător a calității de autor al unei lucrări de absolvire, de licență, de diplomă, de disertație sau de doctorat sau în vederea promovării evaluărilor.

(3) Fapta prevăzută la alin. (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 50.000 lei.

(4) Constatarea contravenției și aplicarea amenzii contravenționale prevăzută la alin. (3) se face de către ofițerii sau agenții de poliție din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cu competențe în domeniu.

TITLUL VI

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Art. 259

(1) Prezenta lege intră în vigoare în 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În termen de 8 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Educației stabilește, prin ordin al ministrului educației măsurile tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ și elaborează metodologiile, regulamentele și alte acte normative care decurg din aplicarea prezentei legi.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) :

a) Studiile de scurtă durată vor putea fi organizate începând cu anul universitar 2024-2025, după autorizarea de funcționare provizorie acordată de ARACIS;

b) Învățământul superior dual se organizează începând cu anul universitar 2024-2025 după autorizarea de funcționare provizorie acordată de ARACIS;

(4) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă *Titlul I, Titlul III, capitolul 2 al Titlului IV, Titlul V și titlul VI din Legea educației naționale nr. 1/2011*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, *art. 3 și art. 4 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2000 privind organizarea doctoratului și a studiilor avansate academice în cadrul Academiei Române*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 7 iulie 2000 aprobată cu modificări prin Legea nr. 596/2001, *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 20 iulie 2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările ulterioare, *precum și orice alte dispoziții contrare*.

(5) Instituțiile de învățământ superior precum și organizațiile furnizoare de educație/furnizorii de formare care desfășoară proces didactic pentru calificări de nivel 5 (studii de scurtă durată), nivel 6, nivel 7 și nivel 8, fără autorizare de funcționare provizorie emisă de ARACIS, la specializări/programe de studii neautorizate, intră în proces de lichidare sub sancțiunea răspunderii contravenționale în situația în care fapta nu reprezintă infracțiune, începând cu intrarea în vigoare a prezentei legi.

(6) Reprezintă o încălcare a legii situația în care instituțiile de învățământ superior precum și organizațiile furnizoare de educație/furnizorii de formare care desfășoară proces didactic pentru calificări de nivel 5 (studii de scurtă durată), nivel 6, nivel 7 și nivel 8, cu depășirea termenelor prevăzute la art 233, fiind sancționată cu intrarea în lichidare a acestora, iar vinovații urmând a fi sancționați, potrivit prevederilor legale în vigoare.

(7) La data intrării în vigoare a Ordinului ministrului educației de aprobare a Regulamentului cadru privind studiile universitare de doctorat, prevăzut la art. 63 se abrogă Hotărârea de Guvern 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat

Art. 260

(1) Senatele universitare sunt obligate ca, în termen de 1 an de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să definitiveze noua carte universitară, regulamentele și metodologiile de organizare și funcționare a instituțiilor de învățământ superior, în conformitate cu prezenta lege.

(2) La finalizarea actualului mandat, noile organe de conducere ale instituțiilor de învățământ superior se vor stabili în baza prezentei legi.

Art. 261

Instituțiile de învățământ superior de stat având activități de predare în limba minorităților naționale care își păstrează statutul de instituții de învățământ superior multiculturale și multilingve, conform prezentei legi, sunt:

- 1) Universitatea "Babeș-Bolyai" din Cluj-Napoca - în limbile română, maghiară și germană;
- 2) Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie "George Emil Palade" din Târgu Mureș - în limbile română și maghiară;
- 3) Universitatea de Arte din Târgu Mureș - în limbile română și maghiară.

Art. 262

(1) Pentru monitorizarea eficienței manageriale, a echității și a relevanței învățământului superior pentru piața muncii, se stabilește, în termen de maximum 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, un sistem de indicatori statistici de referință pentru învățământul superior, corelat cu sistemele de indicatori statistici de referință la nivel european din domeniu.

(2) Sistemul de indicatori va fi elaborat de Ministerul Educației prin consultarea Comisiei Naționale de Statistică și Prognoză a Învățământului Superior (CNSPIS), a ARACIS, a CNFIS, a CNSTGU și a Autorității Naționale pentru Calificări, și se aprobă prin hotărâre a Guvernului. Raportul anual privind starea învățământului superior se bazează pe indicatorii prevăzuți la alin. (1).

Art. 263

Termenii și expresiile utilizate în cuprinsul prezentei legi sunt definiți în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

Project

LISTA DEFINIȚIILOR TERMENILOR ȘI A EXPRESIILOR UTILIZATE ÎN CUPRINSUL LEGII

1. Autorizarea de funcționare provizorie este procesul prin care instituția de învățământ superior/organizația furnizoare de educație - pe baza evaluării externe realizate, în condițiile prezentei legi, de către ARACIS - dobândește calitatea de furnizor de educație, prin ordin al ministrului educației sau, după caz, prin hotărâre a Guvernului. Autorizarea de funcționare provizorie conferă dreptul de organizare a admiterii, precum și de organizare și desfășurare a procesului de învățământ.
2. Acreditarea este procesul prin care unitatea/instituția de învățământ superior/organizația interesată, pe baza evaluării externe realizate în condițiile prezentei legi, dobândește dreptul de organizare a admiterii, de desfășurare a procesului de învățământ, de organizare a examenelor de finalizare a studiilor și de a emite diplome și certificate recunoscute de Ministerul Educației.
3. Calitatea educației este ansamblul de caracteristici ale unui program de studii sau program de calificare profesională și ale furnizorului acestuia, prin care sunt îndeplinite standardele de calitate, precum și așteptările beneficiarilor
4. Asigurarea calității educației în învățământul superior reprezintă un ansamblu de acțiuni de dezvoltare a capacității instituționale, de elaborare, planificare și implementare de programe/domenii de studii de nivel universitar/postuniversitar și include un proces continuu de evaluare a calității instituțiilor de învățământ superior/organizațiilor furnizoare de educație și a programelor /domeniilor de studii de nivel universitar și postuniversitar organizate de acesta.
5. Cercetarea științifică universitară include cercetarea științifică propriu-zisă, creația artistică și activitățile specifice performanței sportive din instituțiile de învățământ superior.
6. Certificarea rezultatelor învățării reprezintă procesul prin care se confirmă în mod formal rezultatele învățării dobândite de persoana care învață, în urma unui proces de evaluare.
7. Competența reprezintă capacitatea dovedită de a selecta, combina și utiliza adecvat cunoștințe, abilități și alte achiziții constând în valori și atitudini, pentru rezolvarea cu succes a unei anumite categorii de situații de muncă sau de învățare, precum și pentru dezvoltarea profesională ori personală în condiții de eficacitate și eficiență.
8. Competențele profesionale sunt un ansamblu unitar și dinamic de cunoștințe și abilități. Cunoștințele se exprimă prin următorii descriptori: cunoaștere, înțelegere și utilizare a limbajului specific, explicare și interpretare. Abilitățile se exprimă prin următorii descriptori: aplicare, transfer și rezolvare de probleme, reflecție critică și constructivă, creativitate și inovare
9. Competențele transversale reprezintă achiziții valorice și atitudinale care depășesc un anumit domeniu/program de studiu și se exprimă prin următorii descriptori: autonomie și responsabilitate, interacțiune socială, dezvoltare personală și profesională.
10. Creditele pentru formare profesională reprezintă totalitatea rezultatelor învățării dobândite de o persoană pe parcursul unui program de formare profesională, folosite

pentru indicarea progreselor înregistrate și completarea unui program de formare care conduce către obținerea unei calificări. Creditele sunt folosite pentru a permite transferul de la o calificare la alta, de la un nivel de calificare la altul și de la un sistem de învățare la altul.

11. Creditele de studii transferabile sunt valori numerice alocate unor unități de cursuri și altor activități didactice. Prin creditele de studii transferabile se apreciază, în medie, cantitatea de muncă, sub toate aspectele ei, efectuată de student pentru însușirea cunoștințelor și competențelor specifice unei discipline.
12. Cunoștințele reprezintă rezultatul asimilării, prin învățare, a unui ansamblu de fapte, principii, teorii și practici legate de un anumit domeniu de muncă sau de studii.
13. Cursuri online sincrone: cursuri la care studenții și cadrele didactice participă în același timp, dar în locații separate, în general altele decât campusul universitar
14. Educația este ansamblul proceselor de punere în aplicare a programelor și activităților de învățare și formare de competențe academice sau profesionale. Educația include atât activitățile de învățare în context formal, cât și în context nonformal sau informal.
15. Educația și formarea profesională reprezintă ansamblul coerent și continuu de activități și experiențe de învățare prin care trece subiectul învățării pe întreaga durată a traseului său educațional-formativ.
16. Evaluarea rezultatelor învățării reprezintă procesul prin care se stabilește faptul că o persoană a dobândit anumite cunoștințe, deprinderi, competențe, precum și abilități.
17. Învățământul este organizat în condițiile unui regim juridic de drept public în scopul educării și formării profesionale a tinerei generații.
18. Învățământul public este echivalentul învățământului de stat, așa cum este definit în Constituția României, republicată.
19. Învățământul privat este echivalentul învățământului particular, așa cum este definit în Constituția României, republicată.
20. Mobilitatea academică a studenților reprezintă dreptul studenților și studenților-doctoranzi de a li se recunoaște creditele transferabile dobândite, în condițiile legii, la alte instituții de învățământ superior din țară sau din străinătate. Mobilitatea academică a studenților poate fi internă sau internațională și, după caz, definitivă sau temporară. Mobilitatea definitivă se face după o procedură aprobată prin ordin al ministrului.
21. Programele de calificare profesională reprezintă oferta educațională care conduce la dobândirea unei calificări profesionale înscrise în Registrul național al calificărilor.
22. Programele de studii concretizează oferta educațională a unei instituții de învățământ superior/organizații furnizoare de educație.
23. Rezultatele învățării reprezintă ceea ce o persoană înțelege, cunoaște și este capabilă să facă la finalizarea unui proces de învățare. Rezultatele învățării se exprimă prin cunoștințe, abilități și competențe dobândite pe parcursul diferitelor experiențe de învățare formală, nonformală și informală.
24. Statele terțe reprezintă orice stat, cu excepția statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European și a Confederației Elvețiene.
25. Unitatea de rezultate ale învățării reprezintă partea unei calificări care cuprinde un set coerent de cunoștințe, deprinderi și competențe generale, care pot fi evaluate și validate.

26. Violența psihologică - bullying este acțiunea sau seria de acțiuni fizice, verbale, relaționale și/sau cibernetice, într-un context social dificil de evitat, săvârșite cu intenție, care implică un dezechilibru de putere, au drept consecință atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptate împotriva unei persoane sau grup de persoane și vizează aspecte de discriminare și excludere socială, care pot fi legate de apartenența la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală, caracteristicile personale, acțiune sau serie de acțiuni, comportamente ce se desfășoară în instituțiile de învățământ și în toate spațiile destinate educației și formării profesionale.